243
G-98 1901

ԵՓՐԵՄ
ԽՈՒՐԻ

Ug.

2.43
Ա-98

ԳԻՐՔ ԱՂՕԹԻՑ

ԱՍԱՑԵԱԼ

ՍԲԲՈՅՆ ԵՓՐԵՄԻ ԽՈՒՐԻՆ
ԱՍՈՐԻՈՅ

Ե. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԱԹՈՌՈՅ
ՍՐԲՈՅ ՅԱԿՈՎԲԵԱՆՑ
ՅԵՐՈՒՍԱՂԷՄ

1901

30908-4.2

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

Տ. Տ. ՄԿՐՏՉԻ Ա.

ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՅՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

ՀՐԱՄԱՆԱՒ

ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՍՐԲՈՅ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ

Տ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ

ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՐՔ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ԵՒ

Ի ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԻՍ

Տ. ՄԱՂԱՔԻԱՅ

ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՐՔ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

14040-58
1300
40

Յուսով խնդացէ՛ք,
Ներդութեան համբերեցէ՛ք,
Աղօթից ստէպ կացէ՛ք։

Հռովմ. ԺԲ. 12։

ԶԵԿՈՒՑՈՒՄՆ

ՊԱՏԻՒ մեծապատիւ վարկանի զուգադասական՝ ՈՐՇԱՓ ցածպգի և ստրուկ ոք իցէ, եթէ ըստ դիպաց խօսակից լինիլ հասանիցէ նմա իշխանի կամ թագաւորի։ Եւ ապդ՝ ԱՂՕԹՔՆ ԽՕՍՔ Է ԸՆԴ ԱՍՏՈՒԾՈՅ, ինդրուածք բարեաց 'ինման է, դեղ բժշկութեան, արգել մեղաց, եւ մեծ զէն ընդդէմ փորձութեանց։ Ապա քանի՞օն փառս փառաց և բարձրութեան գրելի է զլինիլն ընդ Աստուծոյ խօսակից։

Քանզի յորժամ զաստուածային գիրս ընթեռնումք, Աստուած խօսի ընդ մեզ՝ ցուցանելով մեզ զիւր սուրբ կամն. եւ յորժամ յաղօթս կամք, մեք համարձակեալ խօսիմք ընդ Աստուծոյ։ Եւ յայնժամ "զոր ինչ հայցեսցուք ըստ կամաց նորա՝ լսէ մեզ»։ Ա։ Յովհ։ Ե։ 14։

եթէ իցեն մեր իղձք որպէս սրբոցն, զի հաճոյք և փառքն Աստուծոյ կատարեսցին յաղօթս. կամ զոր ինդրեմք՝ իցէ յօգուտ փրկութեան մերոյ եւ այլոց ուր եւ վասն այլոց յաղօթելն, զնոցա աղօթսն եւս անձին շահիմք։

Այսմ դէտակն ուշ ունելով աստուածիմաց Հարքն սուրբք, յօրինեցին և նոքա ըստ սուրբ Գրոցն լուսաւոր աւանդից՝ մատեանս իրատական և աղօթական։ Մի է յայնոցիկ եւ առաջիկայս մատենիկ աղօթից սրբոյն Աբբայ Եփրեմի խուրին՝ այսինքն վերծանողի Ասորւոյ՝ աշակերտի սրբոյն Յակոբայ Մըծբնացւոյ 'ի չորրորդ դարու, զոր հինգերորդ տպագրութեամբս աստի յԵրուսաղեմէ՝ տամք եւ մեք եւ որ ինչ այլ էին նորա աղօթք 'ի գրչագիրս, հանդերձ յաւելուածովք օրական աղօթից եօթնեկին 'ի վերջէ։

Եւ նստաւ ընդ աջմէ Հօր։

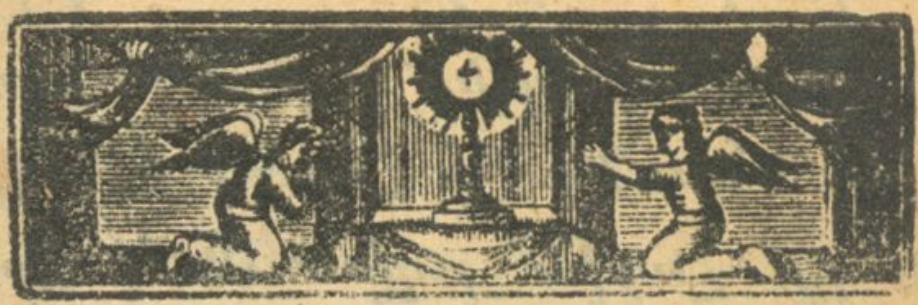

ՍՐԲՈՅՆ ԱԹԱՆԱՍԻ

ԵՒ

ՍՐԲՈՅ ԱՐԲԱՅ ԵՓՐԵՄԻ ԱՍԱՑԵԱԼ

ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ

Եւ արդ՝ հրաժարելով 'ի սատանայէ և յամենայն խաբէութենէ նորա, 'ի պատրանաց նորա, 'ի գնացից նորա՝ և 'ի պաշտօնէից նորա՝ և 'ի հրեշտակաց նորա. եկեալ ա-

ռաջի սուրբ Եկեղեցւոյ՝ խոստովանիմ եւ հաւատամ ըզ-
Հայր անսկիզբն, զՈրդին միածին՝ ծնունդ 'ի Հօրէ, և ըզ-
սուրբ Հոգին՝ բղխումն 'ի Հօ-
րէ. երեք անձամբ և մի բը-
նութեամբ եւ մի աստուա-
ծութեամբ, անշփոթ միա-
ւորութեամբ. եւ զանձառ
անօրէնութիւն մարդացելոյ
Բանին Աստուծոյ։
Եւ արդ՝ ես գերիս և արտա-
սուելիս, և ոչքան բան զօրէ՝
դարձելիս, մեղայ ամենա-
սուրբ Երրորդութեանն Հօր
և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։
Մեղայ և սրբուհւոյ աստուա-
ծածնին և սրբոց հրեշտակաց

և ամենայն ընտրելոց սրբոց դասուց։

Մեղայ եւ տուրբ մարմնոյն Քրիստոսի եւ պաշտելի արեանն, յիմանալիսն և'ի ըզգալիսս՝ անդէպ մոռացութեամբ, աներեւոյթ սխալանօք, անճառ խաւարային այլանդակ խորհրդով։

Մեղայ մեղայ հոգւովս եւ մարմնովս և մտօքս, և բանիւ և գործով, և գիտութեամբ և անգիտութեամբ, կամաւ և ակամայ, և ամենայն մարմնով՝ երեք հարիւր վեցտասն և հինգ յօդուածովքս, երկոտասան անդամօքս, հինգ զգայութեամբս։ Աչօքս յա-

բատ՝ հայելով, եւ զամենայն գեղեցկութիւն նկարացն զընելով, եւ զկատարան տեսանելով. ականջքս՝ չարին ունկն դնելով եւ ամենայն քաղցրաձայնութեան. հոտոտելեօքս՝ զմեղայ հոտն առնելով և զամենայն անուշահոտութիւնս. բերանովս՝ զհամադամ քաղցրութիւնն ճաշակելով և զկատնակ և զանուրբն՝ անգիտութեամբ ձեռօքս՝ բազում մեղս շօշափելով. ոտիւքս՝ յանպատշաճ տեղիս գնալով։

Մեղայ Աստուծոյ՝ մեղայ եւ վեց շարժմամբս, 'ի վերս հպարտութեամբ, 'ի վայր տրտմու-

թեամբ, յառաջ՝ յանդգնու-
թեամբ, յետուստ սրտմտու-
թեամբ. յաջ՝ հոգեկան մե-
ղաք, 'ի ձախ մարմնական մե-
ղաք։

Մեղայ և տան պատգամացն
Աստուծոյ՝ յանձնառականին
և հրաժարականին. զյանձնա-
ռականն չեմ կատարեալ, և
զհրաժարականն եմ. արար-
եալ։

Մեղուցեալ եմ Աստուծոյ և
հոգեւորական կրիւքս, հա-
սարակ զգայութեամբս և մը-
տօքս, և ամենայն շփոթմանց
հետևելով, և ամբոխելով զիս՝
'ի յաստուածահաճոյ հանդար-
տութենէն հեռացեալ եմ։

Եւ այսպէս խաւարամած լի-
նելով՝ եօթն մահու չափ մե-
ղք մոլորեալ եմ. հպարտու-
թեամբ, ամբարտաւանու-
թեամբ, ամբարհաւաճու-
թեամբ, դառղութեամբ, ան-
նախատութեամբ, փառասի-
րութեամբ, պատուասիրու-
թեամբ, ղեռատասիրութեամբ,
պճնելով, անձնահաճելով,
կեղծաւորելով, ուտ առա-
՝քինի ձեւանալով, զաղօթս
'ի ցոյց մարդկան առնելով,
անարժանութեամբ յեկեղեցի
մտանելով, 'ի խաչ և 'ի բուր-
վառ և յաւետարան մերձե-
նալով՝ և կարդալով։

Մեղայ Աստուծոյ եւ թիւր

խոստովանելով, եւ զմեղս պատճառելով. խելթիւ և ա-
տելութեամբ եւ անմաքուր վարուք և անսուրբ հոգւով
զՔրիստոս պատարագելով, զԱստուած Հայր հայհոյելով,
զՈրդին Աստուծոյ արհամար-
հելով, և զսուրբ Հոգին թըշ-
նամանելով, և զանբարկանա-
լին Աստուած 'ի բարկութիւն
շարժելով 'ի վերայ աշխարհի
և մարդկան։

Ո՜հ, որ յերեւելիս աստուա-
ծապաշտ և աղօթող և պա-
հեցող, և 'ի ծածուկ թերա-
հաւատ և ծոյլ՝ և յամենայն
բարեաց ունայն, յերեւելիս
կուսան, և 'ի ծածուկ վաճա-

14040-00
43300
40

շատ. յերեւելիս ժիր, և'ի ծաՀ
ծուկ թոյլ. յերեւելիս սուրբ,
և'ի ծածուկ պիղծ. յերեւե-
լիս պարկեշտ, և'ի ծածուկ
ագահ. յերեւելիս ողորմած,
և'ի ծածուկ անողորմ, յերե-
ւելիս աղքատասէր և'ի ծա-
ծուկ աղքատատեաց. յերե-
ւելիս առաքինի և'ի ծածուկ
պղերգ. յերեւելիս գովելի,
և'ի ծածուկ պարսաւելի։

Արդ՝ զմրս սացից եւ կամ
զմրս թուեցից, երբ ոչ եղ
կայ և ոչ թիւ։ Մեղուցեալ
եմ կարգիս՝ զանձն իմ ընդ
արդարս համարելով և զայլս
քամահելով, զոճս արբոց
ոչ մեծարելով։ Եւ հայհոյու-

թեամբ մեղուցեալ եմ Աստուծոյ. զանուն միայն ունիմ քահանայի և ոչ զգործն, զօրինակն ունիմ և ոչ զճշմարտութիւնն. քանզի ամենայն անպատրաստութեամբ և անկարգութեամբ կալով՝ զմահուն օրն եւ զանաչառ դատաստանն Աստուծոյ և զդժոխոց ահն և զարքայութեան սէրն մոռացայ՝ կամապաշտելով, հակառակելով, անհնազանդ լինելով 'ի հեղութենէ և 'ի խոնարհութենէ փախչելով, զծերան չպատուելով, զծնողն չսիրելով, սահակութեամբ շրջելով մեղուցեալ եմ։

Մեղայ Աստուծոյ և բարկացու-
ցութեամբ, ցասմամբ, սրտ-
մտութեամբ, գայլանաբար
յարձակելով, և զեղբարս խա-
ծանելով, կապ եւ կռիւ առ-
նելով, եւ յիշոյք տալով. 'ի
չար կարծիս դատելով, խռով
կալով, ուստ հաշտութիւն
առնելով, և զհոգիս իմ կորու-
ցանելով, և բարս գայլանի ու-
նելով, և զանբան անասունս
անխնայ հարկանելով, 'ի մարդ-
կան սիրոյն որոշելով. պատակ-
ուածն առնելով, բանտարկե-
լով, խարդախելով, խորամանկ
ելով, երկմտելով, թերահա-
ւատելով, բայց՝ տրտունջ
և նեղութիւն հանելով, զուր և ա-

նիրաւ զրպարտելով, քրիստոնեայ
ջելով, շոգմոգելով։
Մեղայ մեղայ՝ մեղայ և նա-
խանձ ունելով, մախալով,
գիմադարձելով, սիսկալու-
թեամբ, ատելութեամբ.
քինահանութեամբ, չարու-
թեամբ, նենգելով, քամահե-
լով, զչարելով, սուտ վկայելով,
բամբասելով, արհամարհելով
և զառաջնորդս եկեղեցւոյ և
զվարդապետս և զծերս և ըն-
տրեալս. և զայլոց իր սուն սուտ
առնելով՝ և զիմ սուտն իրաւ,
զայլոց փոքր մեղան մեծ հա-
մարելով՝ եւ զիմ բարեմա-
ծածկելով, զայլոց չիւղն գե-
ղան կարծելով և զիմ գերանն՝

չիւղ, զայլոց բարին չար ասելով եւ զիմ չարն բարի, զայլոց լոյն խաւար տեսանելով և զիմ խաւարն լոյս, զայլոց առաքինութիւնն մարդահաճութիւն դատելով եւ զիմ մարդահաճութիւնն առաքինութիւն. և յանդուգն լինելով 'ի մէջ բանից անկանելով, լրբելով, 'ի խրատուց երես դարձուցանելով, եւ առաջի ծերոց լռութեամբ ոչ կալով. և հրամանաց և բանից նոցա ոչ լսելով։ Ուխտ դնելով եւ ոչ կատարելով, և անյուսութեամբ 'ի խորս տրտմութեան անկանելով. զպատուիրանս Աստուծոյ արհամարհելով.

սուրբ գրոց ունկն չդնելով, 'ի սուրբ հրեշտակէն իմմէ չակնածելով, և 'ի բարեաց թափուր լինելով, ընդ չարան խնդալով, զբարեկամն ատելով, զթշնամին չսիրելով, զատելին Աստուծոյ չատելով։ Ո՜, թէ զորքանութիւնն ուրպէս կարացից 'ի յայտ բերել՝ որ բազում են քան զաւազ ծովու. քանզի մեղուցեալ եմ Աստուծոյ ագահութեամբ և արծաթասիրութեամբ, խաբելով, աւելի առնլով եւ պակաս տալով, վաճառասիրելով, կծծելով, գաղտ գողանալով, յայտնի յափշտակելով և զրկելով. աւելի ատանալով, աղքա-

տին չողորմելով, առ օտարան չգթալով, զեղբարս չսիրելով, զկարօտեալն չդարմանելով, զհիւանդն չտեսանելով, տկարին չապաստաւորելով, զաղքատս արհամարհելով, զհարուստն գովելով, յաջողելոցն ծառայելով, ունեւորացն սուտ հաճութիւն առնելով, աչառելով և մարդահաճոյ լինելով, սուտ երդնելով, և զԱստուած 'ի բարկութիւն շարժելով։

Մեղայ մեղայ՝ և քան զհող երկրի ծանրագոյն մեղայ. քանզի մեղայ Աստուծոյ որկրամոլութեամբ՝ 'ի կերակուրս և խմելիս ցանկանալով, ա-

ելի առնելով՝ եւ անյապ ու-
տելով, զորովայնս խնծողելով,
առանց ժամի և ժամարձակի
ճաշակելով, զպահան արհա-
մարհելով, առանց մեծի հի-
ւանդութեան զվինին սիրե-
լով, զմարմնոյս դարմանն հա-
գալով, զորովայնս պաշտելով,
եւ խաչին Քրիստոսի թշնամի
անուանելով։

Մեղադրեալ եմ իմ սուրբ կար-
գիս՝ ծուլութեամբ եւ հեղ-
գութեամբ, անժուժկալ լի-
նելով, տգիտանալով, զու-
սումն ատելով, դատարկ կե-
նալով, զսուրբ գիրս ոչ կար-
դալով, քնով դանդաղելով,
և'ի ժամատեղն ծանրանալով,

արթուն ոչ կալով, և պատ-
մութեան արբոց միտ ոչ դը-
նելով, բաղմախօսութիւն առ-
նելով, սաղմոսի ականջ ոչ
դնելով, եւ կամ ձեռագոր-
ծով յապաղելով, յօրանջե-
լով, ձգտելով, ձանձրանալով,
յԱստուծոյ ոչ երկնչելով, 'ի
հրապարակս նստելով՝ շատա-
խօս լինելով, 'ի թատերս եւ
'ի ծաղրս լկտեաց հեշտանա-
լով, և ծաղր ածելով։

Մեղայ Աստուծոյ մեղայ՝ մե-
ղայ և պոռնկական խորհրդ-
ով, գիՃութեամբ, ագահութ-
եամբ, բղջախոհութեամբ,
վանաշուտ ցանկութեամբ, զա-
նազան և զազիր խորհրդով,

'ի գիշերի եւ 'ի տունջեան
պէտպէս կերպարանօք՝ քնով
եւ արթնութեամբ, եւ արատ
հայելով, կատակերգելով,
անամօթ լինելով, լքելով,
ցոփ խօսելով, եւ տրփական
մարմնաշարժութեամբ զմիտս
աղտեղելով՝ առ իգականս եւ
առ արուականս, առ անանա-
կանն ապականեալ խորհրդ-
դով մեղանչելով, եւ առ ամե-
նայն մոլորական պատրանս ե-
ղապական փորձութեանց քնոյ
եւ արթնութեան՝ որ'ի ժամու
եւ տարեժամու անկեալ է 'ի
վերայ տառապեալ հոգւոյս,
զոր չարին յօժարութեամբ
մեղուցեալ եմ Աստուծոյ։

Եւ արդ՝ ահա յայտնեալ հրապարակեցի զորութիւն մեզայ խնոյ առաջի Տեառն, և ապաշաւեալ զղջացեալ եմ յամենայնէ, և եկեալ՝ի խընդիր թողութեան սխալանաց խնոյ։ Եւ դու հայր մեր և սուրբ տէր, հայցեա՛ զդթութիւնն Աստուծոյ, և շնորհեա՛ քաւութիւն ինձ յԱստուծոյ՝ հրամանաւն զոր ունիս՝ի Քրիստոսէ Աստուծոյ. որում՝ փառք՝ գոհութիւն և պատիւ, այժմ՝ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք արձակման՝ արարեալ մեծի բարեբանապետին Գրիգորի Տաթեւացւոյ։

Ողորմեացի քեզ մարդասէրն Աստուած, եւ թողութիւն շնորհեսցէ ամենայն յանցանաց քոց՝ խոստովանացելոցն և մոռացելոցն, և ես կարգաւս քահանայական իշխանութեամբ և հրամանաւն աստուածային՝ թէ զոր արձակիցէք յերկրի՝ եղիցի արձակեալ յերկինս, նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յամենայն մատնակցութենէ մեղաց քոց, 'ի խորհրդոց 'ի բանից և 'ի գործոց՝ յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։

Եւ դարձեալ տամ զքեզ
'ի խորհուրդս սուրբ Եկեղե-
ցւոյ, զի զոր ինչ գործիցես
բարիս՝ եղիցի քեզ 'ի բարե-
գործութիւն և 'ի փառս հան-
դերձեալ կենացն. ամէն։

Աղօթք դարձելոյն ապաշխարութեան։

Անակիզքն Աստուած եւ
անհասանելի, բայց զաչս սրտի
իմոյ բանիւ գիտութեան քոյ՝
բաւական լինիլ գոհանալ զա-
նուանէ քումմէ գովել և փա-
ռաւորել զքեզ և արժանա-
պէս գնալ 'ի ճանապարհս քո։
Դատաւոր արդար՝ երկայնա-
մտեա առ իս բազմամեղս
քոյով մարդասիրութեամբդ,

զի եղկելի եմ մեղօք՝ զեղ-
խեալ անօրէնութեամբ եւ
զապիր գիջութեամբ զմար-
մինս իմ ապականեցի։ Որ էիր
յառաջ էականութեամբ Աս-
տուած ընդ Հօր՝ ընդ մեզ
հաճեցար բնակիլ ընդ հողե-
ղինացս, և ընդ մարդկան շըր-
ջեցար ընդ մեղաւորացս։
Թո՛ղ տէր զմեզս իմ եւ թե-
թեւացո՛ զծանրաբեռնեալս՝
ժառելով հայցեմ 'ի քէն, զի
ժամանակ է ապաշխարու-
թեան։

Ի քէն հայցեմ բազումողորմ
տէր՝ աղբիւր կենաց, լուսա-
ւորեա՛ զաչս սրտի իմոյ լու-
սով գիտութեան քոյ։ յոյս աշ

խարհի Քրիստոս, ծագումն անճառելոյ լուսոյ, կեանք՝ որոց սիրեն զքեզ, կերակուր անապառելի, կենդանութիւն յաւիտենից։

Հրամայ հոգւոյդ սրբոյ հալեա զպարարումն ձմեռնայեալ սրտի իմոյ, որ ձուլեալ է եղկելի գործովք անօրէնութեան։ Ուղղեա՛ քո ատուածային զօրութեամբդ զանուղղայ խորհուրդս իմ՝ չար ուղեկանին ատ տի կենացս։

Ձրագ ճշմարտութեան և ճառագայթատու՝ մերկեա՛ յինէն զխաւար մթացեալ մեղացս։ Զեղկելիս մեղօք յիշեա՛ քո ատուածութեամբդ յա-

հագին աւուրն յայնմիկ ահեղ
մեծի դատաստանին։

Ալէկոծելոց նաւահանգիստ, եւ լիութիւն ունայնացելոցս յարդարութենէ եւ ունողիս զանօրէնութիւն ջար գործովք. 'ի ջարիս ջարջարեալ է անձն իմ, զի՞նչ արարից մեղուցեալ անձամբս. պէտէս ախտիւք պղծեցայ յանառակութեան. զրկեցայ 'ի հայրենական լուսոյն. ընկեցի զձեռագիր որդեգրութեան կենաց. ջեռուցի զհուր յաւիտենական։

Սուրբ արտիւ կարդամ առքեզ ամենասուրբդ Աստուած. վանդելոյս օգնական, վիրաւորելոյս բժիշկ, տեղի տարա-

կուսելոյս, կորուսելոյս խընդ-
րող, մոլորելոյս եւ գերելոյս
դարձուցիչ, ապաւէն ամե-
նեցուն ոչք կարդան առ քեզ։
Տուր տառապելոյս և տարա-
կուսելոյս գերելոյս 'ի սատա-
նայէ՝ զմեծ քո զողորմութիւն։
Ահա հասեալ եմ 'ի դուռն
մահու չարաչար գործովք ի-
մովք. զաչս իմ 'ի վեր համ-
բառնամ առ բարձրեալ տէրդ
և բարերար. հայցեմ 'ի քէն՝
բաց զդուռն ողորմութեան
մեղուցեալ հոգւոյ իմոյ, որ-
պէս բացեր աւազակին ըն-
դուռն դրախտին քոյ. եւ մի
ամօթալից դարձուցաներ զիս
'ի քո առաջ ողորմութենէ,

զի գին եմ՝ սուրբ արեան քոյ։
Յիշեա զիս եւ ողորմեա ինձ

Աստուած։

Որ անեղ եւ անսկիզբն ես,
անսասեղծ և արարիչ ամենայն
արարածոց։ որ ոչ աշխարհս
ստանիլ զքեզ կարէ, և ոչ երբ
կինք բովանդակել կարեն։ 'Ի
վերս ես քան զերկինս և անբաւ
քան զծովս, երեւելիք և ա-
ներեւոյթք բովանդակեալ են

առաջի քո։

Դու տիրես ամենեցուն եւ
հրամանաւ քո կառավարին
ամենայն արարածք։ Դու ար-
քատուցուցանես, և դու մե-
ծացուցանես։ դու ապրանես
հարկանես եւ բժշկես։ Դու

ես Աստուած իմ՝ եւ փրկիչ վանդելոյս 'ի սատանայէ, առողջացուցիչ հիւանդիս մեղաց, ընդունող աղօթից և կատարիչ խնդրուածոց, նայեա՛ տէր 'ի պաղատանս իմ՝, և ընկալ զիս մարդասիրութեամբ քով։

Մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս, եւ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. զի դու ես տէր և արարիչ, հայր և ստեղծիչ. և ես առ ո՞վ երթիցեմ՝, զի օգնութիւն իմ 'ի քէն է։ Հայեաց՝ 'ի պաղատանս իմ՝, և ընկալ զիս մարդասիրութեամբ քո. զի քեզ մեղայ, և զքեզ

աղաչեմ, եւ զքեզ խոստո-
վանիմ։

Մեղայ յերկինս և առաջի քո։
Մի ընդ դատեալն տանջեր
զիս, եւ մի ընդ դատապար-
տեալն պատուհասեր։ այլ
ընդ կամարարս կամաց քոց
ընկալցիս, եւ ընդ պահողս
պատուիրանաց քոց պահեա
զիս։ զի թէ առանց ներելոյ
զբաղում յանցանս իմ քննես,
ապա ընդունայն է ինձ խոս-
տումն յարութեան եւ հուր
դեհենին է ինձ ժառանգու-
թիւն։ եւ եթէ զդատար-
կաբանութիւնս իմ եւ զան-
դէպ զայլ անօրէնութիւնս իմ
խնդրեսցես յինէն, ապա է-

ռանեմ չեղելոցն յորմէանէ։
Հայեաց տէր 'ի պատգամանա-
իմ և՝ ընկալ զիս մարդասի-
րութեամբ քով։
Ողորմեա՛ ինձ որպէս քանա-
նացւոյն, որպէս պոռնկին,
որպէս մաքսաւորին. և զթա-
յիս որպէս յանառակ որդին,
և որպէս աւազակին շնորհեա՛
բազում յանցանաց իմոց ըն-
թողութիւն։ Ընկալ զիս որ-
պէս զհայհոյիչն եւ զհալա-
ծիչն. փարատեցո՛ զխաւար
մեղաց յաչաց իմոց։
Բա՛ց զաչս իմ զլցեալս երկ-
րային ցանկութեամբ՝ երկ-
նային լուսովդ, եւ բժշկեա՛
զվիրաւորեալ լեզուս իմ 'ի

բամբասանաց։ Որբեան զսիրտ իմ 'ի ջար և 'ի պիղծ խորհրդոց, վասն զի քեզ ցանկամ տեառնդ իմոյ բարերարի և բաղմագութ իմոյ արարչիդ։

Մի յաւիտենական ամօթո

տամանցն։ Եւ բնակեցէ զիս
ընդ կամարարս կամաց քոց
յանանցական կեանան։ Զի
ընդ նոսին արժանի եղէց գո-
հանալով փառաւորել զՀայր
և զորդի և զսուրբ հոգիդ։
ամէն։

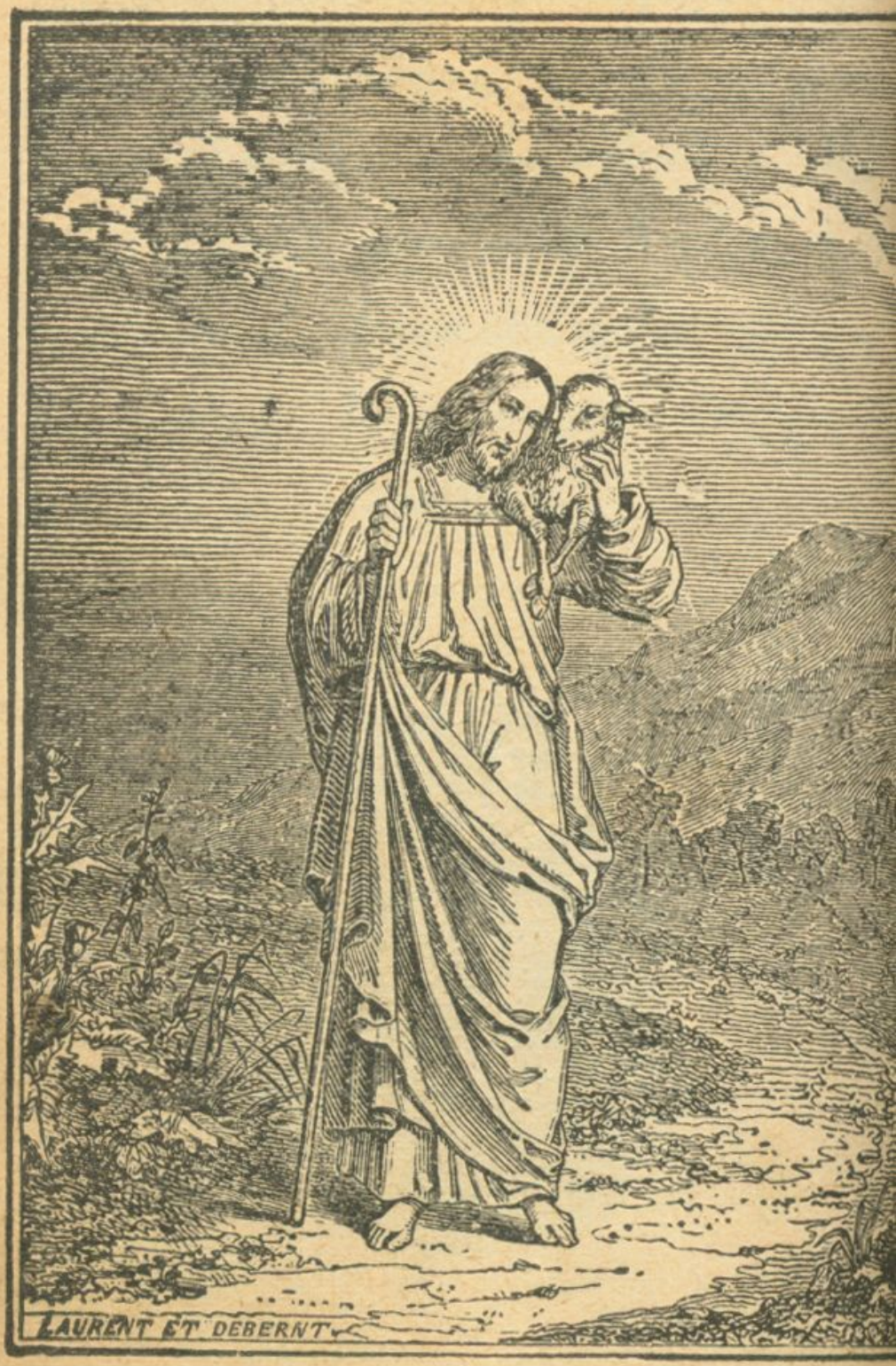

Գառն Աստուծոյ բարձող մեղաց

ԱՂՕԹՔ ԶՕՐԱՒՈՐ

ՍՐԲՈՅ ՀՕՐՆ ԵՓՐԵՄԻ

ԽՈՒՐԻՆ ԱՍՈՐԻՈՅ

ԱՍԱՑԵԱԼ

1. Տեսո տէր՝ զտառապանս իմ եւ զցաւս հոգւոյ իմոյ բազմամեղիս. դարձ՝ ներեա՛ և՛ի քեզ առաջնորդեա՛, որ ասացեր՝ դարձարուք առ իս, և ես դառնամ առ ձեզ։ Ինձ լքելոյս ողորմեա՛. ինձ եղկելոյս օգնեա՛. ինձ խաւա-

բելոյս ճառագայթեան, ինձ մոլորելոյս առաջնորդեա, որ լի եմ մեղօք և անբաւ յանցանօք, և՝ ի յորձանս անօրէնութեան տարաբերեալ ծփիմ, եւ առ քեզ ապաւինիմ, որպէս Պետրոսին՝ ձեռնարկեա ինձ։ Գոչեմ որպէս զմաքսաւորն արդարանալ. շնորհեա զյանցանս իմ որպէս զաւազակին. բայց և ինձ ըզդուռն կենաց ճանապարհին, եւ մոյծ զիս յարքունական առագաստին։

2. Ո՛վ խորք մեծութեան եւ իմաստութեան, փրկեա զքամբռնեալս՝ որ՝ի խորս մեղաց ծովուն անկեալ եմ. զերծ

և զօրացո՛ զիս առնել զկամս
քո, սգալ և լալ անդադար
'ի տուէ և 'ի գիշերի զամե-
նայն անօրէնութիւն եւ ըն-
հեղգութիւնս իմ։

3. Աղաչեմ զենդանու-
թեան եւ անմահութեան՝
արքա՛ զծարաւեալ հոգի իմ
յառատաբուղխ վտակէ քում
մէ, որ պատքեալ տոչորիմ
'ի բազում անօրէնութենց
իմոց. խմեա՛ 'ի քարացեալ
սիրտ իմ, և հան ինձ արտա-
սուս ապաշխարութեան։

4. Գանձդ ամենայն բա-
րութենց՝ շնորհեա՛ ինձ դան-
կի մից չափ 'ի քո բազում
առատ բարեացդ, որ չարա-

չարս եմ աղքատացեալ եւ քաղցեալ. զգեցո՛ եւ կերակրեա զիս արտաքսուօք ապաշխարութեան։

5. Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս՝ որ լուսաւորես զամենայն մարդ, լուսաւորեա զիս զխաւարեալս մեղօք. բա՛ց զաչս սրտի իմոյ, եւ հաստատեա յերկիւղ եւ 'ի սէր պատուիրանաց քոց։

6. Մի դատեր եւ մի դատապարտեր զիս սէր՝ ըստ անբաւ զգթութեանդ գործոց իմոց, եւ մի կացուցանես զիս ընդ այլսն որք զայրացուցին զքեզ. այլ ընդ փառաւորեալսն փառաւորեա, եւ ընդ պատկեալսն

պատկեա՛, և ընդ բերկրեալսն ուրախացո՛ ։

7. Շատ է ինձ տէր. բայց յուսամ յողորմութիւնդ քո, զի և շունք կերակրին 'ի փշրանաց անկելոց 'ի սեղանոյ տեառն իւրեանց. շուն կոչեա զիս տէր՝ զի գայցեմ զկնիքդ քո ։

Հովիւ բարի՝ խնդրեա՛ զիս զմոլորեալս. նաւապետ բարի՝ ցիսուս՝ փրկեա՛ զիս 'ի բազմութենէ ալեաց մեղաց իմոց, և տո՛ւր ինձ նաւահանգիստ խաղաղութեան ։

8. Տուր ինձ տէր՝ սուգ և արտասուս, կարոտացո՛ զմարմինս իմ. կակղացո՛ զքարան-

ցեալ սիրտ իմ, եւ ժողովեա զմիտս իմ 'ի քեզ։ Ընկեա զբազմութիւն յանցանաց ի մոց, և շնորհեա ինձ զօգուտն իմ։ ընկալ և մի անտես առներ զհառաջանս սրտի իմոյ։

9։ Տուր ինձ իմաստութիւն, և տնկեա տէր՝ զմահ և զերկիւղ քո 'ի սրտի իմում, լուսաւորեա՛ զխորհուրդս իմ։ կարողացո՛ զարմինս իմ՝ ժուժ կալութեամբ կամ 'ի պատուիրանի քում յամենայն ժամ։

10։ Բաց տէր՝ զաչս սրտի իմոյ և լուսաւորեա՛ հոգւովդ սրբով։ պարգեւեա՛ ինձ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ ողբալ հանապազ, ա-

հիւ և դողութեամբ կալ առաջի քո յամենայն ժամ անընդեղաղ։

11. Ո՛վ բարերար և մարդասէր տէր, առանց չարչարանաց և ժուժկալութեանց զինքդ ազատեցայց 'ի բազմութենէ մեղաց իմոց. զի մարմնովս տկարեմ և հոգւովս խաւար. ողորմեա՛ տէր՝ և որպէս կամիս օգնեա՛ ինձ։

12. Անոխակալ տէր՝ մի՛ վասն բազում չարեաց իմոց անտես առներ զիս. այլ դարձիր յիս, և դարձո՛ զամենայն ցանկութիւնս իմ 'ի քեզ, սիրել զքեզ միայն 'ի բոլոր սրտէ իմմէ։ Ի նուազ և յանպատ

ճոյճ կերակրոց ամբողջ պա-
հեա զմարմին իմ։

13. Պատկերացո՛ տէր՝ զան-
հրաժեշտ գալուստ քո առա-
ջի աչաց իմոց. եւ դողացո՛
զմարմին իմ սգալ և լալ ան-
դադար յերկիւղէ ահեղ դա-
տաստանաց քոց. և մի փակեր
զգութ արարչական սիրոյ քոյ
'ի ստեղծուածոյս քո՝ որ մե-
ղաքս եմ մեռեալ։

14. Ա՛ճեցո՛ տէր՝ զբարիս
գործել ինձ յամենայն ժամ,
և խափանեա՛ զամենայն չարիս
'ի չար մտաց իմոց. 'ի պիղծ
և յանուղղայ գնացից՝ և 'ի
չար սովորութենէ դադարեցո՛
զիս, և հաստատեա՛ յերկիւղ

և՝ ի սէր պատուիրանաց քոց։

15. Արեգակն արդարութեան՝ փրկիչ իմ և ապատիչդ Յիսուս Քրիստոս՝ ՝ի լոյս քո ապաւինիմ. լուսաւորեա՛ և ջերմացո՛ զսիրտ իմ, հրակիզեա՛ զչար խորհուրդս իմ, և հալեա՛ զսառնամանիս մեղաց իմոց։ Շնորհեա՛ տէր՝ զդարուն հոգւոյ իմոյ՝ ծաղկիլ եւ պտղաբերել զարդարութեան պտուղն։

16. Ապատիչդ Քրիստոս՝ ապատեա՛ զիս ՝ի դառնաշունչ օդոց մեղաց ձմերայնոյ. զիսաւարեալ և զսառուցեալ հոգի իմ պայծառացո՛ և ջերմացո՛, և ցօղեա՛ զցօղ շնորհի ջերմու-

թեան քոյ 'ի յանդատանս
մոտց սրտի իմոյ։

17. Շնչեա՛ տէր՝ զհարու-
քաղցրաշունչ հոգւոյդ սրբոյ
'ի խատացեալ եւ 'ի թանձրա-
ցեալ սիրտ իմ՝, և զարթո՛ ար-
տընդոտ փայլատակմամբ քո
զառնացեալ և զցամաքեալ
միտս իմ։

18. Բա՛ց տէր՝ զփակեալ
դուռն սրտի իմոյ, և ծագեա՛
'ի նեղքս զլոյս արդարութեան
ճառագայթից քոց։ Սրբեա՛
և զաղտ մեղաց իմոց, և զվէրս
հոգւոյ իմոյ բժշկեա՛, և ամրա-
ցո երկիւղիւ քով, և զօրացո՛
առնել զարդարութիւն յա-
մենայն ժամ։

19. Աղբերացո՛ տէր՝ ըզ-
գլուխ իմ 'ի բղխումն արտա-
սուաց. լուա՛ զԹարախ հոգւոյ
իմոյ, որբեա՛ զզգայարանս իմ.
և զգործսդ չարեաց փոխար-
կեա՛ 'ի զՀնչումն Ջերմութեան
սիրոյ քոյ՝ զգաստ մարմնով
կեալ 'ի պատուիրանս քո։

20. Ձգեա՛ տէր՝ զձեռն քո
'ի նաւաբեկեալս՝ որ ընկղմեա-
լս եմ 'ի խորս չարեաց, և
փրկեա՛ զիս 'ի սատակ ծովա-
ծուփ բռնութենէ ալեաց մե-
ղաց իմոց։ Սանձեա՛ տէր՝ և
կարկեա՛ զխաւերսին միտս իմ
'ի զբաղմանց ունայնութեանց
կենցաղոյս։

21. Արբո՛ տէր՝ զծարաւ-

հոգւոյ իմոյ յառատաբուխ
շնորհաց քոց, և մի՛ անտես
առներ զտուչութիւն սրտի ի-
մոյ, որ պատակիմ 'ի տապոյ
ատի չարեաց իմոց. զվայր
և լուա զաղաչանեալ և ըն-
հոտեալ շրթունս իմ ՚ի ՚ի ՚ի
զորմութեան քոյ։

22. Ծագեա՛ տէր՝ զլուսա-
ւորութիւն եւ զխաղաղու-
թիւն շնորհաց քոց 'ի սրտի
իմում. և զցաւագին գիշեր
մեզաց 'ի մտաց իմոց հալա-
ծեա՛. և մարմնոյ իմոյ շնորհեա՛
զարիական վարս՝ առաքինու-
թեամբ կեալ՚ի հաճոյս կամաց
քոց յամենայն ժամ։

23. Հա՛ն տէր՝ զփուշ մե-

զաց 'ի սրտէ իմմէ, զի զՀոգի իմ հանապազ խոցոտէ և վիրաւորէ. և սերմանեա՛ սերմն բարի 'ի սրտի իմում՝ աճեցուցանել եւ պտղաբերել զարդարութեան պտուղն։

24. Հալածեա՛ տէր՝ զխաւար 'ի հոգւոյ իմմէ, և զգեցո՛ զլոյս արդարութեան ճառագայթից քոց. զարդարեա՛ երկիւղիւ եւ զղջմամբ արտասուաց զսիրտ իմ երկնչիլ 'ի դատաստանաց քոց, և պահել զամենայն պատուիրանս քո։

25. Զարթո՛ զիս տէր՝ յահագին խորութենէ քնոյ մեղաց իմոց. և զտարակուսեալ

մարմին իմ զգաստացո՛ յամենայն գործս բարիս խորհիլ միշտ՝ մեծաւ երկիւղիւ առնել զհաճոյս քո յամենայն ժամ։

26. Ազատեա՛ զիս տէր՝ 'ի ծառայութենէ մեղաց եւ խառնեա՛ զիս 'ի թիւս ծառայից քոց՝ որք սիրեցին ըզքեզ և զպատուիրանս քո պահեցին. տո՛ւր զերկիւղ նոցա 'ի սրտի իմում, և ո՛ւր զիս գնալ 'ի շաւիղս գնացից նոցա։

27. Թեթեւացո՛ տէր՝ զկաւրիս մարմնոյ իմոյ, և յաճախեա՛ յիս զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ լինիլ տաճար եւ բնակարան աստուածային կամաց

քոց։ և անյապ սիրով սիրել զքեզ եւ ատել զամենայն ցանկութիւն եւ զսէր աշխարհիս այսորիկ, որով եղեւ կորուստ եւ յանցումն հոգւոյ իմոյ։

28։ Ողորմեա՛ տէր՝ քնակուղիս յանքնակ անապատիս, և 'ի ձեռն սրին արժանաւորեա՛ զիս խառնիլ ընդ առաջին սուրբ հարանցն՝ արի և ըղձաստ ժուժկալութեամբ ժառանգել զխոստացեալ պարգեւան։

29։ Առաջնորդեա՛ ինձ տէր՝ 'ի նեղ եւ 'ի նուրբ ճանապարհն, որպէս առաջնորդեցեր սրբոց քոց։ եւ զորացո՛

զոկարութիւնս իմ՝ ժուժ.
կալութեամբ և համբերու.
թեամբ գնալ 'ի ճանապարհս
քո ջերմեռանդն սրտիւ։

30. Նայեա՛ տէր՝ 'ի նե.
խեալ և 'ի թարախեալ հոգի
իմ. եւ լուա՛ ասուածային
ջրով քով. եւ հոգեւոր ա.
ղիւդ համեմեա՛, և անուշա.
հոտ իւղովդ սրբով օծեա՛,
և կատարեալ առողջութիւն
ընձեռեա՛։

31. Անօրացո՛ տէր՝ զքուն
աչաց իմոց, եւ թօթափեա՛
վնիրհումն 'ի գլխոյ իմոյ, զի
ծանրացեալ դանդաղանօք
պաշարէ զմարմին իմ. արա՛
զիս տէր՝ արթուն և պատ.

բատոս յամենայն՝ ժամ, զի զգաստութեամբ եւ արդարութեամբ վարեցից զկեանս իմ։

32. Տէս տէր՝ զլքումն որովայնի իմոյ՝ որ զօրացեալ է՝ի վերայ իմ, և հանապազ ցանկայ կերակրոց և ըմպելեաց և համեղութեան խորտկաց. այլ դու տէր՝ յամենայնի կարող, կտրեա զցանկութիւն մարմնոյս տենչանաց։

33. Եւ քանզի միտք իմ ցնդեալ պղտորեալ բանդադուշեալ շրջի՝ի հոսանս երկրաւոր կենցաղոյս, այլ դու տէր՝ լուսաւորեա զաչս հոգ-

ույս առանց զբաղմանց եւ երկմտութեանց արի և ըզ-
գաստ ամենայորդոր փութով գալ զհետ աստուածային սի-
րոյ քոյ։

34. Հալածեա՛ տէր՝ զամենայն չար մտածմունս յեր-
կրպաշտիչ խորհրդոց մտաց իմոց, արմատ բարեաց տնկեա՛
հաստատութեամբ 'ի սրտի իմում, եւ պտուղ շնորհաց
'ի հոգի իմ նկարեա՛։

35. Աղաչեմ բարերար և ողորմած տէր՝ արթուն և զգաստ
արթուն պատրաստեա զիս, ուստ ինձ գնալ 'ի ճանապարհս քո բարիս, զի արժանի
եղէց մեծի փառաց քոց։

36. Եւ քանզի ցանկութիւն ճաշակման ամենայնիւ զբաղեցուցեալ զմիտս իմ խուռվէ, արդ հալածեա՛ զոր կորստութիւն յինէն՝ յորմէ խաբեցայ միշտ. և կերակրեա՛ զիս երկիւղիւդ քով սրբով։

37. Առաքեա՛ տէր՝ զմի 'ի սերովբէից քոց, զի բերելով զկայծակն հրոյ մերձեցուսցէ 'ի շրթունս իմ՝ և հանցէ 'ի բաց զանօրէնութիւնս, եւ զմեղս իմ սրբեսցէ, և զխորհուրդս իմ մաքրեսցէ, եւ ջնջեսցէ զանօրէնութիւն եւ զաղտեղութիւնս իմ, և լուսաւորեսցէ զմիտս իմ ժառանգել նոքաւ զկեանսն յաւիտենից։

38 · Առաքեա՛ տէր՝ զքաժակ ուրախարար Հոգւոյդ սրբոյ 'ի յերկնելին՝ որ ծարաւիմս առ քեզ · արբո՛ և զուարթացո՛ զերանդն սիրոյ քոյ 'ի սրտի իմում · լցո՛ և 'ի բաց ջնջեա՛ զմրուր դառնութեան յանցանաց իմոց ։

39 · Առաքեա՛ տէր՝ զլոյս քո լուսաւորեա՛ զմիտս իմ և զխորհուրդս իմ լուսով դիտութեան քոյ · զխաւար մեղաց մոտաց իմոց հալածեա՛, և զսկարութիւն անձին իմոյ կարողացո՛ 'ի ջանս և 'ի վաստակս Հոգւոյ իմոյ ։

40 · Առաքեա՛ տէր՝ զհրեշտակ խաղաղութեան քո վե-

բակացու և պահապան անձին իմոյ. եւ որպէս եւուր իշխանութիւն գնալ 'ի վերայ իժի և քարբի և կոխել զամենայն զօրութիւնս թշնամւոյն, աներկիւղս արասցես զմեզ յամենայն մեքենայից նորա, և զիս պահեա՛ որպէս բիբ ական ընդ հովանեաւ թեւոց քոց։

41. Յորժամ երթայցեմ տէր 'ի Ճանապարհս, մի թող զուր զիս միայն. այլ առաքեա՛ զօգնականութիւն քո զհետ իմ՝ պահել զիս յամենայն փորձութեանց սատանայի 'ի տուէ և 'ի գիշերի. եւ մի տալ թոյլ մեզանչել

մոայ իմոց, այլ կոծել զկոծ
մեծ 'ի վերայ մեզայ և անո-
րէնութեանց իմոց։

42. Պահեա՛ զիս տէր՝ 'ի
բանից և 'ի գործոց, 'ի տե-
սութեանց և 'ի գերիչ խոր-
հրդոց. և զերկիւղ դատաս-
տանի քոյ տպաւորեա՛ 'ի սրտի
իմում՝ անզբաղ յօժարու-
թեամբ մտօք փութալ և պա-
հել զպատուիրանս քո։

43. Փակեա՛ տէր՝ զդուռն
մեզայ իմոց, եւ բա՛ց ինձ
զդուռն լուսոյ և արդարու-
թեան. զի երկիւղալից սի-
րով եկից զհետ կոչողիդ իմոյ
արարչիդ, որ ասացեր՝ «Ե-
կայք առ իս ամենայն աշխա-

տեալք և ծանրաբեռնեալք, և ես հանգուցից զձեզ»։ Եւ դարձեալ թէ՝ «Որ խնդրէ՝ առնու, և որ հայցէ՝ գտանէ, և որ բաղխէ՝ բացցի նմա»։

44. Նայեա՛ տէր՝ 'ի մերկութիւն անձին իմոյ զոր կուզպտեաց թշնամին, և ոչ՝ խոյտառակ եւ ամօթալից կամ առաջի քո ասառուածային գթութեանդ, մարդասիրեա՛ և զգեցո՛ ինձ զհանդերձ հարսանեաց, և մոյծ և ուրախացո՛ զիս 'ի կոչումն բազմելոց քոց։

45. Զգեցո՛ ինձ տէր զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մերկացայ մեղքիս իմովք։ ցոյց

զանոխակալութիւնդ քո յիս, և լուսափայլ ողորմութեամբ քո զարդարեա զմերկութիւնս իմ։

46. Լուր տէր՝ աղաղակի անառակիս, որ ամօթոյ կամ առաջի քո. զգանձն հայրենի վատնեալ՝ սովամահ կորնչիմ. կերակրիլ հաւասար եղէ խոզից անասնոց անբանից, եւ նմանեցայ նոցա։

47. Մի մերժեր զիս տէր՝ 'ի հայրական գթոյ քոյ. համարձակիմ 'ի խնամս սիրոյ քոյ. 'ի ծնողէդ վերջացայ և զորդիութիւն իմ ուրացայ։ Հայր՝ մեղայ յերկինս եւ առաջի քո, չեմ արժանի կոչիլ որդի քո,

արան զիս իբրեւ զմի 'ի վարձ-
կանաց քոց։

48. Զարդարեա զիս տէր՝ մեծաւ երկիւղիւ քո. և դարձո՛ յանուանակութենէ յարդարութիւն, յաղտեղութենէ 'ի սրբութիւն, 'ի ծուլութենէ 'ի զգաստութիւն. ժուժկալութեամբ եւ համբերութեամբ գնալ 'ի ճանապարհս քո ուղիղս։

49. Դադարեցո՛ զիս տէր՝ 'ի չարաչար խորհրդոց իմոց եւ յառնելոյ զկամս մտաց իմոց եւ մարմնոյ իմոց. զահապին օր գալստեան քո նկարեա առաջի աչաց իմոց՝ դողալ եւ սարսիլ 'ի դատաստանաց քոց։

50. Պայծառացո՛ տէր՝ ըղ-
լաստեր հոգւոց իմոց որպէս
զիմաստուն կուսանացն. եւ
շնորհեա՛ պատրաստիլ արիզ
նութեամբ ընդ առաջ ելա-
նել երկնաւոր փեսայիդ. զի մի
ճեպեցից արտաքս որպէս զյի-
մար կուսանսն։

51. Ծանո՛ւցանել տէր՝ զՀա-
նապարհս քո, եւ ուսո՛ցանել
զարդարութիւնս քո. հեռացո՛
տէր՝ զմտրմինս իմ՛ի խորհրդ-
ոց չարեաց, և հաստատեա՛
յերկիւղ բարեաց՝ սրբոյ և
անարատ կալ առաջի քո յա-
մենայն ժամ։

52. Զանօրէնութիւնս իմ
ջնջեա՛ տէր. ՚ի յոյս բարեաց

և յերկիւղ քո զմիտս իմ բեռեռեա, լցեալ սիրով և հաստատուն հաւատով ապասել եւ ակն ունել մեծի գալստեան քոյ։

53. Զօրացո՛ զիս տէր՝ 'ի սէր պատուիրանաց քոց, անսալ երկիւղիւ հրամանաց քոց, սարսիլ և դողալ 'ի դատաստանաց քոց, խնդրել զարդարութիւն և զիրաւունս երեսաց քոց, և առնուլ զպարգեւս շնորհաց քոց։

54. Արձակեա՛ զիս տէր՝ 'ի կապանաց մեղաց իմոց, եւ զհնացեալս մեղօք՝ վերստին նորոգեա՛. եւ զիսաւարեալս 'ի ցանկութենէ մարմնոյս՝

լուսաւորեա՛ գնալ 'ի ճանա-
պարհս խաղաղութեան , զի
տեսցեն աչք իմ զփրկու-
թիւն քո զոր պատրաստեցեր
երեսաց քոց ։

55· Բժշկեա՛ տէր՝ զանբը-
ժշկելի հիւանդութիւնս իմ՝
որ կարկամեալ դնիմ 'ի մա-
հիճս մեղաց իմոց , և դեգե-
րեալ կամ 'ի դուռն երկրորդ
սելոմայ՝ ապաստել և ակն ու-
նիլ մեծի գալոտեան քոյ ։

56· Հրամայեա՛ ինձ տէր՝
որպէս անդամալուծին առող-
ջանալ , խորտակել զանկողինս
ցաւոց իմոց , շրջիլ ընդ կա-
մարարս քո 'ի տան տեառն ,
և 'ի դաւիթս Աստուծոյ ծաղ-

կիլ և ոչ մեղանչել։

57. Խորտակեա՛ տէր՝ ըզ-
բռնութիւն սատանայի, հա՛տ
և 'ի բաց ընկեա՛ զզօրութիւն
նորա. արգել զյարձակումն
նորա 'ի վերայ իմ, զի մի տա-
րապարհակ վարեալ զմարմին
իմ տանիցի յընդարձակու-
թիւն ճանապարհի՝ որ տանի
'ի կորուստ եւ յապականու-
թիւն։

58. Ցիշեցո՛ տէր՝ զքաղեալ
և մոռացեալ մոտաց իմոց զա-
հաւոր և զսոսկալի գալուստ
քո և զդատաստանն անաչառ,
զպատիւ եւ զփառն արդա-
րոցն, և զանհերելի տանջանս
մեղաւորացն, և նոքօք զար-

հուրեալ դողցն զմարմին իմ տեսանել զմահ հանապատ առաջի աչաց իմոց։

59. Բեւեռեա տէր՝ զմարմին իմ ընդ երկիւղ քո, եւ ընդ սէր պատուիրանաց քոց զհոգի իմ, և զհրամայեալն 'ի նմա՝ երկիւղիւ լսել, և առանց ձանձրութեան կատարել միշտ. և մերկանալ 'ի մեղաց և 'ի ցանկութեանց կենցաղոյս, և պայծառանալ վարուք առաքինութեան։

60. Փրկեա զիս տէր՝ 'ի դաղտաձիգ նետից ատանցի, որ բաղում մեքենայիւք պատեալ պաշարէ զիս. աւար առեալ զմիտս իմ՝ վարէ 'ի

գերութիւն ցանկութեան մեզաց, առնելով ծաղը եւ այսն կատականաց թշնամեաց իմոց։

61. Ամրացո՛ զիս տէր՝ յերկիւղ քո, և զօրացո՛ զտկարաց ցեալս զօրութեամբ քով. ընդհանդուրթիւն հոգւոյ իմոյ առողջացո՛, զցաւս մարմնոյս բժշկեա՛, և զչերմութիւն սիրոյ քո հաստատեա՛ 'ի սրտի իմում՝ չարչարակից լինիլ սրբոց քոց։

62. Դարձո՛ տէր՝ զգերեալս 'ի սատանայէ, և զմեղաւք վաճառեալս յեգիպտական և 'ի խիստ տանջանացն. փրկեա՛ 'ի բռնակալ չար ապատաւորաց

դիւացն . եւ յեղեգնակոխ կաւոյ մեղացն հանցես եւ տարցես զնս յերկիրն աւեստեաց ։

63 . Ընկղմեա՛ տէր՝ զթշնամին իմ որպէս զզօրութիւն փարաւոնի զի սպառնացեալ 'ի վերայ իմ խրոխտայ , հեռատեսութեամբ եղեալ զկնի իմ դարձուցանէ զնս յառաջին յանցանն ընդ իշխանութեամբ իւրով՝ ծառայել մեղաց եւ անօրէնութեանց ։

64 . Խաղաղացո՛ զնս տէր՝ 'ի ծփանաց ալեաց խառնութեանց խորհրդոց , և զբաղմութեան յարձանս մեղաց իմոց ցաւոյ , եւ կառավարեա՛

զմիտս իմ ժամանել յանքոյթ
և՝ ի խաղաղ նաւահանգիստն
Հոգւոյդ սրբոյ։

65. Զերծո՛ զիս տէր՝ ՝ի լե-
ռինս քարանձաւի կամ՝ ՝ի տե-
ղի անապատի, ուր և ողոր-
մութիւն քո առաջնորդեսցէ
ինձ՝ հանդիպիլ մեծի փառաց
անուան քոյ. տո՛ւր ինձ զթեւս
աղաւնակերպ Հոգւոյդ սրբոյ՝
թռչիլ եւ վերանալ խառնիլ
յերամս արդարոց։

66. Ժամանեցո՛ զիս տէր՝
յօթեւանս արդարոց քոյ,
և զհանգիստ աշխատութեան
տուր հարցն պարգևեա՛ ինձ.
անտես արա՛ զյանցանս իմ,
և դասաւորեալ պայծառացո՛

ընդ սուրբս և ընդ սիրելիս
անուան քոյ։

67. Հաստատեա տէր՝ ըն-
խաղաղութիւն եւ զպայծա-
ռութիւն լուսոյ կենաց ան-
ձին իմոյ, զի մի խոտորիցիմ
յաջ կամ յահեակ, և դատա-
պարտիմ յաւուր գալստեան
քոյ պահանջելով զյետին նա-
քարակիսն մինչ իսպառ։

68. Մի մերժեր զիս 'ի բաղ-
մապութ ողորմութեանց քոց.
զապաւինեալս 'ի քեզ՝ ամրա-
ցո և աներկիւղ պահեա յա-
մենայն որոգայթից ասատա-
նայի, զի մի գերի վարեալ
տանիցէ զմիտս իմ 'ի զբա-
ղութիւն և 'ի չար ծառայութիւն։

69. Ուստ զիս տէր՝ առնել զարգարութիւն, խօսիլ ըստ ճշմարտութիւն, սիրել զարդութիւն եւ ատել զապտեղութիւն, խոտորիլ 'ի չարեաց և գնալ 'ի ճանապարհս բարեաց։

70. Ապրեցո՛ զիս տէր՝ յորոտալոյն այնոցիկ որք գան 'ի վերայ իմ՝ ըմբռնել զիս 'ի մեղս եւ 'ի ծուլութիւն անժուժկալութեան, մոռացումն առնել յանցանաց իմոց, եւ ոչ տալ յիշել զոր հատուցման և զարտասփելի պատասխանին՝ որ ասէ. «Երթայք յինէն անիծեալք 'ի հուրն յաւիտենից»։

71. Կանգնեա՛ զիս տէր՝ 'ի գլորմանէս, և 'ի բազմամեղ անդնդային խորութենէս վերացո՛ և բարձրացո՛ թեւօք հոգւոյդ սրբոյ 'ի պարապումն աղօթից և 'ի խնդրուածս հաճոյից, 'ի ջնջումն մեղաց, 'ի նորոգումն կենաց, և 'ի լուսաւորութիւն մտաց, և 'ի կատարումն սուրբ պատուիրանաց քոց։

72. Խնդրեա՛ տէր՝ զեղծեալ և զկորուսեալ քո պատկերս, որ 'ի մէջ աղբի և տղմի մեղաց թաւալեալ կամ, գիտ՝ ածեալ սեւեալս շնորհի քո, և դիր 'ի գանձանակն անմեղութեան՝ յորմէ անկաւ։

73. Եկ տէր՝ ի տեսութիւն հիւանդացեալ հոգւոյ իմոյ, դիր զձեռն քո ի վերայ իմ, և բժշկեա՛ ասելով զօրացիր առ զմահիճս քո, եւ երիթ ի ճանապարհն կենաց արդարութեան։

74. Եկ տէր՝ ի խնդիր մոլորելոյս, որ յածեալ շրջիմ արտաքոյ հօտի պատուիրանաց քոց. և գայլանաբեկ եղեալ քարաւէժ մեղաք կառափնատիմ ի դիւաց. ընդունեա՛ եւ ա՛ծ ի փարախն հայրենի, և խառնեա՛ ի գաւիթս հօտի քոյ։

75. Հետեւեա՛ տէր՝ զհետ ճողոպրելոյս ի քէն. արագա-

պէս փութացիր, հան և ամ-
բռնեա զտգատամբեալս 'ի
ձայնէ կոչման քոյ, և դիր 'ի
բանտ կապանաց անխզելի սի-
րոյ քոյ։

76. Մի թաղուր զիս տէր՝
հեռանալ 'ի սիրոյ պատուի-
րանաց քոյոց եւ 'ի վարուց ա-
ռաքինութեանց. այլ յորդո-
րեա առաւելուլ յամենայն
գործս արդարութեան՝ ա-
ռանց մեղաց և առանց խրիք
խափանուածոց պաշտել ըզ-
քեզ արքութեամբ և արդա-
րութեամբ առաջի քո զամե-
նայն աւուրս կենաց իմոց։

77. Մի մատներ զիս տէր՝
'ի ցանկութիւն մեղաց և 'ի

հեշտութիւն կամաց, 'ի քուն աչաց և 'ի ցանկութիւն մըտաց, այլ պարապեա՛ երկիւղիւ քո. եւ ապրեցո՛ յամենահնար չար դիւացն և յաշխարհական զբօսանաց։

78. Մի՛ յապաղեր տէր՝ տալ ինձ զփրկութիւն հոգւոյ եւ զջերմութիւն սրտի, զպարկեշտութիւն կերակրոյ և զժուժկալութիւն մարմնոյ, զբղխումն արտասուաց, զանդադար աղօթս, զհնազանդութիւն, զխոնարհութիւն և զհամբերութիւն յուսոյ։

79. Յաղթեա՛ տէր՝ հակառակամարտին իմոյ, և զօրացո՛ զիս ընդդիմակայ լինել

պատերազմողին 'ի վերայ իմ։ և զգեցո՛ ինձ զզրահն հաւատոյ՝ պահօք և աղօթիւք սրբեալ զախտս ցանկական և ըղխորհուրդս մարմնական, եւ առնուլ զշնորհս փրկական։

80· Տո՛ւր ինձ տէր՝ տեղի ապաշխարութեան, աշխատութեան հանդիստ, խաղաղութեան հոգի եւ արդարութեան ճանապարհ, ամրութեան զէն և պահպանի փրկութեան, հաստատութեան յոյս եւ պնդութեան երկիւղ։

81· Անցո՛ զիս տէր՝ ընդ հուն անցից մեղաց խորաթռիչ ծովահեղձ ցանկական

կենցաղոյս՝ 'ի լոյս աչաց և 'ի տեսութիւն մտաց. 'ի հանդիսատ կենաց և 'ի հանդիպումն շնորհաց, և 'ի շաւիղս ճանապարհացն արդարութեան։

82. Շնորհեա՛ ինձ տէր՝ լաղ աչաց, արտասուաց հոսումն, մեղաց սուգ, մտաց պտի երկիւղ, ոսկերաց իմոց սարսափումն և դողումն վասն տանջանաց, կենաց ճանապարհ, և անդադար պաղատանս։

83. Աւրհնա՛ զիս տէր՝ 'ի պատուիրանաց պահպանութիւն, 'ի յորոլայնի ժուժկալութիւն. 'ի մարտ պատերազմի բանտարկութիւն յաղթութիւն, 'ի մարմնի մեռա-

նիլ , եւ պայծառանալ 'ի
հանդիսի ։

84. Այս զիս տէր՝ երկիւ-
զիւ քո և զղջմամբ , արտա-
սուօք և հառաչանօք , սիրով
և սրբութեամբ , շնորհօք և
ճշմարտութեամբ , գիտու-
թեամբ և ամենայն առաքի-
նութեամբ ։

85. Ընդեա՛ տէր՝ զբազմու-
թիւն մեղաց իմոց , և թօթա-
փեա՛ զմրուր դառնութեան
յանցանացս . եւ պարարեա՛
զսիրտ իմ արբմամբ սուրբ
հոգւոյդ . և զփշաբեր մարմին
իմ լցո՛ շնորհօք , զարգացո՛
եւ 'ի պտղաբերութիւն փո-
խարկեա՛ ։

86. Երեւեցո՛ տէր՝ զշնորհս քո 'ի ծառայս քո, զգութ և զողորմութիւն քո 'ի պաշտօնեայս քո. և տաճարացո՛ զիս բնակարան լինիլ ամենասուրբ հոգւոյդ՝ մի՛ եւս ծառայել մեղաց և ապականութեանց։

87. Բժշկեա՛ զիս տէր՝ 'ի հպարտութենէ և յամբարտաւանութենէ, 'ի անափառութենէ և 'ի փառասիրութենէ, 'ի մարդահաճութենէ և 'ի կեղծաւորութենէ և յոխակալութենէ, 'ի բարկութենէ և 'ի սրտմտութենէ, 'ի նախանձուէ և 'ի յատելութենէ և 'ի դատելոյ զոք և 'ի չարութենէ և յամենայն մեղաց։

88. Փրկեա՛ զիս տէր՝ 'ի մարդկային գովեստից 'ի փառաց և 'ի մեծարանաց. զխաւարս լոյս կարծելով համբաւեն 'ի վերայ իմ բարի, զեղկելիս երանելի, զողորմելիս առաքինի, և ես եմ արտասուելի և անթիւ մեղաք լի։

89. Ծածկեա՛ զիս տէր՝ 'ի լուսոյ սուտ գովութեանց և յերանութեանց, զի ոչ գիտեն զմեզս իմ և կոչեն զիս սուրբ, զի երեւիմ սրբութեամբ, և լի եմ ապտեղութեամբ. կերպարանիմ առաքինութեամբ, եւ կեամ ա՛նառակութեամբ, փայլիմ երկիւղածութեամբ, և վա-

ցիմ մարդահաճութեամբ, ճանաչեմ զճշմարտութիւն, եւ խօսիմ զատութիւն. գիտեմ զարդարութիւն, և գործեմ զանօրէնութիւն։

90. Քաւեա՛ զիս տէր՝ 'ի մեղաց եւ 'ի բամբասանաց, 'ի մոռացեալ յանցանաց եւ յամենայն սխալանաց. եւ թո՛ղ ինձ զանժուժկալութիւն և զծուլութիւն զարկոտութիւն եւ զդատարկաբանութիւն, զյանկութիւն և զպղտեղութիւն, զհայհոյութիւն և զամենայն բիծս չարեաց։

91. Կացո՛ զիս տէր՝ հաստատուն և անշարժ 'ի տեղի փորձանաց պատերազմի՝ ա-

ռանց երկիւղի քաջ և պինտ հաւատով և յորդորական սիրով զօրավիգն լինիլ ընդդէմ եկեղեցոյ դիւացն 'ի վերայ իմ. զինեա՛ զիս ամրակուռ զինուքո՝ տալ պատերազմ և յաղթել թշնամւոյն հակառակամարտի, որ կամի խլաւ զիս որսալ։

92. Զընկղմեալս տէր 'ի խորս մեղաց՝ հանցես և բերցես 'ի լոյս պատուիրանաց քոց. եւ առ քեզ կոչեսցես զհեռացեալս 'ի քէն, և թողցես զգործս իմ անառակութեան. զապաւինեալս 'ի քեզ ամրացուսցես, եւ զդաւանեալս 'ի քեզ միխիթարեսցես։

զարձակեալս 'ի կապոյ պա-
տուիրանաց քոց՝ ըմբռնես-
ցես, եւ ընդ լուծ սիրոյ քոյ
բեւեռեսցես։

93. Զգուլթ սիրոյ քո տէր՝
միաւորեա՛ յիս, եւ զարգե-
լեալս 'ի բանտի կապանաց՝
արձակեա՛ և խզեա՛ զկապան
մեղաց իմոց. առաջնորդեա՛
ինձ 'ի ճանապարհ արդարու-
թեան, եւ տեղի յարկից
պատրաստեա՛, եւ պահեա՛
ընդ տուրբս քո։

94. Հաղորդս արա՛ զիս տէր՝
ատուածային սիրոյ քոյ, սիրել
զպատուիրանս քո եւ դնալ 'ի
ճանապարհս քո, չարչարիլ
մինչեւ ցմահ վասն անուանդ

քո, մտանել 'ի փառս և դա-
սիլ ընդ սուրբս քո, և ուրա-
խանալ միշտ ընդ կամարարս
քո։

95· Գթա՛ տէր 'ի մեղու-
ցեալ եւ յեղկելի անձն իմ։
խափանեա՛ զանառակ ցան-
կութիւնս իմ։ արբեա՛ զապտե-
զութիւն մեղաց իմոց, և քա-
ւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։
բժշկեա՛ զվերաւորեալ հոգի՝,
և առողջացո՛ զհիւանդացեալ
մարմին իմ։ ցրուեա՛ զչարն
յինէն և ժողովեա՛ յիս զբա-
րին, և լիո՛ զպակասութիւնս
իմ զօրութեամբ քո տէր։

96· Առա՛ջի քո անկանիմ
և խնդրեմ զթողութիւն մե-

ղաց իմոց. զպաղատանս իմ ընկալ, և քաւիչ լեր յանցանաց իմոց. պայծառացո՛ եւ լուսաւորեա՛ զխորհուրդս և զմիտս իմ. կարողացո՛ զմարմին իմ անդադար կալ ՚ի փառաբանութիւն անուանդ քում սրբոյ։

97. Զանկեալս մեղաք կանգնեա՛, տէր, եւ զխոցեալս ՚ի թշնամւոյն դեղապատեա՛. բարձ զցաւս մեղաց, և վերացո՛ զկսկիծ յանցանաց. յաւիշտակեա՛ ՚ի դառն դահճաց, և ազատեա՛ յանողորմ տանջանացն, եւ ՚ի մարմնական յղփանաց հեռացո՛, և ՚ի դաս ճգնաւորացն դասեցո՛։

98. Լ՚ի վերակացու եւ պահապան անձին իմոյ, տէր իմ Յիսուս. պահեա՛ զիս ՚ի դիւաց, եւ փրկեա՛ զիս ՚ի մարդկային փորձանաց։ Հաւկառակողաց յաղթեա՛, եւ կացո՛ զիս ՚ի մէջ պատերազմողաց՝ քաջ և ընտիր լինիլ. գործակցեա՛ ինձ լինիլ քաւարան մեղաց, եւ համբերել վշտաց առաքինական գործովք եւ հանդիպիլ քամ աստուածային շնորհաց։

99. Վա՛յ ինձ տէր՝ վա՛յ ինձ, զի մեղօք կործանեցայ, և մըտօք իմովք աղտեղացայ. ՚ի բարեաց ունայնացայ, եւ ՚ի սիրոյ ցամաքեցայ. ՚ի լալոյ

խաւարեցայ , եւ 'ի գնալոյ դադարեցայ ։ Ոչ ունիմ աչք լալոյ և արտասուաց , ծփիմ տարակուսեալ , զի յոյս և ակն բարւոյ ոչ ունիմ ։

100· Կանգնեա՛ տէր՝ զտաճարաբերեալ անձն իմ , որ լի եմ մեղօք և անթիւ յանցանօք · և խարշեալ և տրոհեալ եմ ամենայն անդամօքս յոտից մինչեւ ցգլուխս ապականեալ , և չիք հնար բժշկութեան՝ եթէ ոչ 'ի քէն տէր իմ Յիսուս · խոնարհեա՛ առ վերաւորեալս դեղատարութեամբ , եւ մի՛ գարշիր 'ի չարահոտ ախտացեալոյս մեղք ։

101· Հեռացո՛ տէր՝ զբերան իմ 'ի բամբասելոյ, և զլեզու իմ 'ի չար խօսելոյ, զաչս իմ յարատ հայելոյ, և զականջս իմ 'ի չար լուր լսելոյ, զձեռս իմ 'ի յափշտակելոյ, և զոտս իմ 'ի յանառակ գնացս երթալոյ, և զամենայն անդամս իմ պարսպեալ զգաստացո՛ միշտ զհաճոյս քո կատարել։

102· Մեղայ քեզ տէր՝ մեղայ, զի յանցեայ զպատուիրանաւ քում· 'ի լուսոյ կենաց ելայ և մտի 'ի խաւար մեղաց· ցանկանալով ուղտեղութեան՝ 'ի սիրոյ քոյ հեռացայ, ընթռնեցայ 'ի չարէն՝ և եղէ որդի կորստեան, ողոր-

մեան ինձ բաղմամեղիս բարե-
բար, զի դու միայն ես մար-
դասէր։

103· Ի քեզ տէր ապաւի-
նիմ՝ որ քաւարան ես մեղա-
ւորաց, քարւոյ շտեմարան,
և փախուցեալս դարան, ըն-
թշնամին իմ արա փախստա-
կան։ Օգնական զայլ ոք ոչ
ունիմ, բայց զքեզ միայն ու-
նիմ ապահովան անձին իմոյ.
'ի վտանգից փրկեա, 'ի յորդ-
դայթից ապրեցո, և արժանի
արա զիս լինել որդի լուսոյ քո
յաւիտենին։

104· Ողորմեա ինձ տէր կե-
նաց եւ քաւիչ մեղաց, կա-
տարիչ խնդրուածոց և ար-

ձակիչ կապանաց, բաշխող պարգեւաց եւ տուիչ ամենայն շնորհաց։

105. Լուր տէր զաղաչանս իմ, եւ ընկալ զպաղատանս իմ. քաւեա՛ զյանցանս իմ, եւ կատարեա՛ զինդրուածս իմ. արձակեա՛ զկապանս իմ, և բժշկեա՛ զհոգի իմ. առողջացո՛ զմարմինս իմ, և ուղղեա՛ զգնացս իմ. փութացո՛ զիս ժամանել յօթեւանս արքայութեան։

106. Հալածեա՛ տէր՝ զբազում ախտաժետութիւնս իմ, զցաւս 'ի մարմնոյս եւ զաղտ 'ի հոգւոյս, զքուն 'ի գլխոյս եւ զյագուռն յորկորոյ։ Պա

հեան զխորհուրդս իմ անըզ-
բաղ, զսիրտս իմ սուրբ, եւ
զմիտս իմ լուսաւոր և զգաստ,
զանկութիւնս իմ՝ առ քեզ,
և զյոժարութիւն յաղօթս 'ի
տուէ և 'ի գիշերի։

107. Բղխեա՛ տէր՝ 'ի գլուխ
իմ աղբիւր վտակաց, առա-
գեա՛ և զանդս մտացն իմոց.
զաղտ յանցանաց իմոց լուա՛,
եւ արբեա՛ զթարախ վերաց
իմոց. զփուշ մեղաց իմոց
խլեա՛ և տնկեա՛ զբոյս կենաց։
Աճեցո՛ տէր զարդարութիւն,
եւ նուաստացո՛ զանօրէնու-
թիւն. մեռո՛ զմարմնոյս ցան-
կութիւն, և նորոգեա՛ զհո-
գւոյս կենդանութիւն։

108· Կոչեա՛ տէր՝ զմեղուցեալ անձն իմ 'ի քեզ, զի մերձենալ առ քեզ ոչ իշխեմ. պատկառիմ յամօթոյ և զարհուրիմ 'ի գործոց իմոց. ոչ ունիմ տա՛ քեզ համարձակութիւն, զի ես ինձէն եմ կորուսեալ. 'ի սուրբ պատուիրանաց քոց հեռացայ և մերկացայ 'ի փառաց քոց, այլ դու տէր՝ գթա՛ յիս և ողորմեա՛, զի ստեղծուած եմ անարատ ձեռաց քոց։

109· Ոչ իշխեմ տէր՝ անյոյս լինիլ, զի ողորմած ես և գթած, և փառս անճառս խոստացար դարձելոց մեղաւորաց. այլ ես զարհուրիմ և դողամ, և

երկնչիմ՝ ի բազում և յանթիւ մեղաց իմոց, զի պատրեալ խաբեցայ յորսողէն. և արդ զինչ լինիմ եղկելիս՝ որ տարակուսեալ եմ՝ ի կենաց և տարակրեալ։

110. Արա՛ զիս տէր՝ ի տուգ եւ յարտասուս վասն մեղաց իմոց, զի ծանրաբեռնեալ եմ անօրէնութեամբ և յոգեալ ազատեզի խորհրդով. շատ ներեցեր ինձ, զի ոչ խրատեցեր զիս՝ ի մարմնի. արդ սարսեալ դողամ, զի ոչ մնան ինձ այսպիսի չարիք։ Աղաչեմ բարերար տէր՝ մի կոչեր զիս յատենի, և տանջանաց մի մատներ զիս. այլ փրկեա՛ ի հրոյ

զեհենին և 'ի վտանգից ապ-
բեցո՛ եւ ողորմեա՛ ինձ , զի
դու միայն ես մարդասէր։

111. Վա՛յ ինձ տէր՝ զի ծը-
փանք տարակուսանաց պա-
տեն զիս , և զսիրտ իմ խռո-
վեն. զոր աղօթեմ՝ ոչ գիտեմ,
սաղմոսեմ՝ եւ ոչ իմանամ.
շրթունք իմ բարբառի , եւ
միտք իմ ճաղատրեալ յաճի
այսր և անդր՝ և զկայուն ոչ
ունի , և 'ի պէտս իմ՝ ոչ գը-
տանի , և ուր կամիմ՝ զի լցէ,
անդ ոչ դադարի. ոչ տեսանի
արդեօք և ոչ ըմբռնի. զուր
աշխատիմ եւ ոչ ինչ օգտիմ.
որպէս ձայն հնչեալ պղնձի
կամ ծնծղայի՝ թափուր եւ

ունայն գտանիմ, եւ անպտուղ լինիմ յամենայն բարեաց։

112. Ընկալ տէր զմոլորեալս՝ որ փախուցեալ կամ 'ի լերինս, որպէս ծառայ չար 'ի տեառնէ հալածեալ եմ վասն մեղաց։ Եւ 'ի սուրբ եղբարց հրաժարեալ եմ, 'ի սուրբ պաշտամանց հեռացեալ. զի սիրող էի մեղաց եւ նախատինք կրօնաւորաց, անցագ 'ի զրկանաց և խափանիչ սուրբ պատուիրանաց։ Անգութ էի աղքատաց, եւ հակառակ սպասաւորաց. անողորմ հիւանդաց էի և անմխիթար աշխատողաց. չէի

իսկ արժանի կեալ 'ի մէջ
ճգնաւորաց ։

113· Հանգո՛ տէր՝ զշնորհս
հոգւոյդ սրբոյ 'ի վերայ իմ,
որ միայն եմ 'ի պատերազմի
առանց օգնականի · սրբեա՛
տէր՝ զտաճար հոգւոյ իմոյ,
և առ իս լե՛ր ընդ երեկոյս ·
բայց զաչս հոգւոյ իմոյ , եւ
լուսաւորեա՛ զմիտս և զխոր-
հուրդս իմ ։ Տո՛ւր ինձ զօրու-
թիւն տէ՛ր իմ Յիսուս , եւ
ընկա՛լ զօրհնաբանութիւն բե-
րանոյ իմոյ · 'ի խոր քնոյ գի-
շերոյ զարթո՛ զիս գոհանալ
և օրհնել զքեզ , որով զմեղս
իմ քաւեցիր · շնորհեա՛ ինձ
սուգ և արտասուս լալոյ և

ագալոյ և անդադար աղօթե-
լոյ առաջի քո։

114. Դատեա՛ տէր՝ զդա-
տապարտողն իմ՝ որ յանդգնի
'ի վերայ իմ, մարտ եղեալ
ընդ իս ցանկութեամբ եւ
անժուժկալութեամբ, ծու-
լութեամբ եւ որկորատու-
թեամբ, փառասիրութեամբ
եւ մարդահաճութեամբ,
բարկութեամբ և սրտմտու-
թեամբ, ատելութեամբ եւ
չարաչար հայհոյութեամբ,
նախատութեամբ եւ նա-
պարծութեամբ, հպարտու-
թեամբ և ամբարտաւանու-
թեամբ, բանիւք և գործովք,
և խորհրդովք զօրաժողով լինի

'ի վերայ իմ, եւ ընկղմէ զիս
'ի խորս չարեաց։

115. Սփռեա՛ տէր՝ զշնորհս
քո 'ի վերայ մաանց անդա-
մոց իմոց. լցո՛ տէր՝ զմարմին
իմ արիութեամբ եւ ժուժ-
կալութեամբ, և զհոգի իմ
երկիւղիւ եւ դողութեամբ.
զսիրտ իմ սիրով եւ արդա-
րութեամբ քո, և զմիտս իմ
լուսով եւ իմաստութեամբ
քո. զխորհուրդս իմ հանճա-
րով և գիտութեամբ, և զոտս
իմ գնալ 'ի շաւիղս արդա-
րութեան. զձեռս իմ շոշա-
փելով 'ի գործս ապաշխարու-
թեան, և զբերան իմ անդա-
դար սաղմոսել քեզ գոհու-

թեամբ. զաչս իմ յորդաբուղխ արտասուօք, և զհոտոտելիս իմ հոտոտել պատրաստես զհոտ գիտութեան 'ի կեանդ, զլսելիս իմ լսելով զձայնն աւետեաց որ ասէ. «Թողեալ լիցին քեզ ամենայն մեղք քո». և թէ՝ «Այսօր եղեւ փրկութիւն տանս այսմիկ»։

116. Մինչեւ յե՞րբ տէր՝ անասս չարագործին՝ որ ոչ յագի իմով կորստեամբ, այլ հանապազ սկիզբն առնէ չարեաց, եւ 'ի բաց կորզեալ խափանէ զիս 'ի բարեաց եւ յառաքինութեանց. և հեռացուցանէ զիս 'ի արբութեանց, եւ յաւիտենից կենաց արբ-

տաքս հանէ զիս։ Խաւարե-
ցուցանէ զլուսաւորութիւն
աչացս, և ապականելով գե-
րէ զմիտս իմ և վարէ զիս 'ի
չար ծառայութիւն յանցա-
նաց. և 'ի ձեռս անօրէն դահ-
ճաց մատնէ զիս, և տանի 'ի
տեղի չարչարանաց, եւ ար-
կանէ 'ի բանտ կապանաց մա-
հու, կացուցանէ 'ի մէջ խա-
ւարասէր ապաստարաց, և 'ի
տուտնա մեղաց կապէ զիս։
Եւ արդ ես եղկելիս զի՞նչ
լինիցիմ, եթէ ոչ դու տէր՝
օգնեսցես ինձ։

117. Տե՛ս տէր՝ զլալիս եւ
զողբալիս, զպաղատելիս եւ
զեղկելիս, ինձ ողորմեա՛ անո-

ընելոյս, եւ շնորհեա յորդ արտասուս 'ի գիշերի, և ծաղեա գթութեամբ զնշոյլ շնորհաց առաւօտու։ Բաց ըզխաւարեալ աչս սրտի իմոյ, եւ բժշկեա զհիւանդացեալ հոգի իմ. ընկալ զդարձ մեղաւորիս, եւ մի՛ բարկանար բազմամեղիս՝ տէր իմ Յիսուս. եւ քանզի անթիւ ունիմ զչարիս, ջնջեա յինէն և տուր ինձ զշնորհս բարեաց։

118. Համարձակիմ տէր՝ աղօթել առ քեզ, բայց ոչ գիտեմ զհաճոյսն քո. խնդրեմ և ոչ իմանամ զօգտակարն հոգւոյս. յայտնեա՛ ինձ ողորմած տէր՝ զկամս քո, և

ուսմ ինձ զպատուիրանս քո։
Զբարին՝ զոր ոչ ինդրեմ եւ
իմանամ, տուր ինձ տէր.
եւ եթէ ոչ գործեմ զբարիս
բարի արա ինձ տէր. և եթէ
ոչ ինդրեմ զողորմութիւն,
ողորմութիւն շնորհեա ինձ,
և զհեռացեալս առ քեզ կո-
չեա. եւ եթէ ոչ կամիմ,
բռնաւորեա և 'ի քեզ կոր-
զեա. և թէ կամիմ և եթէ
ոչ կամիմ, դարձո զիս. և է-
թէ ըմբռնիմ յումեքէ, վեր-
ծո զիս. եթէ յերկրաւորս
զբաղեցայց, 'ի խորհուրդս
հոգեւորս զբաղեցո զիս.
եթէ այսր եւ անդր գնալ
ցնդիմ, մի թողուր զիս՝ մին-

էեւ ըմբռնեալ տարցես 'ի տեղի յարկի փառաց քոց։

119. Տէր իմ և Աստուած իմ Յիսուս Քրիստոս, դու ես իմ օգնական, 'ի ձեռաց քո եմ. դու գիտես զօգուտն իմ, օգնեա՛ ինձ. մի թողուր զիս մեղանչել քեզ, զի մոլորական եմ 'ի չար դիւաց. մի թողուր զիս հեռեւիլ կամաց իմոց, մի թողուր զիս կորնչիլ 'ի մեղս իմ, այլ գթա՛ յիս 'ի ստեղծուածս ձեռաց քոց. մի ընկենուր զիս յերեսաց քոց, եւ զՀոգիդ սուրբ մի հաներ յինէն։

120. Առ քեզ ապաւինեցայ, բժշկեա՛ զանձն իմ զի

մեղայ քեզ. առաջի քո են ամենայն նեղիչք իմ, եւ ոչ գոյ ինձ հանդիստ բացի՛ քէնն։ Տէր, կեցո՛ զիս վասն բազում ողորմութեան քոյ, քանզի ամենեքեան յարուցեալ են՝ ի վերայ իմ, որք խնդրեն զանձն իմ կորուսանել զնա. եւ զի դու կարող ես և հզօր յամենայնի, փրկեա՛ զիս։

121. Մի՛ հայիր տէր՝ ի մեղկեալ սիրտս և՝ ի զաղրատէր մարմինս իմ, զի հոգ եմ և մխիթար. սիրեմ զերկրաւորս, և ոչ փութամ նայիլ յերկնային. այլ միշտ հեշտանամ՝ ի չարիս, և ոչ տեսանեմ զանվախճան զփառան.

և ոչ յիշեմ զառաջին տուրբ
հարան զերանելին, այլ ընդ
տիղմն աշխարհիս թաւալիմ,
և ոչ մաքրեալ վերանամ դա-
կիլ ընդ առաքինին։ Եւ զի
մոռանամ զերկիւղ դատաս-
տանին, և ոչ դողամ յահա-
գին դառն տանջանացն՝ որ
կայ պահեալ մեղաւորաց. և
ես ծուլանամ անհոգ լինելով
'ի փրկութենէ կենաց. շնոր-
հեա՛ ինձ տէր՝ տուգ եւ կոծ
անհանգիստ եւ առատ արտ-
տասուս ապաշաւանաց։

122. Մի՛ յանդիմաներ զիս
տէր յաւուրն մեծի ահեղին,
և մի՛ յատենի հրապարակին
կացուցաներ զիս ամօթալի, և

'ի տեղի ստեղին մի խայտա-
ռակեր զիս, և մի կշտամբեր
յատեան դատաստանին, և մի
թողուր ինձ լսել զոչ գիտեմն,
եւ զահաւոր բարբառն ահա-
բեկ՝ որ ասէ, երթայք յինէն
'ի հուր գեհենին. և մի 'ի բաց
մերժեր ընդ վատ և ընդ չար
ծառային. և 'ի ձեռն անողորմ
կապտելի մի մատներ զիս, և մի
տար կերակուր որդանց թու-
նաւորաց 'ի մէջ բարբաքեալ
բոցոյ, և մի արկաներ զիս 'ի
խաւար ստոնամանեաց տար-
տարոսին. այլ փրկեա՛ զիս 'ի
աստիկ կայծականց հրոյն, 'ի
բոցեղէն գետոց արշաւա-
նացն, 'ի աստիկ լալագին և

խիստ տանջանացն և յողբոց տարակուսանաց, 'ի կատիկա-փելոյ ստամանցն, 'ի տոչոր-մանէ խաւարային բոցոյն և 'ի դժնդակ դառն աղէտից խո-րովելոյն, 'ի բոցածաւալ և 'ի շրջապատ հրոյն եւ 'ի կողկո-ղաձայն և յանդադար վայոյն։

123. Բազմացաւ տէր՝ ա-նօրէնութիւն 'ի վերայ իմ իբ-րիւ զբեռն ազի կամ կապա-ղի. բազում է ախտ 'ի հոգիս իմ, եւ անխուսիր եմ 'ի մեղս մարմնոյ, և զանազան չարեաք լցեալ եմ։ Բայց այլ ինչ ու-նիմ վատթարագոյն՝ զանզգջու-թիւն մարմնոյ իմոյ, որ քան զամենայն չարիս է դառնա-

գոյն. և զի յաղթեալն իմում ձանձրանամ, և 'ի սաղմոսելն ոչ իմանամ. 'ի խնդրել զերանութիւն պղերգանամ, եւ յերկիւղէ շնորհաց դատարկանամ. տկարանամ մարմնովս, և արձան աղի սիրտիս լինի. եւ ոչ ծագէ 'ի ներսոյն անշիջանելի, և յաւուրն չարի ոչ սարսեալ դողամ։

124. Շնորհեա՛ ինձ տէր՝ երկիւղ արքութեան և ագոյ, և յորդեա՛ առ իս աղբերս արտասուաց, եւ թեթեւացո՛ զծանրութիւն բեռանց իմոց, եւ աճեցո՛ առ իս զսուրբ աղօթս։ Փութացի՛ր տէր՝ և ի՛կ 'ի խնդիր մոլորելոյս, որ մեր-

ձեալ եմ 'ի վախճան կորըս-
տեան. վասն զի խաւարեցայ
'ի լուսոյ, և 'ի սիրոյ պատուի-
րանաց քոց խափանեցայ, 'ի
չար թշնամւոյն յաղթեցայ,
և նուաղեցայ յերկիւղէ քումմէ։ Տապալեցայ 'ի չար խոր-
հրդոյ չարին, և ցամաքեցայ
'ի շնորհաց արտասուաց սիրոյ
քոյ. խաբեցայ յունայն բա-
նից, եւ 'ի լուսաւորութենէ
մտաց մոլորեցայ. աղտեղա-
ցայ ցանկութեամբ մեղաք և
զոր վախճանին մոռացայ։

125. Տարակուսիմ անյոյս
լինելոյն որ ոչ գոյ հնար ա-
պաշխարութեան. զի մարմնով
տկարացայ՝ պակասեալ 'ի զօ-

թութենէ , եւ ծերացեալ նուազեցայ . սակայն 'ի քեզ ապաւինիմ տէր իմ , հասիր յօգնութիւն ծանրաբեռնեալ ընկղմելոյս , և ազատեա զիս 'ի չարեաց , որ ազատիչդ ես 'ի յանցանաց ։

126. Ընկալ տէր՝ զդոյզն և զշաղփաղփ աղօթս իմ , որ կամ առաջի քո դատապարտեալ . յոյլ և ծոյլ 'ի զգաստութենէ , մոլորեալ եմ 'ի մտաց լուսաւորութենէ , և յերկիւղէ ունայնացեալ եմ։ Բերան իմ այլ ընդ այլոց բարբանջէ . աչք իմ պշնու եւ միտք իմ զբաղնու . ոչ անբաւս աղօթեմ , եւ ոչ արտի

մոքք խնդրեմ. ոչ հաւատով առ քեզ գոչեմ, և ոչ երկիւղիւ կարդամ. ոչ արտասուօք հայցեմ, և ոչ դողամ և սարսիմ վասն աւուրն պատասխանատուութեանց։ Եւ արդ՝ տէր իմ, մի անտար պղերգութեանս իմոյ, այլ փութապէս ուրկ յստաջխարութիւն և՝ ի բալս մոքրութեան հրոյ արբեալ և տղատեալ՝ ի մեզայ։ Մեծաւ ջերմամբ եռացո՛ և յորդորեա՛ յարտասուս եւ՝ ի պաղատանս եւ՝ ի խնդրուածս, և տպաւորեա՛ յիս զառաջին լուսաւորութեան կերպարանն։

127. Ողորմեա՛ տէր՝ մեղա-

ուրիս և յանցաւորիս անթիւ բազմութեամբ, եւ դարձեալ յապաշխարութիւն զդերիս վարանդեալ, եւ մոյծ զիս յաբքունական փառան. առաջնորդեա՛ ինձ զվերին ճանապարհն գալ առ քեզ. զի եթէ ոչ առաջնորդեացես՝ ոչ կարացից գալ, զի դու՝ իսկ հրամայեցեր՝ եթէ "Ոչ ոք գայ առ իս, եթէ ոչ հայր իմ ձգեացէ զնա։ Եւ արդ՝ տէր իմ գթած, մի յիշեր զմեղս իմ յաճախս լրբութեանս, և մի զանց առներ 'ի ծառայէս քումմէ. մի թողուր զիս մնալ 'ի նոյն չարիս, և 'ի կեանս աշխարհիս ապառիկ։ այլ որպէս

տէր ընթացեալ զկնի ծառայի փախուցելոյ՝ այսպէս դարձուցանելով զիս թողցես ըզյանցանս իմ, եւ արասցես հաղորդս սրբոց կամարարաց քոց։

128. Դարձ՛ տէր՝ զցասումն բարկութեան քոյ յինէն, որ բաղում մեղաք իմովք տրտամեցուցի զքեզ. ողորմեա՛ ապաստամբելոյս 'ի քէն, և զանհնարին դիզեալ կոյտս մեղաց իմոց ցրուեա՛, և ընդ քաղցր լծոյ ծառայութեան քոյ բեւեռեա՛ զմիտս իմ։

129. Պարգեւեա՛ ինձ տէր՝ զլալումն Դաւթի և զողբումն Երեմիայի, զհառաչումն Պետ-

բասի և զյորդառատ վտակս
արտասուաց կնոջ պոռնկին,
զի նատեալ լացից անդադար
'ի տունջեան և 'ի գիշերի, զի
թերեւս արժանի եղէց սրբիլ
'ի յաղտոյ և 'ի թարախոյ, և
յորդնալից վերաց մեղաց զեր-
ծանիլ, և 'ի բազմաբեռն չա-
րեաց թեթեւանալ և դասիլ
ընդ սուրբս քո 'ի փառս քո։

130 · Ողորմել ինձ տէր՝ մի
յամենաբ, զի առանց վաս-
տակելոյ քո յիս՝ ոչ երբէք
գործի առ իս բարի, եւ ոչ
սերմանեալն յանդս հոգւոյ
իմոյ բուսանի. զի սերմն քո
բարի՝ որ յիս սերմանեցաւ,
'ի չար թշնամւոյն քաղեցաւ.

եւ բուսեալն՝ ոմն 'ի տապոյ ջերմաւթենէ չորացաւ, եւ ոմն 'ի մէջ փշոցն անկեալ հեղձեալ ցամաքեցաւ. մշակելով քո յիս տէր՝ լծեա զերկուս աչս եզանց՝ որ յիս, արտասուապոչ ձայնիւ պաղատիլ առ քեզ յարաժամ, զի արժանի զտայց ողորմութեան քում։

131. Շնորհեա տէր՝ զխաղաղութիւն եկեղեցւոյ քում սրբոյ, եւ ամենայն հաւատացելոց՝ թագաւորաց և իշխանաց. զօրաց եւ զօրավարաց, 'ի ճակատու պատերազմաց յաղթել անօրէն բռնաւորաց։

132. Ողորմեա տէր՝ առաջ-

նորդաց եկեղեցւոյ, հայրապետաց և վարդապետաց, երիցանց՝ սարկաւագաց՝ դպրաց և ամենայն ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ, առնել զիրաւունս եւ զարդարութիւն յամենայն ժամ, հովուել զժողովուրդս քո, և տքնիլ վասն հոգւոց նոցա՝ ասելով. "Ահաւասիկ ես և մանկունք իմ զոր ետուր ցիս"։

133· Ողորմեա՛ տէր՝ կարօտելոց և տարակուսելոց, որբոց եւ այրեաց եւ նեղելոց, վտանգելոց եւ տանց հաւատացելոց, կենդանեաց և նիւթեցելոց, և որք ընծայաբերք են եկեղեցւոյ· աղքատաց,

կերակրելոց, ողորմածաց, երկիւղածաց, տնանկաց և հիւանդաց, նաւորդաց և ճանապարհորդաց, խոստովանողաց եւ ապաշխարողաց, եւ անդարձ մեղաւորաց, ողորմեա՛ տէր եւ դարձո՛ զնոսա յապաշխարութիւն։

134. Ողորմեա՛ տէր՝ եղբարց մերոց, ծնողաց և ամենայն արեան մերձաւորաց, կրօնաւորաց եւ միանձանց ճգնաւորաց, եւ որք զողորմութիւն պարգեւեցին մեզ, և որք յանձն արարին զինքեանս յաղօթս մեր յիշել։ Ողորմեա՛ տէր բարերար, եւ ըստ իւրաքանչիւրոց պիտոյից

բաշխեա առատապէս զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ 'ի վերայ ամենեցուն սոցա. զարդարեա և միացո 'ի սէր աստուածութեան քոյ։

135. Աղաչեմ տէր՝ և անկանիմ առաջի սրբոյ խաչի քոյ, բարեխօսութեամբ սորա զաղաչանս իմ ընկալ եւ ըստանդրուածս իմ կատարեա, և զօրութեամբ սորա զօրացո զիս 'ի կոչմանս յոր կոչեցայ, եւ 'ի պատուիրանս քո յոր յուսացայ։ Տո՛ւր ինձ տէր՝ զսա 'ի զօրութիւն և 'ի ժուժկալութիւն, 'ի զգաստութիւն և յառողջութիւն՝ լինիլ պահապան անձին իմոյ 'ի տուն

ջեան և 'ի գիշերի և յամե-
նայն ժամու, 'ի ննջել եւ 'ի
յառնել, 'ի գնալ և 'ի դադա-
րել, 'ի գործել և 'ի վաստա-
կել, յաղօթել և 'ի պահել,
եւ զհաճոյս կամաց քոց կա-
տարել։ Սա եղեցի ինձ բերդ
ամուր, եւ աշտարակ հզօր
յերեսաց թշնամւոյն. զարդ-
դարեա զիս սովաւ 'ի զարդ
հոգեղինի և 'ի լոյս իմանալի։
Եւ յաւուրն ահեղի բարբա-
ռոյ Գաբրիէլի յերեւիլ սրբոյ
խաչիդ՝ լուսաւորեա զիսաւա-
րեալ հոգիս, վերանալ լու-
սով ընդ առաջ անմահ փե-
սայիդ՝ խառնիլ յերամն հայ-
րապետաց և 'ի դասս մար-

տիրոսաց և 'ի գունդս հրեշ-
տակացն։

136· Բարեխօսութեամբ սրբ-
բուհոյ Աստուածածնիդ՝ ա-
նարատ եւ միշտ կուսիդ եւ
Յովհաննու կարապետին եւ
սրբոյն Ստեփաննոսի առաջին
մարտիրոսին, և սրբոյն Գրի-
գորի լուսաւորչին և ամենայն
սրբոց վկայից քոց՝ որք միա-
ցեալ 'ի սէր աստուածու-
թեանդ քոյ· լուր ինձ եղկե-
լոյս՝ և մեղուցելոյս ողորմեա՛,
խնդիր արա՛ ինձ կորուսելոյս,
և գտորելոյս ձեռնտու լեր, և
մոլորելոյս առաջնորդեա՛, և
'ի խաւարէ հանցես զիս 'ի
լոյս, եւ հոգւոյ իմոյ ապա-

տութիւն շնորհեայ։ Հաստա-
տեայ 'ի սէր քո, և բեւեռեայ
յերկիւղ քո. զտաճար հոգ-
ւոյ իմոյ մաքրեայ, եւ առ ի-
օթեւանեայ։ Փակեայ զդուռն
մեղաց իմոց, եւ պարսպեայ
շուրջանակի յոտիսէ իմմէ,
եւ 'ի մարդոյ չարէ եւ յանի-
բաւէ փրկեայ. և զարդարեայ
զիս գործովք առաքինու-
թեամբ, և պարգեւեայ ինձ
զանճառ երանութիւն քո։
Կենդանեաց մերոց ողորմեայ,
եւ զհոգիս ննջեցելոց մերոց
լուսաւորեալ պայծառացո՛
յարքայութեանդ երկնից։

137. Բարեխօս առ քեզ ու-
նիմք զառաքեալսն և զմար-

գարէան, և զամենայն տուրբ մարտիրսան, զՀայրապետան և զվարդապետան, և լուր աշխանաց նոցա, և ազատեա զիս 'ի մեղաց իմոց. տնկեա յիս հոգի շնորհաց, եւ յորդորեա զիս բարիս գործել։ Ի ծուլանալն իմում քառնաւորեա, և ողորմութեամբդ 'ի քեզ կոչեա. խափանեա զիս 'ի չար գործոց, և սերմանեա յիս պտուղ բարեաց. քաջալերեա զիս 'ի նեղութեան իմում, և 'ի վշտի իմում մխիթարեա։ Արժանի արա զիս տէր՝ խաչակից լինիլ քեզ մինչեւ ցմահ, որպէս զի 'ի հեշտութեանց աշխարհիս հրա

ժարեցայց, և եղէց երանելեացն դասակից, եւ աւաղակին եղէց հաղորդ, եւ 'ի դրախտին վայելեցից զկեանս անմահս։

138. Յաւուրն իմոյ վախճանի հրեշտակ բարի ինձ առաքեա՝ քաղցրութեամբ աւանդել զհոգի իմ. ընդ ուղիղ ճանապարհ դնացից սրբոցն՝ հոգւոյ իմում առաջնորդեա, և զգազանն դարանակալ կործանեա. անցո՛ զիս անխռով ընդ օդս խաւարին, և զերծո՛ 'ի չարաժանի գաղանէն. ապրեցո՛ և աներկիւղ պահեա, և 'ի կայանս արքոցն հանգո՛՝ ապատել և ակն ունել

գալատեան քոյ։

139. Յորժամ գաս տէր՝ յերկնից ահեղ փառաւք և անթիւ դասուք հրեշտակաւք, և զարհուրեալ դողան առ հասարակ տարերք ամենայն՝ երկնայինքն և երկրայինքս. յակնարկել քո զՕրուիթեանդ՝ սարսին առ հասարակ տարերք ամենայն յահեղ փառաց դասուսորիդ և անճառ դասատանիդ և աննեերելի պատուհասիդ։ Յայնմ աւուր և զիս ընկալ տէր՝ ընդ արդարս և ընդ կատարեալս քո, և կարգեա՛ ընդ աջմէ դասուն, և պատկեա՛ ընդ սուրբս քո. և շնորհեա՛ ինձ զկեանս յաւիտ-

տենից, և զանձառ բարիս քո պարգևեաւ ինձ. եւ քեզ փառք արարողիդ և պարգևողիդ իմոյ բարեաց։

140. Յիշեա՛ տէր՝ զՀոգիս ննջեցելոց մերոց յաւուր մեծի քում գալստեանդ՝ յորժամ գաս յերկնից անձառ փառօք, ահեղ և սոսկալի զօրօք; հրանիւթ եւ հոգեղէն զուարթնօք։ Ահաւոր հուր առաջի քո ընթացեալ տարածանի, կիզէ զլերինս եւ հալէ զբլուրս, և զարարածս ամենայն առ հասարակ տապալէ. յայնմ աւուր ահեղին ողորմեա՛ ինձ մարդասէր, զի գին սուրբ արեան քոյ եմ։

Յորժամ զաղբիւրս ցամաքեցուցանես՝ եւ զգնացս գետոց դադարեցուցանես, ըզծովու ջրոյն զանբաւութիւն սպառեցուցանես, զլուսաւորս խաւարեցուցանես, փողն ահագին ընդ տիեզերս ամենայն հնչի և զմեռեալսն ամենայն զարթուցանէ և զաշխարհս ամենայն դողացուցանէ, և արարածք ամենայն յարուցեալ կան առաջի աստուածութեանդ քոյ։ Յայնժամ դնես զդատողական աթոռ քո, և ընդ քեզ բազմեցուցանես զերկուտասան առաքեալսն։ անուշառ դատաստանաւ դատիս եւ յամենե-

ցունց զարդարութիւն պա-
հանջես, զկամարարս քո պա-
տուես եւ զապստամբեալսն
'ի ձայնէ կոչման քոյ պատ-
ժես, և զարդարան փառա-
ւորես, զմարտիրոսան և ըզ-
սուրբ վկայսն պսակես, զի-
մաստուն սուրբ կուսանսն
զարդարես, և յիմար կուսա-
նացն զառագաստին դուռն
փակես, և 'ի փառացն և յե-
րանութեանցն հալածես, ըզ-
դիսն քո ընտրես, և զայծիսն
'ի քէն 'ի բաց մերժես եւ 'ի
գեհենն առաքես՝ ուր լա-
լումն է աչաց, եւ դառնա-
գոյն կակիծ ահեղ տանջանաց,
հրեղինացն՝ չար որդանցն

թունաւորաց կոտորացն գա-
զանաց եւ կրծտումն ատա-
մանց։

Արդ՝ գթա՛ և յիս յայն-
ժամ մարդասէր տէր և բա-
րերար փրկիչդ իմ Յիսուս
Քրիստոս. և ողորմութեամբ
քով գթասցիս 'ի հոգիս նին-
ջեցելոց մերոց՝ որք հաւա-
տով 'ի քեզ ննջեցին, զորս
յարուցեալ կացուցանես ա-
ռաջի ահաւոր քո մեծի դա-
տաստանիդ՝ յայնմ տիեզերա-
կան ահեղ հրապարակին։
Յորժամ յայտնին ամենայն
գործք բարւոյ եւ չարի ան-
թաքչելի 'ի մէջ ատենին,
յայնմ աւուր ահեղի թողու-

թիւն շնորհեա յուսացելոց
քոց, որք յանուն քո սուրբ
ննջեցին յերկրի, զորս գնե-
ցեր պատուական արեամբդ
քով։ Ընկեա զձեռագիր ամե-
նայն մկրտելոցս 'ի քեզ, եւ
թող զպարտիս յանցանաց ա-
մենայն հաւատացելոց զկա-
մայից եւ զակամայից. ընդ
աջմէ քումմէ դասեա, և զե-
րանական զձայնն 'ի լսելիս ա-
մենայն հաւատացելոց աւե-
տաբերեա ասելով. եկայք
օրհնեալք հօր իմոյ՝ ժառան-
գեցէք զյաւիտենից բարու-
թիւնն։

141. Արդ՝ տէր բարերար
ողորմած և մարդասէր, ընկալ

զաղօթս եւ զանդրուածս իմ,
որ պաղատիմ եւ հայցեմ 'ի
քէն վասն իմ և վասն ամենայն
հաւատացելոց։ Մի դարձու-
ցաներ զերեսս քո 'ի ժողէս,
այլ խոնարհեա յաղաչանս իմ,
եւ լուր ինձ մարդասէր տէր,
եւ ցոյց յիս զսովորական քո
մարդասիրութեանդ զողոր-
մութիւնն, և խնայեա 'ի մե-
ղուցեալ ծառայս քո։ և կար-
դեա զիս ընդ աջմէ դասուն,
և մի կացուցես ընդ ձախմէ
ընդ ուլն՝ որք զայրացուցին
զքեզ։ Եւ մի պահանջեր յի-
նէն զանհամար պարտիս յան-
ցանաց իմոց, եւ մի դատա-
պարտեր զմեղաւորս յայն-

ժամ. և մի յայտնեացին ծա-
ծուկ գործք ամբարշտութեան
իմոյ յանցանաց յանաչառ քո
ատենին՝ առաջի հրեշտակացն
եւ հրեշտակապետացն եւ ա-
մենայն սրբոց քոց սիրողաց։
Այլ յաղթեալ ՝ի քումմէ
մարդասիրութենէդ՝ արաս-
ցես այցելութիւն եւ ողոր-
մութիւն մեղուցեալ ծառա-
յիս քո. եւ մի ըստ չար գործ-
ոց իմոց հատուցես ինձ և
մի հրամայեր կապեալ ոտիւք
եւ կապեալ ձեռօք հանել ՝ի
խաւարն արտաքին, ուր լալ
աչացն է և կրտճել ատամանց.
այլ ըստ քում գթութեանդ
և բարերարութեանդ և ան-

յիշաչարութեանդ ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս։ Յայնմ ա-ւուր զերծո՛ զիս յամօթոյն յաւիտենից, եւ փրկեա՛ զիս յանվախճան տանջանացն, և ապրեցո՛ զիս յաններելի պա-տուհասից, և բա՛ց ինձ ըզ-դուռն ողորմութեան քոյ, և մի՛ փակեր զդուռն արքայու-թեան։

Տէր իմ՝ տէր, Աստուած իմ Աստուած՝ Յիսուս Քրիստոս, արժանի արա՛ զիս զանարժանս յաւուրն յայնմիկ երանու-թեան պարգեւաց լուսոյ եւ անապատ յաւիտենից ուրա-խութեանց եւ բարեաց հա-տուցմանց արքացն և արդա-

ոցն՝ զփառս երանելեացն
վայելել միշտ, զի մոլոր ար-
ժանապէս յառաջաստ ան-
մահ փեսայիդ, և ժառանգե-
ցիր զանապառ բարին ընդ
ամենայն սուրբս քո, մաքուր
յատակ և սուրբ արտիւ՝ հա-
մարձակ երեսաք անհատ տե-
սիր զքեզ ընդ հրեշտակս, և
ընդ սուրբ սիրոյս քո վայելե-
ցիր զանհաս զանճառելիդ և
զանեզբ լոյս երկրորդումթեանդ՝
գոհանալով. և զուգահաւա-
սար արասցես ընդ սուրբս քո
յօրհնաբանութիւնս միշտ
արժանապէս, հանապազ աս-
տուածային անստուեր լուսով
քով պայծառացայց, եւ ան-

դադար երգով փառաւորե-
ցից և բարեբանեցից և վե-
րոյհնեցից զամենասուրբ
զերրորդութիւնդ, այժմ եւ
յաւիտեանս յաւիտենից. ա-
մէն։

Աղօթք դարձեալ նոյին պրոյ Եփրեմի,

Տէր երկնի և երկրի, ի-
խան մահու եւ կենաց, դա-
տաւոր կենդանեաց և մեռե-
լոց, Քրիստոս Աստուած, յոյս
եւ ապաւէն հոգւոյս իմոյ.
քեզ խոնարհեցուցանեմ զեր-
կրպագութիւն և մատուցա-
նեմ փառաբանութեամբ

մաղթանս։ Լուր պարգեւիչ՝ հայցուածոց իմոց, որ միայնդ ես առանց մեղաց, որ միայնդ ես սուրբ եւ 'ի սուրբս հանգուցեալ, որ միայնդ ես գըթած եւ ողորմած։ Ողորմեա՛ ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում՝, և ըստ բազում գթութեան քոյում զանօրէնութիւնս իմ։ Սրեղծիչ իմ՝ ողորմեա՛ ինձ և օրհնեա՛ զիս, երեւեցո՛ զերեսս քո առ իս եւ հաշտեա՛ ընդ իս։ Ապրեցուցիչ իմ՝ դարձ առ իս, երեւեցո՛ զերեսս քո և յիշեա՛ զիս յարքայութեան քում։ Դարձ առ իս Աստուած փրկիչ իմ՝, և դարձո՛ զաղտմտու-

թիւնս քո յինէն. մի յաւիտեան բարկանար ինձ, և մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. մի բարկութեամբ խրատեր զիս, և մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. մի յաւիտեան բարկանար ինձ, և մի յիշեր զչարիս իմ, և մի պարտաւորեր զիս ըստ իմում անօրէնութեան. մի յաւիտեան պահեր ոխս, և մի 'ի սպառ բարկանար ինձ։ Մի ըստ մեղաց իմոց առներ, և մի ըստ անօրէնութեան իմում հատուցաներ ինձ։ Մի ընկենուր զիս յերեսաց քոց, եւ մի խնդրեր զգիր յանցանաց իմոց. մի դատապարտեր

զիս, զի ես ինձէն գիտեմ զի անուղղայ եմ եւ յանցաւոր 'ի մանկութենէ իմմէ, և անպատասխանի յամենայնի։

Այլ դու դատաւոր հզօր և անոխակալ, որ զյանցանս մեզայն թողեր զանառակ որդւոյն, թող և ինձ զպարտիս մեղուցեալ և անարժան քո ծառայիս. քանզի քո առատ բարերարութիւնդ յորժամ յիս ցուցցես, յայնժամ երեւեսցի բարեգթութիւն քո, որ արժանի եմ բիւր տանջանաց. զի զամենայն զկեանս իմ անառակութեամբ անցուցի, և ոչ կացի 'ի հրամանի քում։ Այլ քաղցրացիր

ինձ քաղցրութեամբ՝ քաղցր
և բարի թագաւոր, և հաշ-
տեա՛ ընդ բազմամեղս։ Մի՛
հայիր յիմ անհնազանդու-
թիւնս և՛ի ծուլութիւնս. մի՛
անարգեր զիս և մի՛ թողուր
զիս, և մի՛ ընդ վայր հարկա-
ներ զիս։ Զի թէպէտ ես
զառաձար Հոգւոյդ սրբոյ ապա-
կանեցի իմով ծուլութեամբս
և անառակ գնացիւքս, այլ
դու գթա՛ յիս ստեղծիչ իմ
ողորմած և անչափաչար։ Մի՛
ապականեր զհոգի իմ գեհե-
նաժառանգ այրմամբն յաւի-
տենական. այլ գթացեալ
մարդասիրապէս՝ երկայնա-
միտ լեր առ իս, եւ ներեա՛

յանցանաց իմոց, և շնորհեա
ինձ ժամանակ զղջմամբ ար-
տասուաց եւ ապաշխարու-
թեան։ Եւ տուր զօրութիւն
և իմաստութիւն խորհիլ զ-
ըէնս քո 'ի տուէ և 'ի գիշերի,
գործել զբարի և առնել զար-
դարութիւն առաջի երեսաց
քոց։

Համբառնամ առ քեզ տէր
զաչս իմ բոլորով սրտիւ իմով։
կարդամ առ քեզ, Քրիստոս
Աստուած միածին Որդի Աս-
տուծոյ։ Որ կամաւոր խոնար-
հեցար յանձառ փառաց, ա-
ռեր զկերպարանս ծառայի և
անպարտականդ յաղագս դա-
տապարտութեան մերոյ համ-

բերեցեր մինչեւ զչարչարանս խաչի և մահու յանձն առեր վասն փրկութեան ստեղծուածոց քոց։ Արդ՝ որ այսպիսի սէր ունիս առ ազգս մարդկան, եւ կամիս զի ամենայն մարդ կեցցէ և 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան եկեսցէ, գթա 'ի բազմամեղս՝ գթած և մարդասէր Տէր, և կամեաց ընդ իմ փրկութիւն, և սրա ողորմութիւն ինձ եղիցես թշուառականիս, որ առաւել վերաւորեալ եմ և ողորմելի քան զամենայն մարդիկ։ Զի ոչ մի օր սիրեցի զքեզ 'ի բոլոր սրտէ իմմէ, և ոչ մի ժամ յամենայն զօրու-

թենէ իմմէ պահեցի զպա-
տուիրանս քո. այլ պղերգու-
թեամբ և զբօսանօք անցու-
ցի զամենայն ժամանակս իմ,
եւ աղտեղի խորհրդովք ան-
ցուցի զկեանս իմ։ Աւուրք
իմ պակասեցան, եւ անօրէ-
նութիւնք իմ բարձրացան, և
ոչ գոյ ինձ յոյս փրկութեան
և տեղի ապաւինի. բայց մի-
այն յուսացեալ եմ և ապա-
ւինեալ յառատողորմութիւն
քո՝ Քրիստոս Աստուած։

Եւ արդ՝ տնկեալ բղխմամբ
արտասուաց աղաչեմ զքեզ,
և հառաչմամբ սրտի առ քեզ
պաղատիմ. մինչեւ եմ կո-
րուսեալ և մինչեւ է ժամա-

նակ դարձի իմոյ հասեալ՝ շնորհեա՛ ինձ ժամանակ ապաշխարութեան, և յառաջ քան զվախճանն արձակեա՛ զիս 'ի կապանաց մեղաց իմոց, և անտես արա՛ զանթիւ անօրէնութիւնս իմ։ Որ ամենայն բարութեանց ես տէր, և իշխանդ ես թողուլ զմեզս, ծածկեա՛ ես արա՛ անտեսութիւն անօրէնութեան իմոյ յամենայն մեծութենէ քումմէ։ Մխիթարեա՛ զվշտացեալ և զտառապեալ հոգիս իմ. և արժանի արա՛ զիս յոյսմ հետէ, ըստ կամաց քոց քաղաքավարել զայլ ես պանդխտութեան իմոյ ժամանակս։

Եթէ կամիմ և եթէ ոչ կամիմ՝ բռնադատեա՛ զիս, և մի թողուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ, մինչեւ տարեալ հասուցես յօթեւանս արքայութեանդ երկնից։

Լո՛ւր տէր՝ աղօթից անարժան ծառայիս քո, և պաղատանաց իմոց ունկն դիր. որ ասացեր՝ թէ հայցեցէք եւ գտջիք, բաղխեցէ՛ք և բացցի ձեզ, և այժմ բաց ինձ Տէր զդուռն ողորմութեան՝ որ ողբալով կարդամ առ քեզ։ Եւ մի անտես առներ զաղաչանս մեղուցեալ անձին իմոյ, որ ոչ եկիր կոչել զարդարս, այլ զմեղաւորս յապաշխա-

ութիւն։ Արդ՝ խոնարհեալ անձամբ և բեկեալ սրտիւ և ամօթալից երեսօք անկանիմ առաջի քո և աղաղակեմ առ քեզ. Հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո. թէպէտ և ոչ եմ արժանի կոչիլ որդի քո յաղագս ապականեալ վարուց իմոց, և ոչ ունուանել զանուն քո գարշելի բերանով իմով, այլ համարձակիմ 'ի գթութիւն քո, զի գիտեմ զքեզ քաղցր եւ անոխակալ բազմախնամ և երկայնամիտ առ արարածս քո։ Եւ յաղագս այնորիկ ժառելով պաղատիմ առ քեզ. և յառաջ քան զդնել ատենին աղաչեմ,

և նախ քան զփակել դրանն
ապաշխարութեան և հատա-
նել անդարձ վճռին՝ զարտա-
սուս իմ արկանեմ առաջի
անոխակալ գթութեանդ քոյ,
ողորմած Տէր երկայնամիտ,
քաղցր և անյիշաչար. մի ընդ
քանքարաթափոյցն դատա-
պարտեր զիս և մի ընդ յիմար
կուսանացն փակեր զդուռն
ողբութեան քոյ. մի ընդ
չար եւ ընդ վատ ծառայիցն
լծակցեր զիս, և մի ընդ ան-
հաւատն եւ ընդ հերձուա-
ծողն դներ զբաժին իմ. մի
ընդ պոռնիկն և ընդ չարա-
գործն կորուսաներ զիս, և
մի ընդ ախտաւորն և ընդ

շաղախեալն հոգւով հաներ զիս 'ի կենացն։ Այլ զերծո՛ զիս յանեզրական տանջանացն, և ապրեցո՛ յանհանգիստ ալէկոծութեանց, եւ փրկեա՛ յանմահ մահուանէն, եւ ազատեա՛ յաւիտենական ամօթոյն, զերծո՛ 'ի միշտ լալոյն և հանապազորդ ողբալոյն։ Մի՛ տարագիր առներ և մի՛ մերժեր զիս 'ի քո դասուցն եւ յերանաւէտ կենացն. մի՛ անբաժին հաներ զիս 'ի հայրենի ժառանգութենէն, և մի՛ զրկեր զիս յերկնաւոր հարսանեացն, և մի՛ կարօտ պահեր զիս 'ի քո անճառելի տեսլենէդ։ Այլ

ջնորհեա՛ ինձ ընդ արժանա-
ւորան եւ ընդ կատարեալ
ոգիան վերանալ լուսեղէն ամ-
պովք ընդ առաջ քո յօդս ,
և պարզ երեսօք և աչալրջու-
թեամբ կալ առաջի քո տէր ։
Եւ վասն քո փառաւորեալ
հզօր և ահեղ թագաւորու-
թեանդ մի մոռաներ 'ի դա-
տաստան ընդ ծառայիս քո ,
և մի հատուցաներ ինձ ըստ
անօրէնութեանս , և մի ամա-
չեցուցաներ զիս առաջի ան-
թիւ և ահեղ բանակաց քոց ·
այլ ողորմեա՛ ինձ , զի ոչ ոք է
հակառակ քեզ , և պարգևեա՛
ինձ զքո արքայութիւնդ ։
Ընդ սուրբս քո դասեա՛ , եւ

ընդ արդարն պատկեա՛, ընդ սիրելեան քո օրհնեա՛; և ընդ կամարարս կամաց քոց յարաղաւարձ ուրախութիւնն ուրախացո՛ և առատապարգեւ փառաւք փառաւորեա՛ զնա՝ Տէ՛ր, 'ի լուսեղէն երանն արդարոց՝ ընդ նոսին հանդերձ 'ի վերինդ Երուսաղէմ՝ յանուանարկ և յաստուածակերպ ուրախութիւնդ. զի ընդ նոսին համաձայնեալ փառաւորեցից զամենասուրբ զերրորդութիւնդ յաւիտեան յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք նորին դարձեալ։

Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս՝ մի՛ մտաներ ՝ի դատաստան ընդ ծառայիս քո, և մի՛ տար այլում զդատաստանս իմ, այլ ՝ի փառաւոր բեմին մերձենալ զիս արժանաւորեա՛. քանզի զոր Աստուած դատի, ողորմութեան արժանի լինի։ Լսելով զայս ՝ի հանճարեղաց եւ յիմաստնոց և ՝ի սրբոց առաքելոցն զայսոսիկ՝ ասեմ. զի ամենայն ոք որ զմեղաւորս տեսանէ, թէպէտ և մեղուցեալ է՝ ոչ մեռանի։ Աղաչեմ զքեզ՝ ստեղծիչ իմ եւ փրկիչ իմ, մի՛ զիս ՝ի նեղելն

ընդ արդարան պատկեա՛, ընդ սիրելեան քո օրհնեա՛, և ընդ կամարարս կամաց քոց յարու-զուարձ ուրախութիւնան ու-րախացո՛ և առատապարգեւ փառաք փառաւորեա՛ զքո՝ Տէր, 'ի լուսեղէն երամն ար-դարոց՝ ընդ նոսին հանդէպ 'ի վերին Երուսաղէմ յա-հնոտութեր և յաստուածակեաց ուրախութիւնդ. զի ընդ նո-սին համաձայնեալ փառաւո-րեցից զամենասուրբ զերրոր-դութիւնդ յաւիտեանս յա-ւիտենից. ամէն։

Աղօթք նորին դարձեալ։

Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս՝ մի՛ մտաներ ՝ի դատաստան ընդ ծառայիս քո, և մի՛ տար այլում զդատաստանս իմ՝ այլ ՝ի փառաւոր բեմին մերձենալ զիս արժանաւորեա՝. քանզի զոր Աստուած դատի՝, ողորմութեան արժանի լինի։ Լսելով զայս ՝ի հանճարեղաց եւ յիմաստնոց և ՝ի սրբոց առաքելոցն զայսոսիկ՝ ասեմ՝. զի ամենայն ոք որ զմիտաւոր տեսանէ՝, թէպէտ և մեղաւոր է՝ ոչ մեռանի։ Աղաչեմ զքեզ՝ ստեղծիչ իմ եւ փրկիչ իմ՝, մի՛ զիս ՝ի նեղելն

իմում թշուառացուցաներ, մի՛ խորտակելով չարչարեր զիս։ Քանզի եթէ արժանապէս ըստ գործոց այց արասցես ինձ, յերկոցունց կողմանց կազմի ինձ որոգայթ կորստեան. զի յորժամ յիշեմ զգործս իմ զանբմբերելի, դողումն՝ ի վերայ իմ անկանելով խորտակեն զիս, եւ սարսուռ դժնեայ ունի զիս յորժամ վստահանամ հաստուցումն ընդունիլ՝ ի հանգստեանն՝ որ առաջի կայ, և ոչ կարեմ համբերել։ Եւ յառաջագոյն յայտառնէ ատամանց իմոց կրճտումն, որ անդ առաջի կայ ինձ ցաւքն եւ սարսուռքն։

Տէ՛ս տէ՛ր զխոնարհութիւնս
իմ եւ գթա՛ յիս։ Աղաչեմ
զքեզ՝ միածին Որդի Աստուծոյ,
արժանի արա՛ զիս թողութեան
մեղաց, եւ մի՛ հատուցաներ
ինձ ըստ վարձուց վատակաց
իմոց. քանզի եթէ զանօրէ-
նութիւնս իմ պահեսցես, ո՞վ
տեւեսցէ քեզ. և եթէ ըստ
մեծութեան քում հատու-
ցանես մեզ ողորմութիւն,
արժանի՛ գտանիմք՝ի դատա-
ստանի քում. քանզի ամենայն
բերան խցցի եւ դատապար-
տեսցի ամենայն աշխարհ ա-
ռաջի Աստուծոյ։ Արդ ոչ ե-
թէ զքո շնորհսդ արհամար-
հելով յառաջ բերեմ զայս-

սիկ , այլ զգրեալսն խօսիմ՝
երկայնամիտ Քրիստոս։ Զի՞նչ
օգուտ ի՞նչ քեզ 'ի մարմնոյ
իմոյ , եթէ 'ի բորբոքեալ
հուրն առաքեցայց . արա՛ ընդ
իս ըստ ողորմութեան քում
զգթութիւն քո , եւ ծանիցի
ամենեցուն շնորհք քո և եր-
կայնմտութիւն քո։ Եթէ զդա-
տաստան ամենայն երկրի առ-
նես , որպէս պատուիրանք քո
յայտնեցին , ոչ ապրեսցի մի
'ի հաղարաց , և 'ի բիւրոց ոչ
փրկեսցին։ Այլ զի՞նչ հոգալով
խօսիմ զայս ես տառապեալս .
աղաչեմ Փրկիչ՝ ոչ զի զուգես-
ցես զմեղաւորսն ընդ ար-
դարսն՝ քեզ մաղթեմ , բարե-

բարութեան որդի, այլ զի արժանի արասցես զգթութիւն քո սիրել 'ի մեզ, յիս եւ 'ի մերձաւորս իմ։ Դարձեալ աղաչեմ և ոչ դադարեցից երբէք յայսցանէ. զի թէ ոչ զգուշութիւն քո ձգեսցես 'ի մեզ, ոչ ոք կարող է տեսանել զկեանս։

Աստուած՝ գթութեամբդ քո աղաչեմ զքեզ, մի կացուցներ զիս ընդ ուլան 'ի ձախմէ քումմէ՝ որք զայրացուցին զքեզ, եւ մի ասիցես թէ ոչ գիտեմ զքեզ, այլ տուր ինձ յաղագս գթութեան քոյ միշտ անջնջելիաւոր ողբումն եւ զլացումն. նուաստացո զսիրտ իմ

և սրբեան զսա, զի լեցի տաճար
շնորհաց քոց։ Զի թէպէտ մե-
ղաւոր եմ և ամբարիշտ, սա-
կայն հանապազ զդրունս քո
բաղխեմ, զի թէ դանդաղկոտ
եմ եւ պղերգ, սակայն զճա-
նապարհս քո կամիմ գնալ։
Տէր իմ եւ փրկիչ, ընդէր զիս
լքանես. զթա՛ յիս, վասն զի
դու միայն ես առանց մեղաց.
հան զիս 'ի տղմոյ անօրէնու-
թեան իմոյ, զի մի՛ ընկղմայց
յաւիտեան։ Փրկեա՛ զիս 'ի
բերանոյ թշնամւոյն իմոյ, զի
ահա իբրեւ զառիւծ մռնչէ՝
կամելով կլանել զիս. զարթո՛
զզօրութիւն քո, եւ եկեսցէ
կեցուցանել զիս. փայլատա-

կեա՛ զփայլատակունս քո, և քայքայեա՛ զզօրութիւնն նորա. երկնից է և զարհուրեսցի յերեսաց քոց, քանզի տկար է և ոչ ունի զօրութիւն կալ առաջի քո։ Եւ արժանաւորեա՛ զիս ընդ փրկեալսն խաչիւ և արեամբ քովք գոհանալ և փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ սուրբ Հոգւոյն, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Նորին դարձեալ աղօթք զղջման։

Տէր Աստուած զօրութեանց՝ աղաչեմ զքեզ, որ մեծդ ես և ահաւոր, ահեղ

և աքանչելի, անեղ և անան-
ցանելի, անբաւ և անբովան-
դակելի և ամենեւին անքն-
նելի և անիմանալի և անհաս,
'ի վեր քան զամենայն և յա-
մենեցունց օրհնեալ գովեալ
և փառաւորեալ, անյիշաչար
գթած և մարդասէր։ Քանզի
դու միայն ես հայր ամենա-
կալ և արարիչ ամենայն լի-
նելութեանց, զորս 'ի չգոյէ
գոյացուցեր, և ունիս 'ի հաս-
տատութեան. և դու տէր՝
որ տէր ես ամենայնի, և ա-
մենայն արարածք քոյով հրա-
մանաւդ կառավարին։ Դու
ես ամենեցուն օգնական և
պահապան. դու բժշկես զվի-

բաւորեալն 'ի բանտարկութէն, և առողջացուցանես զհիւանդացեալս մեղաք. ընդունիս զխոստովանողն և զապաշխարողս, և քաւես և արբես ըզյանցանսն մեղուցելոց։ Վասն որոյ ես որ կարի լի եմ մեղաք, առ քեզ անկանիմ յաղաչեմ. աղաչեմ և մաղթեմ եւ խնդրեմ 'ի քէն զթողութիւն. դու նայեա՛ յիս Փրկիչ՝ մարդասիրութեամբ քով, և ընկա՛լ զթութեամբ քով զգերեալս 'ի չար թշնամւոյն։ Խնայեա՛ տէր՝ 'ի մաղթանս իմ, և բժշկեա՛ զհոգւոյ իմոյ վնասուածս յանելութենէ նեռոյ ասատանայի։

Տէ՛ր տէր՝ զառաջանն քոյ ծառայիս, եւ շնորհեա՛ զիմաստութիւն անթիւ յանցանաց իմոց զոր մեղայ։ Լո՛ւր տէր՝ ձայնի ողբալոյս և ցաւոտին պարտատանացս, զի կարօտ եմ շնորհի քոյ և ողորմութեանդ։ Թո՛ղ տէր՝ ընդ յանցանս իմ բազմամիթեր և զմեղս իմ զանհամարս մինչեւ հասեալ ինչ օր դատաստանի քոյ։ փարատեա՛ յինէն զանպղջութեան խաւարն՝ որ տարածեալ կայ 'ի սրտիս եւ զեղջ հաստատեա։ յորդորեա՛ զիս յարտասուս և 'ի զեղջ ապաշխարութեան հանապազ։ Շնորհեա՛ ինձ Փրկիչ՝ զղջումն

արտասուաց մարգարէին, ո-
րով զմահիճս թանայր, զի
եւ ես զվէր հոգւոյս իմոյ
լուացից հեծեծանօք և պա-
ղատանօք և ողբագին արտա-
սուօք։ Գիտեմ տէր՝ զի յան-
ցանք իմ անթիւ են առաջի
քո՝ մարդասէր, այլ և ան-
բաւ են ողորմութիւնք քո
'ի վերայ ապաշխարողաց. ընդ-
որս և ինձ ողորմեա՛, ինձ որ
առաւելս եմ անօրինեալ քան
զամենայն մարդ։ Եւ չեմ ար-
ժանի առ քեզ 'ի վեր հայել
բարձրար՝ 'ի բազմութենէ
պատահեալ յանցանացն զոր
գործեցի. այլ դու տէր՝ հա-
յեաց 'ի վարանումն տարա-

կուանաց իմոց յերկիւղէ գե-
հենին, և մի անզգեղջ և անա-
պաշաւ հաներ զիս յաշխար-
հէս լի յանցանօք. այլ 'ի
վայրս տարժանելի վաստակոց
և 'ի ջան կատարեալ ապաշ-
խարութեան առ զհոգի իմ
յինէն, եւ խառնեա 'ի թիւ
ճշմարիտ ապաշխարողացն
արդարացելոցն՝ որ 'ի փառս
քո վայելեն։ Ոչ վասն իմ-
ինչ վարուց եմ արժանի ո-
ղորմութեան քոյ՝ մարդասէր,
այլ վասն գթութեան քոյ տէր
շնորհեա ինձ թողութիւն
յանցանաց իմոց, եւ օգնեա
'ի մարտի թշնամւոյն ծուլա-
ցելոյ ծառայիս քոյ՝ բարե-

ռար։ քանզի բազում անգամ
խոստացայ զյանցանս իմ
խոստովանել և ապաշխարել,
և անօրէն թշնամին ժամէ 'ի
ժամ ձգելով կորոյս զկարո-
ղութեան ժամանակն ապաշ-
խարելոյ։

Եւ արդ եթէ ոչ դու տէր՝
օգնեացես և շնորհիւ քո զօ-
րացուցես, ջնջ ինձ 'ի դոր-
ծոց իմոց փրկութիւն։ զի
թէպէտ եւ բանամ զբերան
իմ յաղօթել, եւ զձեռս իմ
առ քեզ 'ի վեր համբառնամ
յաղաչանս, անդրէն զսիրտ
իմ ատանայ պատրուակէ,
և զմիտս մերժէ յաստուա-
ծային յերկիւղէ, զանազան

և զազիր խորհրդովք զբաղե-
ցուցանէ և ընդունայն հանէ
յաղօթիցն։ Վասն որոյ ըղ-
փրկիչդ իմ աղաչեմ, փրկեա
զիս 'ի պատերազմէս յայսմա-
նէ. քանզի կարի նեղեալ եմ
'ի նենգութենէ թշնամւոյն՝
որ երբեմն 'ի հաւատս յորդո-
րէ յօժարամիտ սրտիւ խըն-
դութեամբ, եւ երբեմն 'ի
մեղս ընկենու ոչ յիշելով
զբոց գեհենոյն՝ զոր ոչ զգա-
ցի, և ոչ լալով լուացի զվի-
րաց յանցանաց իմոց փոխ-
թիւնս։ Որ չարախոցս եմ
վիրաւորեալ յանթիւ մե-
ղացս բազմութենէ, եւ ոչ
բաւեմ ապրել ծուլացելով

անձամբս. այլ յողորմութիւն
քո յուսալով համարձակիմ
առ քեզ աղօթել բարեբարիդ
եւ մարդասիրիդ Աստուծոյ։
Ընկալ զաղաչանս իմ ցաւա-
գինս եւ զպաղատանս իմ ա-
ղերսաբերս, և շնորհեա՛ ինձ
զղջումն արտասուաց ապաշ-
խարութեան, որով զմեղս իմ
քաւեցից, և զարարիչդ իմ
հաշտեցուցից մաղթանօք։
Ահա ա՛խր՝ սիրտ իմ գելու-
յանթիւ մեղացս վարանաց,
և որովայն իմ հեծէ առ քեզ
ողբալով. և անձն իմ հեծէ
եւ աչք իմ բաղձայ արտա-
սուաց յիշելով զմեղաց իմոց
զբազմութիւն։ Զի լի եմ ան-

թիւ յանցանօք և անհամար գործովք անօրէնութեամբ, և առ քաւիչդ իմ խոստովանիմ ողբալով. քանզի Աստուած ես գթութեանց եւ տէր ողորմութեանց, գթա՛ յամենամեղս որ 'ի քեզ եմ ապաւինեալ, բազմագութ։ Զի կարեվէր եմ մեղօք, եւ տոգնապիմ ախտիւ յանցանօք, և խնդրեմ 'ի քէն բըժշկիլ՝ որ բժիշկ ես հոգւոց եւ քաւիչ յանցանաց։ Եւ արդ բժշկեա՛ տէր, զի լեզուիմ վերաւորի դատարկաբանութեամբ և'ի զրախօս բամբասանաց։

Հուսաւորեա՛ տէր՝ զաչս

իմ յաճոզս 'ի չարաչար նայե-
լոյ եւ յանդէպ տեսանելոյ։
Սրբեա՛ տէր՝ զմիտս իմ 'ի խա-
ւարային խորհրդոց սատա-
նայի և յամենայն չար գործ-
ոց թշնամւոյն, և լցո՛ շնոր-
հօք եւ ողորմութեամբ քո։
Լուա՛ տէր՝ զաղաղ հոգւոյ ի-
մոյ զոր ժանդահոտ մեղաց
նեխութեամբ զազրացուցի,
և շնորհեա՛ ինձ խորհիլ միշտ
զսիրոյդ քո՝ բաղձալ յարա-
ժամ։ Հօրդ մարդասիրի եւ
բարերարի կարօտիմ հանա-
պազ, ընկա՛լ զիս գթութեամբ
որպէս զորդին անառակ. լցո՛
զքաղց իմ և զծարաւ յառա-
ւտաբաշխ շնորհէդ՝ բարերա՛ր։

Եւ խնդրեմ առ քեզ մերձենալ, եւ միշտ շնորհաց քոց փափագիմ յարաժամ, և զամ զորմութիւնս քո բերկրանօք ժառեմ հայցել մաղթանօք։ Եւ դու տէր՝ ընկալ զվշտագնելոյս տառապանս, և ներեա քոյով մեծաւ ներողութեամբ յանցաւոր ծառայիս՝ բարերար։ Զի թէ առանց ներելոյ զյանցանս իմ դատես, ապա երանեմ չելելոցն յորովայնէ, զի հուր կենենէ ժառանգութիւն հանապազ. քանզի ոչ ճնացին ճանապարհք մեղաց՝ ընդ որս ոչ գնացի, եւ 'ի շնորհաց սուրբ Հոգւոյդ մերկացայ։

Արդ անկեալ առ քեզ պա-
զատիմ, զթամ 'ի ժառանգութիւն
թախանձանաց մաղթողիս, և
մի՛ մերժեր զիս յողորմութե-
նէ քումմէ՝ ողորմած տէր։
Զի զքեզ խնդրեցի և զքեզ
աղաչեմ, լի՛ց զփափագ իմ ո-
րում միշտ հպի իմ կարօտի՝
մեղաց թողութեան։ Զի ոչ
թէ իբրեւ զլաւագործ ոք
հայցեմ 'ի քէն համարձակ,
այլ իբրեւ զմեծամեղ յանցա-
ւոր ոք՝ աղերսիւ ժառեմ յա-
ղաժամ։ Ոչ զսպի իմ մաքուր
ունելով ինչ մերձենամ առ
քեզ՝ մարդասէր, այլ 'ի մաք-
րութենէդ քումմէ զժահա-
հատութիւն վերայ մեղաց

իմոց մաքրել աղաչեմ. զի դու միայն ես հայր իմ և տէր բոլորեցուցիչ, արարիչ իմ և փրկիչ իմ և կեցուցիչ իմ։

Ա՛ռ ո՞ երթայց՝ մարդասէր կամ յումմէ՞ խնդրեցից օգնութիւն և վերայ իմոց բժշկութիւն. այլ քեզ մաղթեմ ողորմածիդ Աստուծոյ և բազմապատութ իմոց արարչիդ։ Մի բարկութեամբ խրատեր ես մի սրտմտութեամբ քո յանդիմաներ՝ բարերար. մի ընդ պատժեալն պատժեր զիս, և մի ընդ դատապարտեալն դատապարտեր զիս՝ գթած. մի անողորմ պահանջանօք պահանջեր, և մի տակալի դե-

հենիւդ դուղայուցաներ՝ մարդ-
պատեր։ Մի յաւիտենական
ամենթանվն ամաչեցուցաներ
զիս, եւ մի 'ի մեծի աւուրն
արքայն պատկելոյ՝ զիս պա-
տուհասեր անողորմ՝ և անեն-
ռելի։ Այլ ապրեցո զիս տէր՝
'ի հրահասան հալոցայն և 'ի
հրաբորբոք գեհենայն, յան-
լոյծ կապանայն եւ յաննշոյլ
խաւարէն, յանաչառ դա-
տաստանայն եւ յաննեռելի
տանջանայն ցաւոց։

Այո՛ տէր՝ յայտնեա՛ առ
ի զգթութիւնս քո, զի տվոր
ես ցուցանել զողորմութիւն
քո առ կարօտեալս, նեղեալս
եւ վշտագնեալս մեզք. եւ

այժմ առ իս ցոյց զբարերա-
րութիւնդ քո, որ չարաչարս
եմ վերաւորեալ առաւել քան
զՍոդոմայն. և միշտ երկիւղիւ
դողամ հանապազ՝ եթէ կեն-
դանւոյն հրակիզեսցես իբրև
զնոսա հրատեզացն բարկու-
թեամբ։ Վասն որոյ աղաչեմ
զգթութիւնս քո՝ մարդասէր,
շնորհեա ինձ նման նինուէա-
յւոցն՝ զարտմտութիւն քո
յողորմութիւն դարձուցա-
նել, եւ կանգնիլ 'ի յանցա-
նաց կործանմանէ. զի ահա
ծով մեղաց յանդունդս ին-
կղմէ զիս վասն անօրէնու-
թեան իմոյ առաւել քան
զՋրհեղեղն։ Այլ հրամայեա

ինձ տէր՝ զողորմութիւնս քո
անապան ամրութեան իբրեւ
զնոյն ապրիլ ապաշխարու-
թեամբ 'ի հրեղէն ծովէն ան-
դնդոց։ Քանզի դու այն բա-
րերարն տէրն ես, որ վան
մարդասիրութեան քոյ 'ի ծա-
ռայական կերպ ինքեր՝ թագա-
ւորդ, ազատեա՛ և զիս 'ի չար
ծառայութենէ մեղաց իմոց
և յանօրէնութենէ։

Որ վան իմ թուք 'ի դէմս
և ապտակ 'ի ծնօտս և փուշ
'ի գլուխս ընկալար՝ մարդա-
սէր, հան զփուշ յանցանաց
իմոց՝ որ չարաչար վիրաւո-
րիմ հանապազ։ Որ վան իմ
փայտի խաչի և խոցման գե-

զարդեանն և ձեռաց կապա-
նաց և բեւեռացն համբերե-
ցեր՝ բարերար, լոյծ և զին-
'ի դառն կապանաց ստոյ-
նայի, եւ բժշկեա զխոցումն
աներևոյթ գեղարդեան թըշ-
նամւոյն։ Եւ արդ՝ որ այսմ
ամենայնի համբերեցեր ողոր-
մած տէր՝ վասն իմ, և այժմ
ողջաչեմ վասն մեղացս թող-
ութիւն։ Թէպէտ վասն ան-
բաւ ծուլութեանս իմոյ չեմ
արժանի ողորմութեան քոյ,
սակայն վասն ժուութեան ի-
մոյ լուր տէր՝ խնդրեւ այրոյն
թախանձանաց առ անիրաւ
դատաւորին։ Եւ առ իս կա-
տարեա զքան քո տէր իմ՝

թէ ոչ եկի կոչել զարդարս, այլ զմեղաւորս։ Եւ գիտեմ՝ եթէ արդարքն իբրեւ ըղ-պարտս ընդունին 'ի քէն զար-դարութեան պարգեւսն. բայց ինձ ողորմութիւն շնոր-հեա՛ իբրեւ մեծամեղի եւ բիւրապատիկ մահապարտի։

Որ առ ամենեսեան ես դթած, լուր եւ իմ ողբալոյս առ քեզ՝ բարերար, եւ ունկն դիր դթութեամբ պաղատա-նաց ձայնիս՝ ողորմած. դար-ձո՛ զիս յուղիղ ճանապարհն իբրեւ զհայհոյիչն և զհալա-ծիչն, եւ արդարացո՛ որպէս զմաքսաւորն. ողորմեա՛ ինձ որպէս Քանանացւոյն. ընկա՛ղ

զիս որպէս զանառակ որդին, եւ միւսանգամ դարձեալ յիս զշնորհն աւազանին սրբութեան զոր զանազան մեղաք հալածեցի։ Եւ մի ընդունայն առներ զաղաչանս ծառայիս քո՝ բարերար. այլ բաց ընդունն աղօթից իմոց առ քեզ՝ մարդասէր. և մի թագուցաներ զդուռն ողորմութեան քոյ յամենամեղ ծառայէս՝ ողորմած։ Զի դու տէր՝ առացեր, թէ չէք ինչ զոր խնդրիցէք յԱստուծոյ՝ և ոչ առնուցուք։ Վասն որոյ ամենամեղս ժառեմ հայցելով 'ի քէն թողութիւն, զոր անաւուտ խոստացար ինձ Փրկիչ։ Ոչ թէ

վան հաճութեան ինչ գոր-
ծոյ կամ արդարութեան իմոյ
աղաչեմ զքեզ՝ մարդասէր,
այլ վան ողորմութեան քոյ,
զի քաղցր ես և բարերար և
մարդասէր։ Ահա ես իբրեւ
զպարտական եւ զմեծամեղ
կամ առաջի քո ամօթով, եւ
դու իբրեւ զհայր գթած մի՛
արգելուր զհայցուածս իմ
զոր խնդրեմ՝ ի քէն զթութիւն։ Ահա ձեռք իմ համ-
բարձեալ են առ քեզ, և սիրտ
իմ զարթուցեալ է՝ ի խնդրել՝
տէր բարերար. բայց զանկանչս
իմ լսել երկիւղիւ զձայն պատ-
գամաց քոյց. և բացցին աչք
սրտի իմոյ գողութեամբ հա-

յել առ քեզ 'ի բարձունսդ դիածդ և բաղումողորմդ և ներողդ առ մեղուցեալս. զի դու տէր քաղցր ես և երկայնամիտ, վասն մեղաւորաց կոչեցար ողորմած, 'ի դառնալ անօրինին ոչ յիշես զամենայն անօրէնութիւնն զոր արար։ Արդ՝ խնդրեմ 'ի քէն ողորմեա ինձ, քանզի դու միայն ես քաւիչ՝ որ զանթիւ յանցանս յանցելոցն քաւեցեր՝ բարերար. զմեռեալն մեղօք կենդանացուցեր. ըմբոլորեալն 'ի չար թշնամւոյն դարձուցեր. զկաւարեալն 'ի ճշմարտութենէ լուսաւորեցեր, և բազմամեղիս դարձ

ձին ներեցեր մինչեւ ցայժմ։ Զի քո եմ և՝ ի քո պատկեր հաստատեցեր զիս. ձեռօք ստեղծեր և շնչով կենդանացուցեր և ամենայն իշխանութեամբ փառաւորեցեր զիս. և եռուր ինձ պատուիրան, և ոչ պահելովն անկայ՝ ի փառացն։ Եւ դարձեալ՝ ի գալստեան քոյ նորոգեցեր զիս՝ ողորմած. լուացեր և սրբեցեր զիս աւազանին սրբութեամբ, և դարձեալ վերըստին վերաւորեցայ եւ բժշկեցեր ապաշխարութեամբ։

Եւ արդ՝ որ զայս ամենայն բարութիւնս շնորհեցեր ինձ ողորմութեամբ քով, քաւեա

այժմ 'ի մեղայ եւ պահեա՛
յայսմ հետէ սրբութեամբ
տէր. փրկեա՛ 'ի թշնամւոյն
և 'ի ձեռաց դժոխոց, 'ի միշտ
ալոյն և յանդադար ողբալոյն՝
յորում ոչ ոք լսէ և ներէ 'ի
դառն աղերսից տանջանացն։
Բայց դու միայն ես մարդա-
սէր, քաղցր և երկայնամիտ,
բարերար եւ բազումողորմ,
ընկալ զաղաչանս իմ։ Քեզ
մեղայ և քեզ խոստովանիմ
և առ քեզ պաղատիմ. զվերս
հոգւոյ իմոյ ցաւոցին հա-
ռաջմամբ ողբամ, և զանօրէ-
նութիւնս իմ առաջի քո։
Աղաչեմ հաշտեա՛ց տէր՝ ընդ
աղաչանս իմ ողորմութեամբ

քով. ներեա՛ և մարդասիրեա՛
'ի վերայ մեղուցելոյս և ընկա՛ կ զթութեամբ քո զապաշ-
չանս իմ։

Ընկա՛լ տէր՝ զզղջումն խոստովանութեան իմոյ, զհաւաքումն ապաշխարութեան, և զնջեա՛ զանթիւ անօրէնութիւնս մանկութեան իմոյ. զի տկարացայ յանցեայ իբրեւ զմարդ, մեզայ եւ անկայ 'ի խորս չարեաց։ Զթա՛, քաւեա՛ և յարո՛ իբրեւ զԱստուած և թեթեւացո՛. կանգնեա՛ յաներեւոյթ զլսրմանէս, և ընկա՛ զսուղ ապաշխարութիւն ապաշխարութեան իմոյ՝ մարդասէր. և թեթեւացո՛ զծանր

բուլթիւն մեղաց իմոց զոր
մեղայ քեզ՝ բարերար։ Քո
եմ գործ ձեռաց, մի անտես
առներ զիս ողորմած, որ առ
քեզ զաչս 'ի վեր եմ համբար-
ձեալ 'ի մաղթել, զձեռս մը-
ուցս տորածեալ յաղաչանս,
և ծունր իջեալ պաղատանաք
զմեղս իմ խոստովանիմ առ
քեզ եւ աղաչեմ ողբալով։
Հայր՝ մեղայ յերկինս և ա-
ռաջի քո, քաւեա զանօրէ-
նութիւնս իմ՝ ողորմած։ Եւ
մի այլ եւս թաղուր զիս 'ի
պատուիրանս քո մեղանչել՝
բարերար։ այլ շնորհեա ինձ
առ քեզ պաղատիլ ապաշխա-
րութեամբ՝ պաղատանաք և

ջանիւ աղօթից, անդադար հառաչմամբ և դորովագութ ողորմ ողբալով առ քեզ, հանապազ արտասուել, աղաչել և խնդրել մեզաց թողութիւն, զի կարողես յամենայն մարդասիրութեամբ քո։

Պահեա զիս գթութեամբ քով. զօրացո զիս շնորհօք քո. օգնեա փրկեա և բժշկեա ըստ վերս մեզաց. նորոգեա զիս և հաստատեա և ապրեցո 'ի չար թշնամւոյն. ներեա քաւեա և արդարացո և լցո հոգւովդ քով սրբով։ Եւ շնորհեա ինձ պահել հանապազ զվարս ուղիղս եւ հաւատս ճշմարիտս, խոնարհութիւն

և հեզութիւն, հնազանդութիւն, պատուիրանապահութիւն եւ սէր կատարեալ, սրբութիւն սրտի, ճշմարտութիւն լեզուի, ցնծութիւն աչաց, պարկեշտութիւն մարմնոյ, ակնդութիւն պահոց, յօժարութիւն աղօթից, յորդորումն ողորմութեան, զոլչումն եւ արտասուս ապաշխարութեան, համբերութիւն ժուժկալութիւն, եւ առաւել գոհութիւն ամենայն նեղութեանց։ Զի այսու ամենայնիւ քաւեալ զիս և սրբեալ՝ արժանի սրտի զիս մարմնոյ և արեան քոյ սրբոյ եւ արքայութեանդ երկնից՝

մարդասէր։ Յամենայնի դո-
հացայց զքէն հանապազ, եր-
կիրպագից միանգամայն եր-
բրդութեանդ յարաժամ.
օրհնեցից գովեցից և փառա-
ւորեցից գոհութեամբ ան-
դադար զՀայրդ ողորմած և
զՈրդիդ բարերար եւ զՀոգի
սուրբ կենդանարար, այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից. ամէն։

Աղօթք նորին դարձեալ։

Փառք քեզ Աստուած,
փառք քեզ արարիչ յաւիտե-
նից Աստուած, փառք քեզ.

որ շնորհեցեր հանգիստ տկա-
րութեան մերում. որ զար-
թուցեր զարարածս զքեզ
փառաւորել։ Որ'ի յերկնից խո-
նարհեցար մարմնանալ վասն
մեր, և 'ի սուրբ Աստուածած-
նէն՝ Աստուած յայտնեցար։ Որ
'ի մէջ գիշերի վասն մեր յանցա-
նացն ծնար'ի Կուսէն և 'ի սուրբ
այրին բազմեցար, զանարժան
ծառայս քո որ յաղքատաց
եմ՝ ծնեալ՝ արբեսցես'ի մեզայ։
Որ 'ի մէջ գիշերի գալով 'ի
տաճարն արձակեցեր զծերու-
նին, զանարժան զքո ծառայս
արձակեա'ի մեզայ կապանաց
և 'ի բանտից։ Որ 'ի մէջ գիշե-
րի ճանապարհ հորդեցեր յե-

գիպտոս ելանել, զանարժան
քո ծառայս յելանելն յաշ-
խարհէս առաջնորդեացես 'ի
կեանս։ Որ'ի մէջ գիշերի գնա-
յիր 'ի վերայ ծովուն երբ 'ի
վերայ ցամաքի, անարժան քո
ծառայիս ձեռնտու լիր տէր
իմ՝ որպէս Պետրոսի։ Որ 'ի
մէջ գիշերի լուսցեր զտոս ա-
շակերտացն՝ զպատուական
մարմին և զարիւնդ քո բաշ-
խելով 'ի նոսա, զանարժան
զքո ծառայս լուսացես ըմ-
մեզս, և ընկալցիս հաղորդս
մարդասիրապէս ընդ մեռա-
ւանս բազմեալ 'ի սեղան խոր-
հրդոյ։ Որ 'ի մէջ գիշերի
վասն մեր յաղօթս կայիր առ

Հայր յառաջքան զչարչարանս,
զանարժան քո ծառայիս ընկալցիս զաղօթս 'ի ժամ գիշերիս։ Որ 'ի մէջ գիշերի բժշկել կամեցար 'ի Պետրոսէ հաւատալ զունկն Մաղքոսի, զանարժան զքո ծառայս բժշկեա՛ զվիրաւորեալս յանօրէն թրնամւոյն։ Որ 'ի մէջ գիշերի կալով առաջի Կայիափայ՝ դատապարտեցար եւ ապտակեցար, զանարժան զքո ծառայս յահագին քո դատաստանին մի՛ դատապարտեր։ Որ 'ի մէջ գիշերի վասն մեր հայեցար 'ի Պետրոս՝ յիշեցուցանելով նմա զյանցանս իւր, անարժան քո ծառայիս շնոր-

հեա՛ զզջումն և արտասուս 'ի
լուացումն մեղաց իմոց։ Որ
'ի մէջ գիշերի կամաւոր խա-
չի եւ մահու ընդ մեռեալս
համարեալ եւ 'ի զինուորաց
պահեցար, անարժան քո ծա-
ռայիս զբանակս հրեշտակաց
ընդհեացես պահապան։ Որ
'ի մէջ գիշերի յարեար 'ի մե-
ռելոց կամաւ հօր եւ սուրբ
Հոգւոյն, զանարժան զքո ծա-
ռայս որ մեղօքս եմ մեռեալ՝
կենդանացուցես, տէր իմ։
Որ 'ի մէջ գիշերի վասն մեր
գալոց ես միւսանգամ նորոգ-
գել զարարածս, զանարժան
զքո ծառայս յանուանէ կա-
չեացես անապական նորոգ-

մամբ և նորահրաշ փառաք։ Որ 'ի մէջ գիշերի վասն քո մարդասիրութեանդ զիմաստուն կուսանան ընկալցիս յառագաստն, անարժան քում ծառայիս բաց զդուռն դրախտին՝ զառագաստն լուսոյ. զի դու սուրբ, սուրբ, սուրբ ես, տէր զօրութեանց։

Աղօթք նորին դարձեալ։

Փրկեա՛ զիս Յիսուս Քրիստոս որդի Աստուծոյ՝ 'ի բարկութենէն որ գալոցն է։ Որ պէս փրկեցեր զԱդամ 'ի դժոխոցն. որպէս փրկեցեր

զՆոյ 'ի Ջրհեղեղէն. որպէս
փրկեցեր զԱբրահամ 'ի հու-
լածչացն. որպէս փրկեցեր
զՂովտ 'ի սոդոմայեցւոցն.
որպէս փրկեցեր զԻսահակ
յանհաւատից. որպէս փըր-
կեցեր զՅակովբ 'ի ձեռացն
Եսաւայ. որպէս փրկեցեր
զՅովսէփ 'ի գբին. որպէս
փրկեցեր զՄովսէս և զժողո-
վուրդն 'ի Փարաւոնէ. որպէս
փրկեցեր զԴաւիթ 'ի Գողիա-
թոյ. որպէս փրկեցեր զԵղիա
Յեզաբելայ. որպէս փրկեցեր
զԵղիսէէ 'ի նախատանացն.
որպէս փրկեցեր զՅովնան 'ի
փորոյ կիտին. որպէս փրկե-
ցեր զԵղեկիա 'ի հիւանդու-

թենէն. որպէս փրկեցեր զԵ-
ղեմիա 'ի գերոյ տղմին. որպէս
փրկեցեր զՇուշան 'ի ծերոցն.
որպէս փրկեցեր զԴանիէլ 'ի
բերանոյ առիւծուցն. որպէս
փրկեցեր զերիս մանկունսն
'ի հնոցին. որպէս փրկեցեր
սուրբ զառաքեալն Պօղոս 'ի
բազում վշտացն. որպէս փրը-
կեցեր զԹեկղէ 'ի հրոյն և 'ի
գազանացն։ Որպէս փրկեցեր
զնոսա՝ փրկեա՛ եւ զիս տէր.
ողորմեա՛ ինձ Աստուած խա-
զաղութեան և լոյս աշխարհի՝

Փրկիչ արարածոց։

Գթա՛ տէր՝ եւ ողորմեա՛
ինձ. կանխեա՛ առ իս և ողոր-
մեա՛. լուր ձայնի աղօթից

իմոց յամենայն ժամ։ Ծա-
գեա՛ զլոյս գիտութեան քոյ
'ի յիմարեալ միտս իմ և 'ի
մահկանացու մարմին իմ։
Բարձ յինէն զամօթ նախա-
տանաց թշնամւոյն։ Տո՛ւր
զօգնականութիւն խաչի քոյ,
և կանգնեա՛ յիս զնշան յաղ-
թութեան բազկի քոյ, զի
գոհացին զքէն սուրբք քո,
և փառաւորեսցի անուն մե-
ծութեան քոյ։ Ծագեա՛ յիս
զողորմութիւն քո 'ի յաղէ
սուրբ շնորհաց քոց. և բարձ
յինէն զդատապարտութիւն
անիծից պարտեաց իմոց 'ի
ձեռն քաղցրութեան փրկու-
թեան քոյ։ Խոնարհեցո՛ տէր՝

զունկն քո եւ լուր աղօթից
իմոց։ Ողորմեա՛ ինձ տէր՝
զի նեղեալ եմ ես. մխիթա-
րեա՛ զիս 'ի զօրութիւն ա-
նուանդ քոյ. բժշկեա՛ զիս ո-
ղորմութեամբ քով, զի դո-
ղաց սիրտ իմ և ոսկերք իմ
'ի բաղմութենէ յանցանաց
իմոց, Զի ո՞վ է իմ Փրկիչ,
եթէ ոչ դու տէր՝ որ ամենե-
ցուն գաղտնիք յայտնի են
քեզ. չկամ ինչ առաջի զօրու-
թեանդ քոյ 'ի ծածուկ։

Տէր ամենակա՛լ՝ ունկն դիր
խնդրուածաց իմոց, և լեր իմ
այցելու. զի պակասեցաւ 'ի
վշտաց կեանք իմ, և տկարա-
ցաւ զօրութիւն իմ, և նուա-

զեաց լոյս աչաց իմոց . Չե-
ռաւ փոր իմ , և ոսկերք իմ
ցամաքեցաւ 'ի բազում հո-
գոց մեղաց իմոց ։ Մի տար
զիս տէր՝ նախատինս դրա-
ցեաց իմոց , և ատելիք իմ
մի այպանեսցեն զիս ։ Մի թո-
ղուր զիս տէր՝ վասն ողոր-
մութեան քոյ , և մի մոռա-
նար զիս , զի քեզ սպասէ անձն
իմ . զի դու ես յոյս ժառան-
գութեան իմոյ ։ Յետս դարձ-
ցին հալածիչք իմ ընդու-
նայն , և ատելիք իմ 'ի տա-
րապարտուց ։ Լուսաւորեա՛
զիս տէր՝ և դարձո՛ զերեսս քո
յիս ։ Մերկացո՛ յինէն զիսա-
ւարն մոլորութեան , և հաս-

տատեա՛ զիս 'ի կենդանու-
թիւն բանի քոյ։ Բե՛կ զհպարտ-
ութիւն թշնամւոյն՝ տէր
ամենակալ. խորտակեա՛ զյա-
մառութիւն նորա զի մի՛ կա-
րասցէ փակել զդուռն լու-
սոյ քոյ՝ ելանել ինձ 'ի ճանա-
պարհս արդարութեան։

Բաղումք են քաղցրութիւնք
քո տէր, ցօղեա՛ յիս զկա-
նուխն և զանապականն։ Հալեա՛
զսառն անհնազանդութեան
մտաց իմոց, և բարձ զմէգ
թերահաւատութեան 'ի խոր-
հրդոց իմոց. Ցաձգե՛ յինէն
զուշիս մոլեկանս հարուածոց
ցանկութեան, և ցամաքեցո՛
յինէն զաղբիւրն ատութեան։

հեռի արա յինէն զձեռն ա-
տելութեան, որ անբոյս առ-
նէ զսերմն արդարութեան։
Շնորհեա զարեւ քաղցրու-
թեան հոգւոյդ սրբոյ՝ զքա-
ւիչդ իմ և զսրարիչդ, և ցո-
ղով շնորհաց քոց լուա յինէն
զամենայն թոյնս վնասակարս։
Մշակեա յիս՝ տէր, մշակ բա-
րերար՝ զսերմ արդարութեան
քոյ, և պահեա 'ի նենգու-
թենէ թշնամւոյն, զի մի սեր-
մանեսցէ յիս զսերմն չար։
Ընդ յարկաւ արա զիս՝ ապա-
ւէն իմ և փրկիչ իմ, 'ի հա-
կառակութենէ թշնամւոյն։

Ծագեա զնշոյլ ճառագայ-
թից ճշմարտութեան քոյ յիս,

և առաջնորդեա՛ ինձ մինչեւ՝ ի
քաղաքն սրբոց։ Արժանաւո-
րեա՛ զիս Աստուած իմ՝ հաւա-
տարիլ ընդ տուրբս քո. փառա-
ւորել զանուն քո, որ աղաչիւրդ
ես կենաց եւ փրկութեան։
Բան քո կենդանի լի է ամե-
նայն երանութեամբ. տո՛ւր
ինձ և լցո՛ զիս, զի կատարեալ
եմ. օգնեա՛ ինձ, զի տկարա-
ցեալ եմ։ Արա՛ զմեզ արժանի
սրբութեամբ ճաշակել՝ ի հո-
գեւոր օրինացդ, զի եղեցի
մեզ պարիսպ յամենայն նե-
ղութենէ թշնամւոյն։ Մի՛ տար
գերել զտկար միտս մեր պըղ-
տոր խարդախութեամբք ի-
րավք։ Արբո՛ մեզ տէր յոյս

մեր՝ 'ի քաղցրութենէ զօրութեան ճշմարտութեան քոյ, զի ապրեցուք 'ի սատակագոյն ալեաց փորձութեանց աշխարհիս։ Տնկեա զմեզ տէր տէր՝ 'ի վերայ անսխալ հաւատոց քոց 'ի մէջ ջուրց գնացից պատուիրանաց քոց։ Յաջողեա մեզ տէր՝ 'ի բարի խորհուրդս 'ի տուէ եւ 'ի գիշերի, զի առանց զբաղման կացցուք 'ի զուարթութիւն լուսոյ քոյ՝ բարերար։ Եւ բացցես մեզ զդուռն կենդանութեան լուսոյ քոյ արժանի լինիլ մեզ սիրոյդ քում։

Աղաչեմք տէր՝ զքաղցր և զդիմաց տէրութիւնդ քո,

տուր մեզ 'ի սիրոյդ քումմէ, եւ յաւել 'ի մեզ շնորհաց քոց, զի արժանի եղիցուք լինել պաշտօնեայք կամաց քոց։ Բուրեսցեն շրթունք մեր որպէս խունկ զաղօթս մեր յամենայն ժամ առաջի մեծութեանդ քոյ։ Հաշտեա՛ ընդ մեզ տէր՝ զի բարի ես. եւ թագաւորեցո՛ 'ի մեզ զյաղթութիւնս քո, և տուր մեզ զնահատակութիւն քաջութեան խաչիւդ քով։ Յորդորեա՛ զմեզ տէր՝ 'ի սէր քաղցրութեան բանի քոյ, և հորդեա՛ զՃանապարհս առաջի ոտից մերոց։ Կարողս արա՛ զմեզ տէր՝ առ կոչումիդ երկ-

նաւոր կատարել ոտիւք։ Բայց մեզ տէր՝ զդուռն հարսանեաց քոց, և զարդարեա՛ ի զարդ սրբութեան հոգեւոր պատմուճանիդ՝ և վայելուչ պայծառութեան կենդանի գեղոյդ պատուիրանաց քոց։

Զքեզ աղաչեմք տէր Աստուած մեր՝ յոյս փրկութեան մերոյ, զքէն գոհանամք բերանովք մերովք՝ տալ փառս և խոստովանութիւն և երկրպագութիւն Աստուածութեանդ քում։ Առաւօտ մեծ ամենայն աւաւօտուց և լուսատու ամենայն լուսաւորաց՝ ծագեա՛ ի մեզ զլոյս ճշմարտութեան քոյ։ ի բաց արա՛

'ի մէնջ զմէգն եւ զնաւարն
սուրբական գիշերոյ, զի մի
կուրացուցէ զաչսիս խոր-
հրդոյ մերոց, կանխեա՛ առ
մեզ զլոյս քոյ գիտութեան,
զի գնացուք 'ի ճանապարհս
քո ուղիղս։ Յոյս մեր և փրկ-
կիչ՝ բա՛ց մեզ զդուռն լուսոյ
քոյ, և արժանի արա՛ փառա-
ւորել զքեզ 'ի ձայն ցնծու-
թեան։

Մոցէն աղօթք իմ առա-
ջի քո՝ տէր, մի՛ դարձուցա-
ներ 'ի մէնջ զերեսս քո վասն
մեղայ մերոց, փրկիչ հոգւոց
մերոց և դարձուցիչ մոլորու-
թեանց մերոց։ Ընկա՛լ զմեզ
տէր բարերար, և խլեա՛ ըզ-

խոչ չարին առաջի ոտից մե-
ռոց, և բարձ զգայթակղու-
թիւն նորա 'ի գնացից մերոց։
Թագաւոր մեր և Աստուած՝
թող մեզ զմեղս մեր և զյան-
ցանս, զի դու ես քաւիչ մեր։
Լից զմեզ Փրկիչ՝ արիութեամբ
Հոգւոյդ արքայ բարերարի, զի
դա է հաշտեցուցիչ մեր ընդ
կամս քո, և փառաւորեցի
անուն քո սուրբ։ Տուր մեզ
տէր՝ սիրտ նոր եւ հոգի նո-
րոգ, և լից սիրով քով արքայ։
Բաց տէր՝ զհոգանս քաղցր
անձրեւաց քոց, և յորդեաց-
ցես ընդ ակօս ականջաց մե-
ռոց, զի զուարթացին բոյսք
սերման քոյ արքայ 'ի մեզ, որ

արժանի արարեր զանարժա-
նութիւնս մեր կարդալ զա-
նուն քո սուրբ։

Ցանկեա՛ տէր՝ և ամրացո՛
զամենայն խրամատութիւնս
թշնամւոյն, զի մի ճեռաքաղ
արասցէ զպտուղ կենդանու-
թեան մատաց մերոց, և զրկի-
ցիմք յօրհնութենէդ քումմէ։
Զի էիք ոք նման քեզ տէր՝ 'ի
սուրբս, և բարեբար և պար-
գեւատու կարօտելոց և իրա-
ւարար զրկելոց։ Աւծարծեա՛
'ի նուաղեալ յանձինս մեր
զլոյս աստուածութեանդ քոյ,
և օդն չարութեան մի՛ շնչես-
ցէ 'ի լոյս հաւատոց մերոց,
այլ ամաչեցեալ դարձցի

յեռաս։ Մի կարօտ առներ զմեզ 'ի քո շնորհացդ՝ Աստուած մեր, զի չէք ոք որ միխիթարէ զմեզ, և ոչ ոք է որ օգնէ, բայց զաչք քո սուրբ՝ որ բացիջդ ես փակելոց, և արձակիջդ ես կապելոց, անդորրիչ նեղելոց, տուիչ կարօտելոց, միխիթարիչ ազաւորաց, բժիշկ ախտացելոց, գտիչ կորուսեալոց, քաւիչ յանցուցելոց և թողիչ մեղաց։ Դու ես շնորհարան բարութեան 'ի յերկինս և 'ի յերկրի։

Աղաչեմ զքաղցրութիւնդ քո տէր՝ մի արգելուր 'ի մէնջ զողորմութիւն քո վասն բազում յանցանաց մերոց. այլ

բանց մեզ տէր զի մոցուք, և
տուր մեզ՝ զի առցուք։ Վասն
քո սուրբ անուանդ մի յա-
մօթ առներ զմեզ, և մի բար-
կանար մեզ տէր, և մի յիշեր
զանօրէնութիւնս մեր և զչա-
րիս զոր գործեցաք։ Կամեաց
տէր, զի կեցցուք, և ողոր-
մեաց, զի ապրեսցուք։ Ներ-
սեա՛ մեզ տէր՝ զի եկեսցուք
'ի գիտութիւն ճշմարտու-
թեան, և մի պահանջեր ըզ-
մեզ ըստ մերում չարու-
թեանս. այլ տուր ձեռն օգ-
նականութեան, զի մի ստին-
հար լիցին թշնամիք մեր 'ի
վերայ մեզ 'ի փրկութենէ
քումմէ։ Կանգնեա՛ տէր՝

զկլորումն մեր եւ մի տար զմեզ 'ի նախատինս դրացեաց մերոց։ Զի թէպէտ եւ մեղաք, սակայն դու բարերար փրկիչ Աստուած՝ մի անտես առներ, այլ գթա՛ 'ի մեզ և առաջնորդեա՛ մեզ 'ի նաւահանգիստ խաղաղութեանքոյ, և հաստատեա՛ 'ի մեզ 'ի վերայ շինութեան 'ի կարգս արդարութեան։ Խափանեա՛ տէր՝ զթշուառացուցիչս մեր, եւ հալածիչք մեր դարձցին յետս իւրեանց, եւ մեք հասցուք 'ի քաղցրութիւն օթեւանաց պատուիրանացքոյ յամենայն ժամ գոհանալ զքէն, և փառս տալ անուանդ քում սրբոյ։

Տէր փրկիչ եւ Աստուած բազումողորմ, ողորմեա՛ տէր՝ եւ մի թողուր զիս վասն ա-նուանդ քոյ սրբոյ։ Տէր գի-տութեան և Աստուած ամե-նայն իմաստութեան, տո՛ւր մեզ տէր՝ զքո գիտութիւնդ և զքո կատարեալ իմաստու-թիւնդ զի զգաստացուք 'ի ցնորից մոլորութեանց, այնմ՝ որ եհան զմեզ 'ի դրախտէն փափկութեան, և մերժեաց զմեզ 'ի գիտութենէ սիրոյ քոյ կենդանութեան։ Հայեաց ցի՛ տէր՝ ակն ողորմութեան քոյ 'ի ցաւագին վիշտս մեր առ 'ի բժշկել զմեզ յանհնա-րին տրտմութենէս, որ խառ-

նեալ ունի բաղում խառվու-
թիւնս։

Հաշտեա՛ տէր՝ ընդ մեզ
վասն մեծապօր անուանդ քոյ,
եւ ողորմեա՛ մերոյ տկարու-
թեանս։ Խափանեա՛ 'ի մէնջ
տէր՝ զվնասակար խորհուրդս
եւ զձայնս՝ որ հեռի են 'ի
քաղցրութենէդ քումմէ։
Տէր գթած՝ մի թողուր զմեզ
'ի սպառ, զի քո եմք ստեղ-
ծուածք. եւ մի բարկանար
մեզ, զի դու գթած ես և մար-
դասէր։ Յիշեա՛ տէր՝ զոյսն
որ ընդ սիրելին քո, և բարձ
'ի մէնջ զվաստակն տիշու-
թեան թանձրամած ստուե-
րին կսրատեան, որ ընկղմէն

զմիտս զգաստութեան մե-
ծոյ, և վարատէն 'ի քո խնա-
մոցդ։ Տուր մեզ տէր՝ զլայս
քո կենդանարար զսուրբ և
զկատարարար 'ի պահպանու-
թիւն և 'ի սրբութիւն մտաց
մերոց։ Վասն բարեխօսու-
թեան հրեշտակաց քոց ըն-
կալ զաղաչանս մեր. և ար-
ժանաւորեա դասել ընդ նո-
սին՝ օրհնել և փառաւորել
զքեզ անդադար ձայնիւ։
Յիշեա եւ զիմ նուաստու-
թիւնս, եւ նայեա 'ի խնդրը-
ուածս իմ. եւ լուր ձայնի
պաղատանաց մերոց, որպէս
ուսուցեր՝ եթէ յաղօթս կա-
ցէք և մի ձանձրանայք։ Եւ

դարձեալ՝ թէ յաղօթս կայ-
ջիք, զի մի մտջիք 'ի փորձու-
թիւն։ Դարձեալ հրամայե-
ցեր՝ եթէ ջիք ինչ զոր խընդ-
րիցէք յԱստուծոյ, եթէ ոչ
տայցէ ձեզ։

Արդ այժմ մեք տէր՝ ոչ
վասն հաճութեան գործոց մե-
րոց կամ յարդարութիւնս
մեր ապատան լեալ աղաչեմք
զքեզ, այլ վասն ողորմութեան
և մարդասիրութեան քոյ, զի
քաղցր ես եւ բարերար, եւ
մեք իբրեւ զպարտականս եւ
զմեծամեղս կամք առաջի քո։
Դու իբրեւ զհայր գթած, իբ-
րեւ զտէր քաղցր՝ լուր աղօ-
թից մերոց, զի զարթիցեն

զգայութիւնք մեր խնդրել համարձակ։ Բայց զսկանչս մեր լսել զձայն պատգամացքոց, և բացցին աչք սրտից մերոց հայել առ քեզ 'ի բարձունս։ Լուր աղօթից մերոց և ընկալ զխնդրուածս մեր և արա զկամս մեր. լուր ձայնի աղօթից իմոց. խնայեա 'ի ժողովուրդս քո 'ի ժամանակի ներողութեան, և փութայ առնել զգթութիւն քո։ Մի բարկութեամբ քով խրատեր զմեզ, և մի սրտմտութեամբ քով ակն յանդիման առներ զմեզ. զի ժողովուրդ քո եմք, և ձեռակերտք ձեռաց քոց, և ստեղծուած մատանց քոց։

Ի.քո պատկեր հաստատեցեր զմեզ, եւ հոգի առ 'ի քէն փչեցեր 'ի մեզ. մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, և մի՛ 'ի բացէ առնիր 'ի ծառայից քոց։ Մինչ մոլորեալք էաք՝ դարձուցեր զմեզ, չարչարեալք՝ և փրկեցեր, ցրուեալք՝ և ժողովեցեր, խաւարեալք՝ և լուսաւորեցեր, արգելեալք՝ և հաներ յանդորր, կապեալք՝ և արձակեցեր 'ի կապանաց. անցոյսք էաք, և կոչեցեր զմեզ 'ի յոյս քո. մեղաւոր էաք, և կամեցար զի արդարացուք. ոչ խնդրեցաք՝ եւ եկիր առ մեզ, և արեամբ քով փրկեցեր զմեզ, եւ 'ի ձեռն քո

ծանեաք մեք զմեզ. ոչ ձանձ-
րացուցաք մեք զքեզ խնդրը-
ւածովք, և իջեր 'ի դժոխան.
մեք հանապազ բարկացուցա-
նեմք զքեզ, և դու եկիր վասն
մեր յանապատն. անչափ էին
անօրէնութիւնք մեր առաջի
քո, եւ փրկեցեր զմեզ չար-
չարանօք քոյովք։ Եւ այժմ
աղաչեմք զքեզ՝ տէր եւ Աս-
տուած մեր, երկիրպագանեմք
և գոհանամք զքէն, և փա-
ռաւորեմք զողորմութիւն քո։
Ի ձեռն սիրելի որդւոյ քոյ լուր
աղօթից մերոց, եւ ընկալ
զխնդրուածս մեր. տէս զնա-
խատինս մեր, նայեա 'ի տա-
ռապանս մեր, եւ զթասցի

սիրտ քո 'ի ժողովուրդ քո՝ որ մատնեցաւ յաւար և 'ի յա-
փշտակութիւն։

Հայեա՛ և 'ի սուրբ տաճարս քո՝ որ աւերեցաւ, և 'ի սեղանս քո՝ որ կործանեցաւ, եւ 'ի քահանայս քո՝ որ կոտորեցան, և յուխտս քո՝ որ ցրուեցան, և 'ի կտակարանս քո՝ որ կնքեցան 'ի ցրուն եւ 'ի յաւարուն։ Յաճախեաց ամօթ մեր, ցրուեցաւ ժողովուրդ քո, հեղաւ իբրեւ զջուր ուխտ քո սուրբ։ Խնայեա՛ 'ի մեզ տէր՝ զի մատնեցաք 'ի նախատինս եւ 'ի չարչարանս և յամօթ։ Առ ո՞վ աղաղակեսցուք, զի լուիցէ աղօթից

մերոց. առ ոչ երթիցուք, զի ահա ծառայ քո եմք։ Խրատեցեր զմեզ բարկութեամբ, արա՛ առ մեզ զողորմութիւն քո։ Կեղեցան կեանք մեր. մի՛ յապաղեր՝ զի մի վհատիցիմք։ Մի՛ երկայնամիտ լինիր 'ի նեղութիւնս մեր և 'ի տառապանս, որպէս աղաչեաց զքեզ մարգարէն քո՝ որ նեղեալն էր իբրեւ զմեզ եւ ասէր. մի՛ խրատեր զմեզ երկայնամտութեամբ։ Լո՛ւր աղօթից մերոց, որպէս լուար Մովսէսի սիրելւոյ քոյ. եւ մի՛ առցեն վրէժս թշնամիք մեր իբրեւ զՓարաւոն, որ նեղեաց զժո-

զավուրդ քո։ Ընկալ զինդրբ-
բուածս մեր, որպէս ընկա-
լար զինդրուածս Յեսուայ
որդւոյ Նաւեայ, և սատա-
կեցաւ Ամաղէկ և բարձաւ
յիշատակ նորա։

Դու ես Աստուած առաջ-
նոցն, և տէր և թագաւոր
վերջնոցս։ Լուար Մովսիսի,
եւ ընկղմեցեր զփարաւոն.
լուար Ահարոնի, և արգելու-
մահ բարկութեան։ Դարձու-
ցեր զցասումն բարկութեան
քոյ 'ի ձեռն նախանձախնդ-
րին քո Փենեհէսի. օգնեցեր
Յեսուայ, եւ յամօթ եղեն
թշնամիք նորա։ Լուար Սամի-
սանի 'ի ժամանակի նեղու-

թեան, և խնդրեցեր զվերժս
յայլազգեացն՝ որք բարկա-
ցուցին զքեզ։ Առեր և ըն-
վերժն Դաւթի 'ի Սաւուղայ՝
որ հալածէր զնա, և հաներ
նմա իրաւունս յԱբիսաղոմայ՝
որ խռովեցոյցն զնա։ Քա-
ւեաց զժողովուրդն քո Սա-
մուէլ առաջի քո, և ցուցեր
զմեծութիւն քո, փոխանակ
զի անարգեցին զթագաւո-
րութիւն քո։ Արարեր իրա-
ւունս Եղիայի հալածականի,
և սատակեցեր յաղագս նորա
զմարգարէսն Բահաղու։ Պա-
հեցաւ Միքիէ բազում ողոր-
մութեամբ քով, եւ անկաւ
կործանեցաւ սատակեցաւ

հալածիչն իւր 'ի պատերազ-
մի։ Ցուցեր զքանչելիս քո
'ի հալածիչն Եղիսէի 'ի ժա-
մանակի իբրեւ մոին 'ի շիր-
մին՝ տեսին զմեծութիւն քո։
Լուար Եզեկիայի 'ի ժամանակի
իբրեւ արդելեալ պաշարեալ
կայր 'ի նեղութեան, և ցուցեր
զլսութիւն քո 'ի Սենեքարիմ
և 'ի զօրս նորա։ Լուար Եսա-
յեայ և օգնեցեր Յովսափա-
թու, եւ խնդրեցեր զվերժս
նեղջոց նոցա։ Լուար Յովնանու
'ի խորոց անդնդոց ծովուն 'ի
փորոյ ձկանն և ալեացն որ պա-
շարեցին զնա։ Լուար Դանիէ-
լի 'ի ժամանակի իբրև ընկեցին
զնա 'ի գուբն, եւ ապրեցու-

ցեր զնա 'ի բերանոյ առիւ-
ծուցն։ Օգնեցեր Անանիայի
եւ ընկերաց նորա 'ի հնոցի
հրոյն, և եկեր քոցն բորբոք-
եալ զչարախօսս նոցա։ Լուար
Մուրիքէի և Եսթերայ 'ի նե-
ղութեան իւրեանց, փրկեցեր
զժողովուրդ-քո, և յամօթ ե-
ղեւ Համան հալածիչն։ Հաներ
զԵրեմիա 'ի գբոյ տղմոյն, եւ
եռուր զնա 'ի շնորհս և յողոր-
մութիւն առաջի արքային
բաբելացւոց։

Խնայեա՛ տէր 'ի ժողովուրդ-
քո՝ որ չարչարեցաւ. խնայեա՛
տէր և լո՛ւր աղաթից իմոց, զի
տաճար արքութեան աւերե-
ցաւ, և տեղին քաւութեան

պատարագաց կործանեցաւ։
Քահանայք մեր կոտորեցան,
եւ ձորձ 'ի գլուխ եղեն կու-
սանք մեր։ Խնայեա՛ 'ի մեզ՝
տէր մեր. խնայեա՛ յաղքատս
եւ 'ի տնանկս եւ 'ի տառա-
պեալս, զի չէ՛ք տեղի հանգըս-
տեան, ուր դիցեն զգլուխս
իւրեանց։ Ճանապարհք մեր
թափուր են, և շաւիղք մեր
անհետք. աչք մեր խաւարե-
ցան, և սիրտք մեր մաշեցան։
Լո՛ւր աղօթից մերոց և ընկալ
զինդրուածս մեր։ Եւ թէ
մեք անօրինեցաք և դատնա-
ցուցաք զքեզ, դո՛ւ տէ՛ր ըստ
մեծի անուանդ քոյ խնայեա՛ 'ի
մեզ։ Զի՛ք մեր այլ յոյս և ոչ

տուն ապաւինի եւ հանգըս-
տեան տեղի քան զքեզ ար-
տաքոյ, զի քո են երկինք եւ
քո է երկիր, քո է տիւ եւ
քո է գիշեր, զարեգակն եւ
զլուսինն դու հաստատեցեր։
Զքեզ փառաւորեն ծովք ա-
լեօք իւրեանց, և եղեր նոցա
սահման եւ ոչ ելանեն ընդ
հրամանս քո։ Կապեալ կայ
ծով աւազով և կատարէ զՀը-
րամանս քո։ Քեզ հայեցեալ
սպասեն ամենայն բնութիւնք,
և ձեռն քո բաւական է ամե-
նայն արարածոց քոց։ և չկա
ինչ՝ որ կարէ հակառակ կալ
կամաց քոց։ Քո են լուսա-
ւորք երկնից, եւ հողմք եւ

մրրիկ զանուն քո փառաւո-
րեն։ Քեզ հայեցեալ սպասեն
պաղանք անապատի, թռչունք
երկնից եւ ձկունք ծովուն։
Արի՛ օգնել մեզ մեծազօր զօ-
րութեամբ քով, զի ծանիցեն
ամենայն ազգք երկրի, զի չիք
իբրեւ զքեզ, և չիք այլ Աս-
տուած բաց 'ի քէն։ Աստ
փարուն՝ ոչ է Աստուած.
և ընկզմեցեր զնա իբրեւ ըզ-
պատերազմող 'ի ծովն ահա-
գին։ Համարեցաւ զքեզ Սե-
նեքարիմ իբրեւ զդիան հե-
թանոսաց, եւ արարեր զնա
առակ նշաւակի, զի ցուցեր
նմա զմեծութիւն քո։ Օգ-
նեցեր Մատաթիայի որ եղեւ

քինանախանձու օրինաց քոյ։
Լուար Յուդայի և Շմաւոնի
և եղբարց նորա, և օգնեցեր
նոցա սքանչելեօք 'ի մարտս
պատերազմաց՝ զոր արարեր
'ի ձեռն նոցա։

Զարթիցեն դթութիւնք
քո՝ տէր. թող զմնացուածս
ժողովրդեան քոյ՝ որ մատնե-
ցաւ յաւար. արա՛ նորոգումն
տաճարի քոյ յաւուրս մեր.
բարձրացո՛ զդլուխս մեր՝ որ
կորուցան յաւուրս մեր'ի մեղս
մեր. ընկա՛լ զպատարագս ժո-
ղովրդեան քոյ, և քաղցրաց-
ցին քեզ ալօթք մեր։ Բաց-
ցին դրունք փակեալք, եւ
կանգնեացին դրունք կործա-

նեալք։ Ժողովեցին ժողո-
վուրդք ցրուեալք, և ուրախ
եղիցուք 'ի նորոգութիւն տա-
ճարի քոյ յաւուրս մեր։ Գո-
չեսցէ առաջի քո արիւն որ-
դւոցն, և եղիցի քեզ 'ի հա-
ճութիւն իբրեւ զբուրվառս
խնկոց։ Խնայեա՛ տէր 'ի ժո-
ղովուրդս քո և 'ի տուրբ ուխտ
քո՝ որ անկաւ 'ի ձեռս անօ-
րինաց, և ոտն հարին 'ի վե-
րայ բեկմանս մերոյ։ Սովոր
իսկ ես՝ Թագաւոր մեր, ցու-
ցանել զգթութիւն քո 'ի մեզ.
եւ սովոր իսկ են ծառայք
ինդրել հանապազ յողորմու-
թեանց քոց։ Ի քաղցրու-
թիւն մարդասիրութեանդ

ապաւինեալ աղաչեմք զքեզ,
զի և 'ի չարաց ոչ արգելուս
զբարերարութիւն քո։ Ծա-
գես զարեգակն 'ի վերայ չա-
րաց եւ բարեաց, եւ ածես
անձրեւ 'ի վերայ արդարոց
և մեղաւորաց։ Քանզի հա-
նապազ գիտեմք, եթէ սովոր
իսկ ես լսել նեղելոց. օգնե-
ցեր հալածականաց, զօրա-
ցուցեր զտկարս, բարձրա-
ցուցեր զխոնարհս, ապրե-
ցուցեր զչարչարեալս, փրկե-
ցեր զյափշտակեալս. լուսա-
ւորեցեր զխաւարեալս, լցու-
ցեր զքաղցեալս, մեծացու-
ցեր զաղքատս, կանգնեցեր
զտնանկս։ Զայս ամենայն ա-

բարեր յամենայն դարս ծա-
ռայից քոց՝ որք յուսացան 'ի
քեզ։ Դու ես որ ցուցեր մեզ՝
թէ ես եմ առաջին և ես եմ
յապայ։ Դու ես Աստուած
առաջնոցն և թագաւոր վերջ-
նոցս. քո է աշխարհ, եւ քո
է աշխարհն երկինք և ամե-
նայն որ ինչ եղեւն և որ լի-
նելոցն է առ յապա։ Առ ո՞վ
երթիցուք, զի լուիցէ մեզ
ո՞ւմ հայեսցուք, զի եկեսցէ
օգնականութիւն. ո՞ւմ ակն
կալցուք, զի փրկեսցէ զմեզ.
առ ո՞վ աղաղակեսցուք, զի
ընկալցի զաղօթս մեր քո
եմք, և դու ես Աստուած
մեր, եւ քեզ վայելէ փառք

իշխանութիւն եւ պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք նորին դարձեալ։

Աղաչեմ զքեզ՝ Քրիստոս փրկիչ աշխարհի, նայեա՛ յիս և ողորմեա՛ ինձ. փրկեա՛ զիս 'ի բաղմութենէ անօրէնութեանց իմոց, քանզի անարգեցի զամենայն զբարիս զոր արարեր յիս 'ի մանկութենէ իմմէ։ Զիս զտխմար և զանմիտ՝ արարեր անօթ լի գիտութեամբ եւ իմաստութեամբ. Յաճախեա՛ յիս ըզշնորհս քո. լցո՛ զքաղց իմ,

և զծարաւ իմ զովացի, և լուսաւորեսցի զխաւարեալ միտս իմ, և ժողովեսցի 'ի մոլորութենէ զխորհուրդս իմ։ Եւ այժմ երկիր պագանեմ և աղաչեմ, անկանիմ և հայցեմ խոստովանելով քում բարերարութեանդ. դադարեցի յիս զհոսանս շնորհի քոյ եւ պահեա՛ ինձ զնա 'ի դանձի քում, զի դարձեալ տացես ինձ զնա յայնմիկ։ Մի՛ բարկանար ինձ մարդասէր, զի ոչ հանդուրժեմ սպառնալեաց քոց։ Յաղագս այսորիկ աղաչեմ ժտելով, առաւել քան զչափ յաճախեա՛ յիս. վասն զի լեզու իմ տկարացաւ՝

ոչ կարելով խօսիլ զշնորհէդ
քումմէ։ Հիացան եւ միտք
իմ՝ ոչ բերելով զբազմու-
թիւն ալեաց նորա։ Կերպա-
րան և ճառագայթ օրհնելոյ
Հօր. դադարեցին ասա՛ի յիս
՝ի հոսանաց նորա, զի իբրեւ
զհուր բոցակիզեսցէ զերիկա-
մունս և զսիրտ իմ. արդ դար-
ձեալ պարգեւեա՛ ինձ զնա,
և կեցո՛ զիս յարքայութեան
քում։ Մի՛ յիշեր զանօրէնու-
թիւնս իմ. յանդգնիմ հայ-
ցեմ, տո՛ւր ինձ զինդրուածս
իմ. ծածկեա՛ զանօրէնու-
թիւնս իմ յամենայն գիտու-
թենէդ քումմէ. ընկա՛լ զար-
տասուս. մերձեցի՛ առ քեզ

ողբումն իմ. յիշեա՛ զարտա-
ուս իմ զոր արտասուեցի
առաջի սրբոց վկայից քոց, զի
գթասցիս յիս յաւուր յայն-
միկ, և ծածկեսցես ընդ հո-
վանեաւ թեւոց շնորհի քոյ։
Քանզի թէ արասցես ինձ ըստ
անօրէնութեան իմոյ, եղուկ
ես թշուառականս՝ զի՞նչ ինձ
լինիցի։ Իսկ ես լալով և ար-
տասուօք պաղատիմ քում
մարդասիրութեանդ, փրկեա՛
զիս 'ի բազմութենէ անօրէ-
նութեանց իմոց, և պարգե-
ւեա՛ ինձ զարքայութիւնդ քո.
յիս 'ի մեղաւորս ցոյց զան-
ձառ քո մարդասիրութիւնդ.
արա՛ զիս հաղորդ աւազակին,

այնմ՝ որ միով բանիւ ժառանգորդ եղեւ դրախտին, զոր կատարելոց է խոստացեալն, անդր զիս մուծցես։ Փառք հօր Աստուծոյ մերում, և Որդւոյ փրկչին մերում, և Հոգւոյն սրբոյ նորոգողին մերում յանապատ և յանեղծանելի յաւիտեան։

Աղօթք նորին դարձեալ։

Տէր Աստուած զօրութեանց՝ աղաչեմ զքո բարերարութիւնդ, ժառեմ և հայցեմ՝ի քէն, տուր ինձ տապան ապրեցուցիչ որպէս Նո-

յին՝ ապրելինձ՝ի հրեղէն ծո-
վէն և յանդնդային հրահո-
ւանացն, յանշէջ արգելանէն
և յանհնարին վտանգից։ Զի
դու ես տէր Աստուած՝ որ
զբանդ աստուածային ծած-
կեցեր և՝ի ծառայական կեր-
պըս լիջեր վասն մեր, և զլեղի
՝ի քիմս առեր, եւ ապտակ՝ի
ծնօտս ընկալար։ Եւ այժմ ա-
ղաչեմ զքեզ ազատեա զիս՝ի
դառն ծառայութենէ սատա-
նայի. զի յորժամ զձեռս իմ
՝ի վեր ունելով աղօթեմ, ա-
նօրէն սատանայ խաբէ և ու-
նայն հանէ զիս յաղօթից ի-
մոց։ Լեր ինձ Աստուած՝ բերդ
ամուր և աշտարակ հզօր, և

կորզեա՛ զկս 'ի բերանոյ ա-
ռիւծուն՝ որ հանապազ կամի
կլանել զկս. զի ընդ պիտանիան
'ի բարձունս փառաւորեցից
զՀայր և զՈրդի և զսուրբ Հո-
գիդ, այժմ և միշտ և յաւի-
տեան յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք զօրաւոր՝ սրբոյն Գրիգորի
Նարեկացւոյ։

ԲԱՆ ԶԹ.

Աստուած և տէր. կեանք
և արարիչ. ողորմած. գթած.
լոյս. երկայնամիտ. անսխա-
կալ. մարդասէր. ամենա-
գուրթ. պարգեւատու. փրկ-
կիչ. օրհնեալ. գովեալ. բա-

բերանեալ։ Դարան ամրութեան. պատապարան վստահութեան. առանց նենգութեան բարի. առանց խուսարի ճառագայթ. քաւիչ մեղաց. ողջացուցիչ վիրաց. անհատանելեաց հնարք. անմատչելեաց հպատար. անցուստութեան ելք. անուն քո խոստովանեալ՝ Աստուծոյ Որդի, և Հօր քո ընդ քեզ հզօրի և ահաւորի, և Հոգւոյդ ամենակալի՝ և ընդ քեզ երկրպագելոյ՝ փառք և պաշտօն գոհաբանութեան յաւիտեանս. ամէն։

Յարիցէ Աստուած, եւ ցրուեսցին
ամենայն թշնամիք նորա։

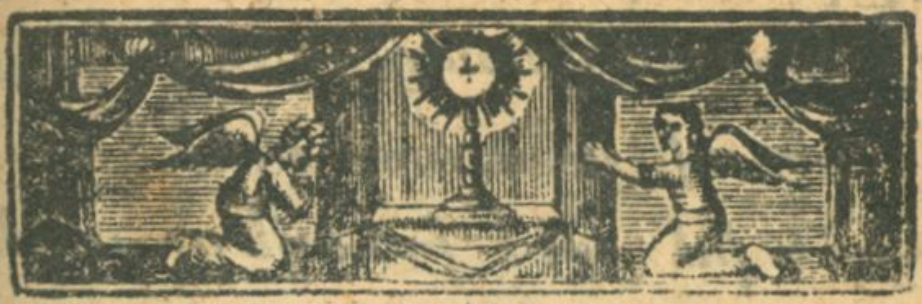

ԱՂՕԹՔ

Ի ՎԵՐԱՅ ԻՐԱՔԱՆՉԻՐ ԱՒՈՒՐՑ ՇԱԲԱԹՈՒ

ԵՒ ՆԱԽ

ԿԻՐԱԿԻ ԱՒՈՒՐ

ՍԱՂՄՈՍ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս, և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Ողորմեա՛ ինձ տէր, զի հիւանդ-
եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ, զի
խռովեցան ոսկերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, և
դու տէր մինչեւ յե՞րբ։
Դարձ տէր եւ փրկեա՛ զանձն
իմ. կեցո՛ զիս տէր ըստ ողոր-
մութեան քում։
Զի ոչ ոք է որ 'ի մահու յիշէ
զքեզ, կամ 'ի դժոխս խոստո-
վան առնիցի առ քեզ։
Վաստակեցայ ես 'ի հեծու-
թեան իմում. լուացի զամե-
նայն գիշեր զմահիճս իմ և ար-
տասուօք իմովք զանկողինս
իմ թացի։
Խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ
ակն իմ. և մաշեցայ ես 'ի վե-

բայ ամենայն թշնամեաց իմոց։ Ի բաց կացէք՝ յինէն ամենեքեան, զոք գործէք զանօրէնութիւն։

Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ, լուաւ տէր աղօթից իմոց. և տէր զինադրուածս իմ ընկալաւ։ Ամաչեսցեն եւ խռովեսցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին։

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ,

այ. Հայր բաղումողորմ խոստովանիմ առ քեզ զարարչութիւն զանառակ որդին. թող ինձ զմեղս իմ և ողորմեա։

Տէր՝ որ գթացար 'ի կինն քա-
նանացի, գթա՛ և յիս 'ի մե-
զաւորս և ողորմեա՛։
Տէր՝ որ դարձուցեր զմաքսա-
ւորն 'ի գիտութիւն ճշմար-
տութեան, դարձո՛ եւ զիս
զմոլորեալս և ողորմեա՛։
Աստուած բազումողորմ՝
խնայեա՛ յարարածս քո, հայր
ամենակալ և ողորմեա՛։
Արեգակն արդարութեան՝
ծագեա՛ 'ի հոգիս մեր զլոյս
ճշմարտութեան և ողորմեա՛։
Տո՛ւր մեզ տէր զխաղաղու-
թիւն, եւ փրկեա՛ 'ի նեղչաց
մերոց՝ հոգիդ ճշմարտու-
թեան և ողորմեա՛։
Ի նեղութեան իմում օգ-

նեա՛ ինձ տէր՝ որպէս երբեմն
Յովհաննու և ողորմեա։
Ի յանցանաց իմոց մաքրեա՛
զիս տէր՝ որպէս երբեմն ըղ-
մաքսաւորն և ողորմեա։
Ի նենգաւոր շրթանց փրկեա՛
զիս տէր՝ և յարեանէ ապրեցո՛
և ողորմեա։
Զգլման իմոյ զարտասուս
արկանեմ առաջի քո Քրիս-
տոս, թո՛ղ ինձ զմեղս իմ որ-
պէս երբեմն զպոռնկին, որ
միայնդ ես բազմագութ։
Անկանիմ առաջի քո Քրիստոս,
որ հոլիւդ ես բանաւոր հօտի,
խնդրեա՛ և զիս զմոլորեալս,
որ միայնդ ես բազմագութ։
Զմեղս իմ ցուցից քեզ Քրիս-

տոս, որ բժիշկդ ես հոգւոց
և տէր կենաց, բժշկեա՛ և
զիմ զհիւանդութիւնս, որ
միայնդ ես բաղմագութ։
Վտանգիմ 'ի բաղմութենէ
մեղաց իմոց. Աստուած խա-
ղաղութեան օգնեա՛ ինձ։
Աղէկածիմ հոգմով անօրէնու-
թեան իմոց. Թագաւոր խա-
ղաղութեան օգնեա՛ ինձ։
Ի խորս մեղաց ծովու տարա-
բերեալ ծփիմ. Նաւապետ
բարի փրկեա՛ զիս։
Թիւնս իմ. Ողորմեա՛ ինձ
Աստուած։
Ի լսել զձայն փողոցն յահա-
գին աւուրն՝ յորժամ հարկա-
նէ հրեշտակապետն և կոչէ

'ի դատաստան, ողորմեա՛ ինձ Աստուած։

Ի նատիլ քո յատենի դատաւորի ահեղ՝ յորժամ առնես հրափորձութեամբ զքննութիւն որդւոց մարդկան, ողորմեա՛ ինձ Աստուած։

Որ առ 'ի քէն երկրորդ Ադամ վասն առաջնոյն յանցանաց բնութեամբ մերով պահելով՝ զմահաբեր պրաղոյն լուծեալ զպատրանս, առնա միշտ բարեխօսեա կենցուցանել զմեզ։

Փառք հօր և որդւոյ։

Արդ աղաչեա՛ մայր Աստուծոյ զծնեալն 'ի քէն վասն մեր, զի ընդ նմին պահելով՝ սուրբ

յարութեամբ նորա նորոգեսցուք. առ նա միշտ բարեխօսեա կեցուցանել զմեզ։

Այժմ և մշտ և յաւիտեան։

Ի միւսանգամ գալստեան Աստուածորդւոյն տուրբ խաչն երեւի և լուսաւորէ, զի նա է յոյս հաւատացելոց։

Ի խորոյ սրտից խօսք՝ ընդ Աստուծոյ։

ԲԱՆ ԾԷ.

Ա. Քրիստոս աստուած՝ անուն ահաւոր. մեծութեան տեսակ. անքննելի բարձրութեան պատկեր. անսահման զօրութիւն. կերպարան փրը-

կութեան լուսոյ. պաշտպան կենաց. դուռն արքայութեան վերնում հանգստեանն. ճանապարհ հանդարտութեան. ապաւինութիւն նորոգ և անսխրական երանութեան. ամենակալ ինքնիշխանութիւն բոլոր էականեր. օրհնութեան կոչումն. աւետեաց ձայն. բերկրութեան բարբառ. անմահութեան դեղ. որդի անճառ Աստուծոյ միոյ։ Որ ինձ անհնարին է, քեզ դիւրին է. որ ինձ անհասն է, քեզ սահմանեալ է. որ ինձ անանցն է, քեզ հպատուր է, որ եղկելոյս ինձ ծածկեցեալն է, քումդ երանութեան մերձա-

ւոր է. որ ինձ անկարելին է, քեզ կատարեալ է. որ ինձ անկշռելին է, քումդ անճառութեան չափեալ է. որ ինձ յուսահատութեան է, քեզ ափոփանաց է. որ ինձ անբժշկականն է, քեզ անվտանգելի է. որ ինձ հեծութեանն է, քեզ խնդութեան է. որ ինձ ծանուցք են, քեզ թեթեւագոյնք են. որ ինձ եղծեալն է, քումդ զօրեղութեան գրեցեալ է. որ ինձ կորուսեալն է, քեզ ըմբռնեալ է. որ ինձ անճառն է, քեզ համարեալ է. որ ինձ մռայլն է, քեզ ճառագայթ է, որ ինձ անթիւն է, օրհնեալդ քում

ձեռին բռվանդակեալ է. որ ինձ սոսկալին է, քեզ հեշտալի է. որ ինձ փախչելին է, քեզ վանելի է. որ ինձ անմատոյցն է, քեզ դիւրահեղքելի է. որ ինձ մահաբերն է, քումդ է-ականութեան զօրութեան՝ ընդ ոչ գոյն համարեալ է։

Բ. Այլ դու ողորմած Աստուած բոլորից՝ տէր Յիսուս Քրիստոս, և այսմ զօրես առելոյն հնար՝ եթէ գթասցիս վասն անուան փառաց մեծութեան հօր քոյ օրհնելոյ, վասն կամաց գթութեան հոգւոյդ քոյ սրբոյ. տես 'ի տաժանաւորս կրից յադիմանական յայտնութիւն, եւ 'ի խորոց

արտի ինքնամատոյց դատա-
խազութիւն. նայեա՛ 'ի բնու-
թեան ամենապատաղ խա-
կութիւն, և պարգեւեա՛ բը-
ժշկութիւն վերացս, և հնա-
բաւորութիւն կորստեանս,
զերծումն բազմամանեայ մա-
հուս և շաւիղ կենաց ապա-
կանելոյս. նորոգութիւն եղծ-
մանս, և մուտք յուսոյ ամ-
բարշտելոյս։ Եթէ ես զանը-
մանն ինձ կամս ցուցի, ոչ-
չափ առաւել դու զբնաւո-
րականադ քո զընտանի բարե-
բարութիւնադ. եթէ 'ի փշոց
պտուղ ընծայեցաւ քաղցրու-
թեան, ոչչափ առաւել 'ի
ծառոյդ կենաց՝ ճաշակ ան-

մահութեան. եթէ ես իմոց ստելեաց ողորմութիւն մաղ-
թեցի, դու քոյոյս վիճիդ ոչ կրկին մատուցես հզօր՝ յան-
նուազդ առատութենէ։

գ. Արդ՝ տես 'ի քոյդ մե-
ծութիւն՝ բարձրեալ, նայե-
ցեալ 'ի յիմս փոքրկութիւն.
ընկալ զսակաւ խոստովանու-
թիւնս անհամար մեղացս, որ
զքնաւն համայն տեսանես. և
որպէս զվիմին գթել՝ ոչ գրե-
ցեր, և զաւազոյս փոքու սա-
սանել՝ մի համարեսցիս. եւ
իբրեւ զԴաւթին ընդ մեղայն
ասել՝ իսկոյն անցուցեր զպա-
տիժ պարտուցն, և առ իմ ձայ-
նիս հեծութիւն՝ զնոյն գործեա-

ցեսերկայնմտութիւն. որ տաս ամենեցուն առատապէս ա-նաչառութեամբ՝ որպէս յաղ-թող բարի բազմիմաստ. եւ ոչ նախատես զյետնեալ ստը-րուկս՝ որպէս ողորմած և ա-մենաստեղծ. ստացիր վերըս-տին, և մի կորուսաներ զբու-ժեալս արեամբ քով, և զբու-ծեալս ստեամբ քով՝ գթած։ Զի քո է փրկութիւն, եւ 'ի քէն է՝ քաւութիւն, և քեզ վայելէ փառք յամենայնի յա-ւիտեանս. ամէն։

Աղօթք առ Հայրն երկնաւոր, Յովհաննու գառնեցւոյ ասացեալ։

Յաւիտենից Աստուած և արարիչ բոլորից, որ ամենակարող զօրութեամբ քով 'ի սկզբանէ արարեր զերկինս և զերկիր. յայսմ աւուր գոյացուցեր զլոյս հրամանաւ քով, եւ որոշեցեր զլոյսն 'ի խաւարէն։

Ահա խաւարեալս ապգի ապգի անօրէնութեամբ, աղաչեմ զքեզ տէր իմ Աստուած իմ՝ քարերար և բազումողորմ, ծագեա՛ առ խոզաղութեան զլոյս քո. եւ մերժեա՛ յինէն զխաւարային

խորհուրդս ջարի, որով անկեալ կործանեցայ յանդունդս կորստեան, եւ կամ 'ի տապարակուսի։

Որ ամենայնի կարող ես և հպօր՝ լոյս անստուեր, աղբիւր անսպառ բարեաց, կենդանութեան պարգեւատու, ցոլայսն յիս զփայլումն սրբարար շնորհաց Հոգւոյդ քո սրբոյ. և մաքրեա զսիրտ իմ եւ զհոգի 'ի մթութենէ մեղաց իմոց եւ յամենայն աղտեղութենէ, որով շլացեալ ոչ կարեմ հայիլ 'ի լոյս աստուածային պատուիրանաց քոց եւ գնալ 'ի ճանապարհս արդարութեան։

Ամենահայեաց ակն և ան-
նիրհելի պահապան նորոյս խ-
րայելի, որ նախս 'ի քրովբէս
և հայիս յանդունդս, նայեաց
աչօք քաղցրութեան յապի-
կար ծառայս քո, որ խորա-
սուզեալ յանդունդս մեղաց
ջանիմ կար և զօրութիւն ե-
լանել ինքնին, և չկք իմ ձե-
ռնտու և օգնական ազատել
զիս յանհնարին տարակուսա-
նացս. այլ դու անարգամե-
ծար տէր՝ լիր ինձ այցելու
և պաշտպան, և զերծո զիս
'ի խորոց ատի չարեացս՝ ամ-
բաւից անհանջելի հրամա-
նաւ քով. զի չկք ինչ որ ար-
գելու կարիցէ զամենակա-

ղող զօրութիւն քո։

Աղաչեմ զքեզ ողորմած՝ առաքեա՛ առ իս զՀոգի աստուածութեան քոյ, որ շրջելով՝ի վերայ ջուրց կենագործէր զարարածս քո, զի ծնընդաբեր արասցէ զամլութիւն մտաց իմոց՝ի հաճոյական բանից մաղթանս յընդունելութիւն կամաց բարձրելոյդ, զի ես ինձէն առանց նպաստից նորին՝ զոր ինչ արժան է հայցել՝ ոչ գիտեմ։

Զի նա որ քննէ զամենայն եւ զխորս Աստուծոյ, գիտէ նա և զպէտս մեր և զկարիս առաւել քան զոր խնդրեմք և իմանամք. և գթացեալ՝ի

ակարութիւնս մեր ուսուցա-
նէ մեզ զնոսին հայցել հա-
ւատով, և գտանել առ'ի քէն
հանդերձ թողութեամբ մե-
զաց մերոց։

Մի ընկենուր զիս յերե-
սաց քոց՝ բարեբանեա՛լ, որ
ոչ կացի յուխտին իմում՝ զոր
ուխտեցի քեզ յաւուրն փրկ-
կութեան, և ոչ զգուշացայ
կալ 'ի ճանապարհս օրինաց
քոց. այլ իշխանին մոլորու-
թեան անսացեալ խրատու՝
զառաջեցայ յերկնադնաց պո-
ղոտայեդ 'ի փշայեղց մացառս
մեղաց և մահու. այլ դա-
խնամակալ՝ որ ոչ ձանձրանաս
'ի բարերարելոյ, և ոչ յապէս

յողորմածութենէ , հոգւով պետութեան քոյ հաստատեա զկս 'ի պատուիրանս քո անդրդուելի՝ ուղղել վերատին զգնացս ոտից իմոց առ տուիչդ կենաց ։

Արդ՝ դու կարող և մարդասէր , որ յառաջ քան ըզլինելութիւն երկնի և երկրի պատրաստեցեր զարքայութիւնդ 'ի ժառանգութիւն սրբոց քոց , սրբեա եւ զկս յամենայն անօրէնութենէ իմմէ , և արժանաւորեա ընդ նոսին յարքայութեան քում յերկինս , գոհութեամբ փառաւորել զամենազօր տէրութիւնդ յաւիտեանս յաւիտենից . ամէն ։

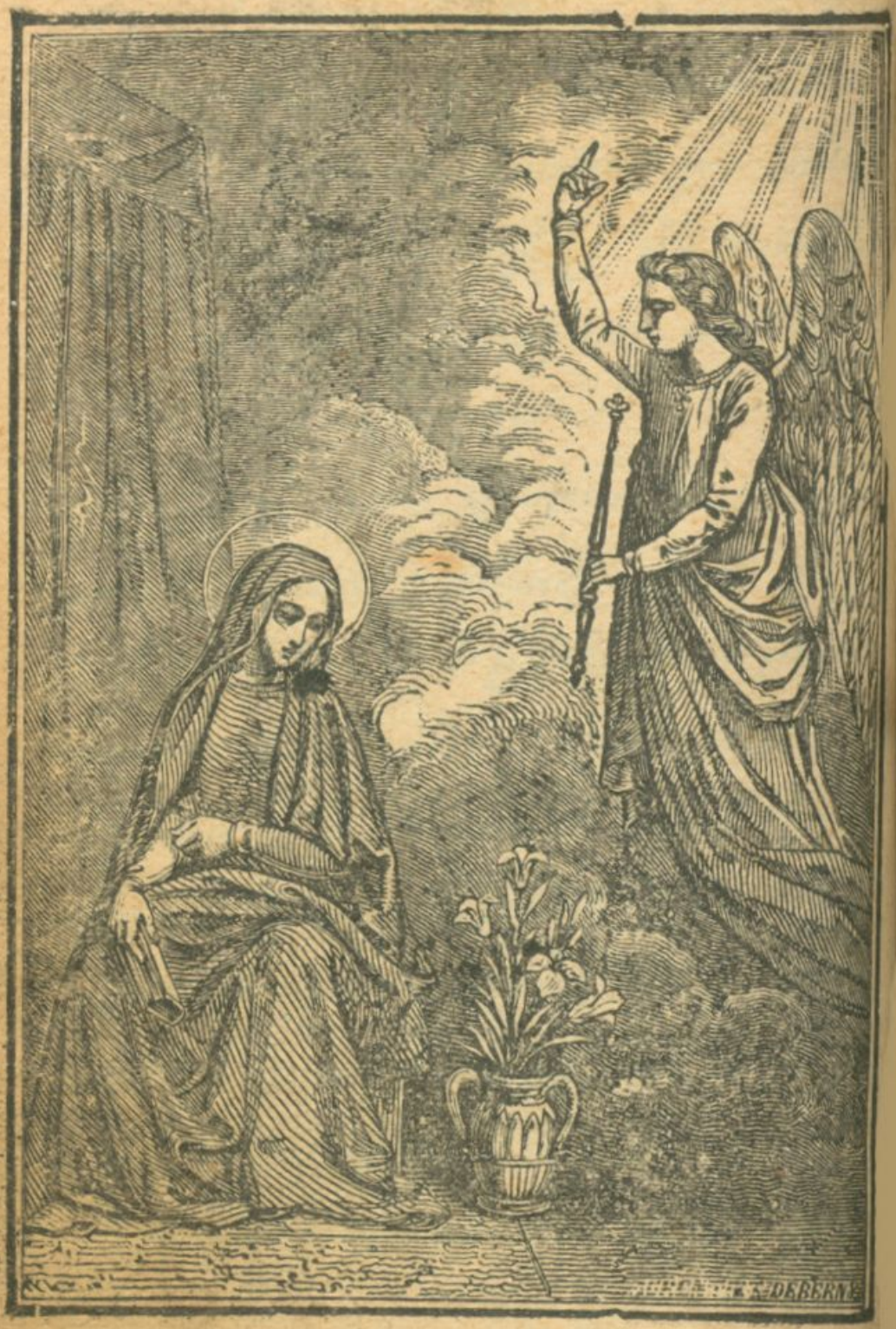

Հոգին սուրբ եկեսցէ 'ի քեզ։

ԵՐԿՈՒՇԱԲԱԹԻ ԱԻՈՒՐ

ՍԱՂՄՈՍ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Երանի ում թողութիւն եղեւ մեղաց, և ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա։ Երանի առն, որում ոչ համարի տէր զմեղս նորա, և ոչ գոյ նենգութիւն 'ի բերան նորա։ Լռեցի ես և մաշեցան ամենայն ոսկերք իմ, առ աղաղա-

կել ինձ առ տէր զօրհանա-
պազ 'ի տուէ և 'ի գիշերի։
Ծանրացաւ ձեռն քո 'ի վերայ
իմ, դարձայ 'ի թշուառու-
թիւն՝ զի հարան յիս փուշք։
Զմեղս իմ ցուցից քեզ, եւ
զանօրէնութիւնս իմ ոչ ծած-
կեցից 'ի քէն։
Ասացի թէ պատմեցից ինձէն
զմեղս իմ, եւ դու թողցես
զամենայն ամբարշտութիւնս
մեղաց իմոց։
Վասն այսորիկ յաղօթս կաց-
ցեն առ քեզ ամենայն սուրբք,
'ի ժամ ընդունելի։
Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղե-
ղաց բազմաց, որք առ նոսա
ինչ ոչ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն իմ 'ի նե-
ղութենէ յայսմանէ, որ շուրջ
եղեն զինեալ։
Ցնծութիւն իմ փրկեա՛ զիս
յայնցանէ՝ որք պաշարեցին
զիս։
Իմաստուն արարից զքեզ և
խելամուտ՝ ճանապարհ՝ յոր
և գնասցես, և հաստատեցից
'ի վերայ քո զաչս իմ։
Մի լինիք որպէս զձիս և զջո-
րիս՝ զի ոչ գոյ 'ի նոսա իմաս-
տութիւն. 'ի սանձս և 'ի դան-
դանուանդս ճմլեսցես զկը-
զակս նոցա՝ որք առ քեզ ինչ
ոչ մերձեսցին։
Բազում տանջանք են մեղա-
ւորաց, բայց որք յուսան 'ի

տէր՝ ողորմութիւն տեառն
շուրջ եղեցի զնոքօք։
Ուրախ եղերուք և ցնծացէք
արդարք 'ի տէր, պարծեցա-
ցուք ամենեքեան՝ որք ուղիղ
էք սրտիւք։

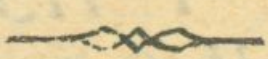

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

ա՛կ. Ծով կենցաղոյս հանա-
պազ զիս ալէկոծէ։
Մրրկեալ ալիք թշնամին ինձ
յարուցանէ։
Նաւապետ բարի՝ լեր անձին
իմոյ ապաւէն։
Մերձ եմ յընկղմիլ՝ օգնեա՛
ինձ նաւապետ բարի. քանզի

ծանրացան 'ի վերայ իմ բե-
ռինք մեղաց։
Աստուած՝ յօգնել ինձ փու-
թա՛, քանզի խորք չարեաց
ընկղմեն զիս յանդունդս. այլ
դու նաւապետ՝ լեր եւ ինձ
ձեռընտու։
Փրկեա՛ 'ի վտանգէ զնաւա-
բեկս 'ի յալեաց ծովէ. քանզի
կորնչիմ 'ի մեղաց անօրէնու-
թեան իմոյ։
Աղաչեմ զքեզ տէր՝ պարդ-
եւեա՛ ինձ ապաշխարու-
թեամբ լուանալ զմեղս իմ,
և ողորմեա։
Զարտասուս իմ եւ զհառաչանս
արտի իմոյ մարդասի-
րութեամբդ քո ընկալ տէր։

և ողորմեա։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր. բարերարութեամբդ քո խնայեա՛ յիս, և ողորմեա։

Աղաչեմ զքեզ Հայր երկնաւոր մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն զի նեղեալ եմ ես, վաղվաղակի լուր ինձ տէր։

Մոլորեալ անձն իմ անօրէնութեամբ, մի՛ կորուսաներ զիս տէր ըստ անօրէնութեան իմոյ, որ խնդրողդ ես մոլորեալ ոչխարիս։

Ծանրացեալ մեղօք ընկղմի անձն իմ. ընկալ զիս որպէս երբեմն զՊետրոս, որ ծփիմն

ալէկոծեալ յանցանօք։

Մեղայ տէր՝ բազումողորմ Աստուած, մեղայ՝ ողորմեա։ Մեղայ տէր՝ և անկանիմ առաջի քո. մեղայ՝ ողորմեա։ Մեղայ տէր՝ խոստովանիմ զյանցանս իմ. մեղայ՝ ողորմեա։

Թիւնս իմ. Մեղայ քեզ տէր, քաւեա զիս։

Մեղաք անօրինեցաք ամենեքեան, ոչ պահեցաք զպատուիրանս քո. մեղայ քեզ տէր, քաւեա զիս։

Դարձիր տէր 'ի բարկութենէ քումմէ. անցո՛ 'ի մէնջ զցասումն քո. մեղայ քեզ տէր, քաւեա զիս։

Որ զբանն անեղական զէ-
ական էից գոյացութեանց ան-
ճառաբար ծնար մարմին ե-
ղեալ 'ի փրկութիւն եղակա-
նացս. առ նա միշտ բարեխո-
սեա վասն անձանց մերոց։

Փառք հօր և որդւոյ։

Որ զպտուղն 'ի քէն կենաց
ընծայեցեր մեռեալն Ադա-
մայ, զորոյ պահօք քառաս-
նօրեայ քաւեաց զպտղոյն
ճաշակումն, և յանվախճան
զնոյն վերածեաց 'ի կեանս,
առ նա միշտ բարեխօսեա։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։

Ի միւսանգամ քո զալստեանն
յերեւիլ սուրբ նշանիս՝ ար-
ժանի արա զծառայս քո վե-

բատին նորոգման. զի դու միայն ես թագաւոր փառաց օրհնեալ յաւիտեան։

Թագաւորք Ապաշխարութեան։

Լուր մեզ Աստուած փրկիչ մեր. և կեցո՛ զմեզ, որ յամենայնի կարողդ ես։
Լուր մեզ Աստուած փրկիչ մեր. յոյս ամենայն ծագաց երկրի, և որ 'ի ծով հեռի։
Ո՛ պատրաստէ զլերինս զօրութեամբ իւրով, և զգեցեալ է զօրութիւն. և կեցո՛ զմեզ, որ յամենայնի կարողդ ես։
Լուր աղաչանաց մերոց տէր մարդասէր, և գթա՛ 'ի մեզ։

Մի զիս անտես առներ։
այլ օգնեա՛ ինձ մարդասէր։
Մի ընկենուր զիս տէր յերես-
սաց՝ քոց, և զՀոգի՝ քո սուրբ
մի հաներ յինէն։
Այլ տո՛ւր ինձ ցնծութիւն
փրկութեան։ և հոգւով պե-
տութեան քոյ հաստատեա՛
զիս, այլ օգնեա՛ ինձ մար-
դասէր։
Մի անտես առներ զիս՝ տէր
Աստուած փրկիչ իմ՝ այլ շնոր-
հեա՛ ինձ թողութիւն բազ-
մագութ մարդասէր, և կեցո՛։
Երկինք և երկիր գոհանան
զքէն տէր։ արարածք ամե-
նայն քեզ երկիր պագանեն։
և հրեշտակք՝ ի բարձունս ա-

ղաղակեն և ասեն, ողորմեա՝ դու ստեղծեր, մի կորուսաներ։ Երկինք երկնից, ջուրք որ 'ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցէք զանուն տեառն։

Զի նա ասաց և եղեն, հրամայեաց և հաստատեցան. և հրեշտակք 'ի բարձունս աղաղակեն և ասեն, ողորմեա՝ դու ստեղծեր, մի կորուսաներ։ Երկինք և երկիր հանապազ ք.քեզ գովեն՝ թագաւոր փառաց. սերովբէք և քերովբէք 'ի խոնարհ ունելով զդէմս իւրեանց, և միաձայն բարբառովն աղաղակեն եւ ասեն՝ սուրբ, սուրբ, սուրբ, տէր զօրութեանց։

Ի խորոց սրտից խօսք՝ ընդ Աստուծոյ։

ԲԱՆ ԶԱ.

Ա. Ընդ Աստուածածնին մաղթանաց՝ ահա և զվերնոցն անմահ հրեշտակացն լուսակերպից զաղերս հայցուածոց, որ վասն իմ գոչեն առանց ըռելոյ հանապազորդեան արդահատութեամբ մաքուր բերանոց՝ ընկալ բարեգութ։ Ոչք են բարիք բարեգործեալք 'ի բարերարէդ՝ անկիրթք չարեաց, հատեալք յամենիշխան հրամանաց էիդ. զորութիւնք հզօրք՝ ակնարկութեան բարձրելոյդ. սուրբք

մաքուրք, անարատք, օրհ-
նեալք, վայելչականք, յաղ-
թողք եւ անպարտելիք, եւ
ըստ ընթացից տեսութեան
մտաց՝ արագունք։

Բ. Ոչք եւ պտղակերոյս
անկոյ թզենւոյն եռամեանն
դատարկութեամբ, որ զբնաւ
յուխտեանս պարունակէ ժա-
մանակն՝ զանցեալն ընդ ներ-
կայիս եւ ընդ ապառնւոյն,
յամայր յամրութեամբն յեր-
կարաձգելոյ՝ յայգի աշխար-
հիս արմատացելոյ, սին սա-
ղարթիւն պաճուճելոյ՝ զրկեալ
'ի պտղոց, որ է ճշգրիտ պատ-
կեր թշուառ մարդկութեանս։
Սոքա բարեխօսք՝ հանդեր-

ձիչք՝ այլ և խնամակալք, որ դեգերին հանապազ առ մեզ՝ ընդ մերում կրիցս կարեկցելով, բարեմասնութեանն մեր ապասեն. և յաւիտենականն կեն դանութեամբ փրկութեանն մեր աղօթեն զայս բան ասելով, զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։ Քանզի արդարեւ մեր են այս աղաչանք՝ ի բարերարէդ Աստուծոյ վասն մեր կարդալ առնասս. զի նոքա բանիւ են ստեղծեալ, եւ մեք ձեռօք ներգործեալ։ Որք՝ և գալոց են ընդ միածնիդ՝ վկայք ասկալի դատաստանին հատուցման, ճշմարտաբան դատա-

խաղք յանցաւորութեան եր-
կրայնոցս, յահաւորին ատե-
նի՝ յայտնիչք իրաւամբք ըզ-
մատակարարութիւնն՝ որ առ
մեզ, որ և անտաներ կարեկ-
ցեն ազգեալ հառաչմամբ
զմշտանուէրն նուագ ձայնի,
ողորմեա՝ դու ստեղծեր, մի
կորուսաներ։

գ. Արդ՝ ընդ գոհութեան
թեան ձայնիցն խնդրուածքս
անմահականացն վերիս՝ ե-
՛ի մեր հեծութիւնս հոտ-
տեացիս, բնաւից արարիչ. որ
յաղթեաս զթութեամբդ քոյ
վերնոցն և ստորայնոցս. քան-
զի քո է բարերարելդ առ մեզ
և առ նոսին։ Արդ՝ վասն բա-

ըեզարդութեան անախտա-
կանացն, հրաշատեսիլ հրա-
կերպիցն, անշաղախ մաքրոցն,
անմեղիցն, բոցանիւթիցն,
հոգեղինացն, եւ անուանե-
լեացն. ամենաճեցուն առա-
ւելութեամբ 'ի բարձրն ընտ-
րականութիւն գերափայլ
յաճախ գիտութեամբ ան-
ցուրտ ջերմութեամբ ջե-
ռուցանողք՝ ինքնաբուն տա-
պովն աստուածսիրութեան
ըստ ինքեանց զմերս առնա-
սեր արտիցս անբորբոք չի-
ջուցն, այրիլ անազօտ 'ի մե-
ծախորհուրդ սրբում սեղա-
նին՝ որ 'ի խորանին, առանց
նիրհելոյ եւ դանդաղանաց

ապատել հրամանաց երանա-
կանաց կեցուցիչ կամաց ա-
մենատեղծիդ , քրովբէօրէն
առաքինութեամբ Աստուած
միացեալք անբաժանելի։ Որք
երկնաւոր պետութիւնք են
մեծք , և զինուորութիւնք ան-
բիծք ահաւորք երկնաւորիդ
Աստուծոյ՝ ազատազնեայ պաշ-
տօնեայք , 'ի յամպոյդ լուսոյ՝
ցոլք նշուղից։

Դ. Որովք և ինձ մեղա-
ւորիս հողեղինի մարդասիրեաց
ցես ողորմիլ՝ Յիսուս ազա-
չանօք իմոյն հրեշտակի , դար-
ձուցանելով զիս տէր՝ 'ի բա-
րիդ քո հետս լուսոյ . զի զա-
ւանդ հոգւոյս իմ պաշտպա-

նութեան, զոր հաւատացեր նմին տեսչութեան, զընկալեալն 'ի քէն 'ի կենցաղ աստեացս՝ ուրախութեամբ սրտիս յիս բերկրեալ, անմեղադրելի առ 'ի քէն օրհնեալ՝ խընդալից դիմաց զուարճութեամբ՝ քեզ արքայ բարձրութեան փառաց անհասից՝ 'ի խրախճանս կենդանախումբս բերկրեցելոցն պարուց մասուցեալ ընծայեցուցէ՝ գովեալ ողորմած։ Եւ քեզ անքննին ընդ հօր անհասի՝ թուակցութեամբ հոգւոյդ անճառի՝ վայելէ փառք պատիւ և երկրպագութիւն, յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք առ ամենասուրբ Երրորդութիւնն Յովհաննու գառնեցւոյ ասացեալ։

Բարերար եւ ամենակալ՝ յոյս ապաւինի ամենայն տարակուսելոց՝ տէր իմ եւ Աստուած իմ, արարիչ էից յանէից եւ նախահնամող բոլորից. որ յայսմ աւուր հրամանաւ քով բաժանեցեր զբազմութիւն ջուրց, զքաղցունան ամբարձեր 'ի վեր յամպս տեղալ 'ի վերայ երկրի 'ի բոլսել զաղբիւրս եւ խաղացուցանել զգետս, եւ զաղտաղտին թողեր յերկիր ստորին անսահման իմաստութեամբ. և արկեր անջրպետ

'ի մէջ նոցա լոյծ և հոսանուտ զհատատուութիւնն օդոյ. զի փոխադարձ տուրեւառուութեամբ ջուրց մշանջենապէս հաղորդիլ կարասցեն ընդ միմեանս վերինքն եւ ստորինք յօգուտ համօրէն տիեզերաց, և 'ի պէտս ապգի մարդկան՝ զոր հանդերձեալ էիր արարչագործել 'ի վայելումն երանելեաց փառաց աստուածութեանդ քոյ։

Արդ՝ ես որ կամ իբրեւ զջուր ստորին աղտեղեալ 'ի ճահիճս զանազան մեղաց գարշութեամբ, և ապականեալ բազմօրինակ անօրէնութեամբ, առ քեզ պաղա-

ակամ արարիչ իմ և յոյս բա-
րեգութեան կամաքդ վերատեսել
զմիտս իմ 'ի տորէ՝ մաքրա-
գործեա որպէս զՋուրան ամ-
պոց յամենայն աղտեղու-
թեանց քոյովդ արքութեամբ.
եւ զդատնութիւն նեխու-
թեան իմոյ 'ի բաց արա յի-
նէն քոյովդ քաղցրութեամբ
լինիլ հաճոյ ատուածու-
թեան քոյ կամաց՝ 'ի գովեստ
փառաց անբաւ շնորհաց քոց։

Մի հայիր 'ի բազմութիւն
անօրէնութեան իմոյ՝ որ ան-
արժամ եմ գթոյ, և մի դար-
ձիր յինէն վասն զազրութեան
յանցանաց իմոց՝ յորում կամ
շաղախեալ. այլ մատիր առ իս

անճառելի գթութեամբդ, և
ողորմեա՛ ինձ ըստ բազում
ողորմութեան քում, զի
քաղցր ես առ ամենեսին՝ որք
կարդան առ քեզ, և ապա-
վինին 'ի քո մարդասիրու-
թիւնդ։

Դու տէր՝ զանձրև գթու-
թեան կամաց քոց և զառա-
տապէղ ողորմութեան քոյ
զցօղ անձրեւեա՛ 'ի սիրտս իմ,
որ 'ի սատիկ ցանկութենէ
չարեաց և 'ի տապոյ անօրէ-
նութեան երաշտացեալ՝ չու-
նի ինչ բերս պտղոց բարու-
թեան. և ուռդեալ պարար-
տացո՛ շնորհօք մարդասիրու-
թեան քոյ՝ բերել զարդիւնս

անեղծանելիս 'ի պաշար մըշ-
ունջենաւոր. եւ անեղբական
կենաց։

Լո՛ւր ինձ բարերար, քա-
ւեա՛ անյիշաչար, և արա՛ զծա-
ռայս քո արժանի վերին օրհե-
ւանացդ ընդ սիրելիս անուան
քոյ որբոյ, և ընդ կամարարս
հաճոյից աստուածութեանդ
քոյ՝ որ յերկինս և որ յերկրի.
զի ընդ նոսին փառաւորեցից
անլռելի օրհնաբանութեամբ
զՀայր եւ զՈրդի եւ զսուրբ
Հոգիդ, այժմ և միշտ և յա-
ւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

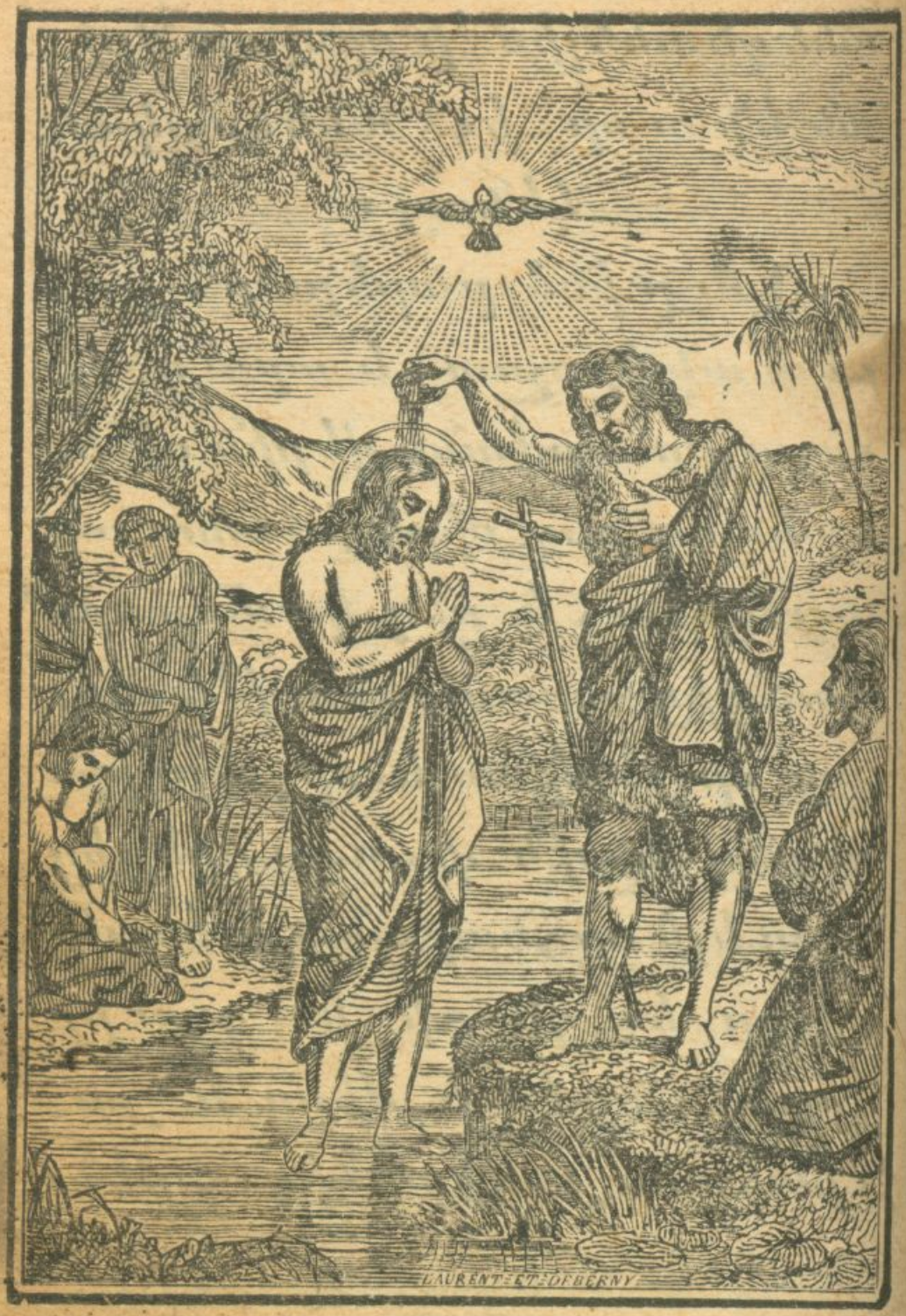

Դաւ. որդի Յիսայի
ընդ որ հաճեցայ։

ԵՐԵՔՇԱԲԱԹԻ ԱԻՈՒՐ

ՍԱՂՄՈՍ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Տէր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս, և մի բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Զի նետք քո հարան յիս, և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։ Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ, յերեսաց բարկութեան քոյ։

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց
իմոց՝ յերեսաց մեղաց իմոց։
Անօրէնութիւնք իմ բարձրա-
ցան քան զգլուխ իմ, որպէս
բեռն ծանր ծանրացան 'ի վե-
րայ իմ։
Նեխեցան եւ փտեցան վէրք
իմ՝ յերեսաց անզգամու-
թեան իմոյ։
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ
մինչեւ յոյժ. զօրհանապազ
տրտում գնայի, զի անձն իմ՝
լի եղեւ չարչարանօք, եւ ոչ
կայ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ
մինչեւ յոյժ. մռնչէի առ հե-
ծութեան սրտի իմոյ։
Տէր առաջի քո է ամենայն

ցանկութիւն իմ, և հեծութիւն իմ՝ ի քէն ոչ ծածկեցաւ։ Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս զօրութիւն իմ։ լոյս աչաց իմոց, եւ այս ոչ եղեւ ընդ իս։

Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան և կացին։ եւ մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն։

Բռնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ՝ ոյք խորհէին չար 'ի վերայ իմ, խորհեցան զանօրէնութիւն և զնենգութիւն զօրհանապազ խորհեցան։

Այլ ես որպէս խուլ զի ոչ լսէ, որպէս համր որ ոչ բանայ զբերան իւր։

Եղէ ես որպէս մարդ որ ոչ
լսէ, և ոչ գոն խօսք 'ի բերան
նորա։

Ես 'ի քեզ տէր յուսացայ,
և դու լուիցես ինձ տէր Աս-
տուած իմ։

Ասացի թէ մի՛ ուրախ եղի-
ցին յիս թշնամիք իմ. 'ի սա-
սանիլ ոտից իմոց 'ի վերայ իմ
մեծամեծս խօսեցան։

Ես 'ի տանջանս պատրաստ
եմ, և ցաւք իմ առաջի իմ
են յամենայն ժամ։

Զանօրէնութիւնս իմ պատ-
մեցից, եւ հոգացայց վասն
մեղաց իմոց։

Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կեն-
դանի են եւ զօրացեալք են

:քան զիս. եւ բաղումք էին՝ զոր ատէին զիս 'ի տարապարտուց։

Զոր հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ, չարախօսէին զինէն, զի ես երթայի զհետ արդարութեան։

Մի թողուր զիս տէր Աստուած իմ. և մի 'ի բացեայ առնիր յինէն. հայեաց յօգնել ինձ տէր փրկութեան իմոյ։

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Էյ. Դարձո զդատումն քո 'ի մէնջ՝ յաղաղակեալ հողեղի-

նացս. բազմագութ տէր՝
խնայեա՛ և մի կորուսաներ։
Կանգնեա՛ զանկեալս 'ի գլոր-
մանէ՝ զվերաւորեալս 'ի թըշ-
նամւոյն. որ բժիշկդ ես հի-
ւանդաց, բժշկեա՛ զիմ զհի-
ւանդութիւնս։
Ի յանցանաց իմոց թախծեալ
անձն իմ՝ գոչեմ որպէս ըզ-
մաքսաւորն, Ա՛ստուած՝ քա-
ւեա՛ զիս զմեղաւորս։
Աներեւութից քննող գաղտ-
նեաց՝ բժշկեա՛ զհոգւոյ իմոյ
զհիւանդութիւն եւ կեցո՛,
միայն մարդասէր։
Որ երկայնամիտդ ես առ ա-
մենեսեան՝ ողորմեա՛ անձին
իմոյ բազմամեղի եւ կեցո՛,

միայն մարդասէր։

Ամենաբաւական ողորմութեան շնորհ՝ պարգեւեա ինձ յահագին աւուրն զթողութիւն և կեցո՛, միայն մարդասէր։

Բաղում են քո զթութիւնքդ բազմամեղ անձին իմոյ, ողորմեա՛ Աստուած քաւիչ իմ։

Զի քեզ անչիշաչար տէր՝ մեղայ չարին խաբմամբ, ողորմեա՛ Աստուած քաւիչ իմ։

Ի քո 'ի միւսանգամ գալըստեանն՝ յորժամ գաս դատել զերկիր, ողորմեա՛ Աստուած քաւիչ իմ։

Մեղաք մինչեւ յերկինս,

և զարդար զգաստութիւն քո շար-
ժեցաք 'ի մեզ, տէր՝ ըստ մե-
ծի քում ողորմութեանդ ո-
ղորմեա՛ մեզ։

Իջաք մինչ 'ի դժոխս՝ ընկըղ-
մեալք յանօրէնութեան մե-
րում. տէր՝ յիշեա՛ զգինս ա-
րեան որդւոյ քոյ, և ողորմեա։
Հալածեա՛ 'ի մէնջ տէր՝ նշա-
նաւխաչի քոյ զընդդիմամարտ
և զաներևոյթ գազանն, և մի
տար յապականութիւն զքո
ժառանգութիւն։

Տաճար լուսոյ անստուե-
րին և առագաստ անճառ բա-
նին. որ զնախնւոյ մօրն Եւայի
բարձեր զանէծան որոտալի.
հայցեա՛ յորդւոյ քոյ միածնի

հօր հաշտութեանն միջնորդի, բառնալ 'ի մէնջ զխռովութիւն և տալ զոգւոց խաղաղութիւն։

Փառք հօր և որդւոյ։

Աստուածածին անհարանացեալ յերկրէ երկնից հարան ընծայեալ. յորժամ բազմիս լուսոյ նման քոյ միածնիդ յաջակողմեան, յայնժամ մաղթեա ընդ մեր զնոյն փրկել զմեզ յահեղ բոցոյն. համադասիլ ընդ արդարոց երգել քեզ փառս ընդ երկնայնոցն։

Այժմ և մշտ և յաւիտեան։

Երեւեալ աղիւսանման ակն պատուական 'ի ձեւ խաչին, հերձանելով զծոմն կարմիր։

առաջնորդելով ժողովրդեանն սեամբ ամպոյ լոյսն անմեկնելի, որ ձեւացոյց մեզ սովաւ մտանել ընդ դուռն անեղաշէն դրախտին տեառն։

Թագաւորք Ապաշխարութեան։

Երկայնամիտ ես տէր առ ամենեսեան. և գթած տէր'ի վերայ մեր՝ որպէս և յաւազակին՝ փրկիչ, և կեցո։
Երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ՝ նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ։
Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի՛քոյ, կեցո՛ զորդի աղախնոյ՛քոյ. և

արա՛ առ իս նշան բարութեան։
Եւ գթա՛ տէր 'ի վերայ մեր
որպէս և յաւազակին՝ փրկիչ
և կեցո՛։

Տէր՝ որ գթացար յաւազակն
խաչակից լինիլ քեզ, և մաք-
ռեցեր զաղտեղութիւն յան-
ցանաց նորա յաղբերէ կողի
քոյ։ գթա՛ և յիս 'ի մեղա-
ւորս, որ ծարաւիս եմ առ
քեզ, եւ փափագիմ 'ի գա-
ւիթս քո՝ որպէս զմի 'ի յեղ-
ջերուաց 'ի յաղբերս ջուրց։

Մարտեաւ ընդ իս թշնա-
մին, հանապազ զիս կամի
կորուսանել։ այլ դո՛ւ տէր
իմ՝ այց արա՛ մոլորեալ ոչ-
խարիս և կեցո՛։

Մարտեան ընդ իս 'ի տարա-
պարտուց, և փոխանակ սիրոյ
իմոյ մատնէին զիս, այլ ես
յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ
բարւոյ. ատելութիւն փո-
խանակ սիրոյ իմոյ. այլ դու
տէր իմ՝ այց արա՛ մոլորեալ
ոչխարիս և կեցո՛։
Որ հոլիւդ ես հօտից բանա-
ւոր կենդանեաց, տո՛ւր ինձ
յոյս կենաց ապաշխարու-
թեան. և դարձո՛ զմոլորեալս
'ի հօտ քո Քրիստոս և կեցո՛։
Մեղայ և աղաչեմ զքեզ,
թողութիւն շնորհեա՛ մեղաց
իմոց. քաւիչ իմ լեր քո գթու-
թեամբդ՝ որ միայնդ ես Փըր-

կիչ և կեցո։ Մեղայ տէր մե-
ղայ, և զանօրէնութիւն իմ
ես ինձէն գիտեմ։
Աղաչեմ եւ խնդրեմ 'ի քէն՝
թող ինձ տէր թող ինձ, եւ
մի կորուսաներ զիս ըստ անօ-
րէնութեան իմոյ. քաւիչ իմ
լեր քո գթութեամբդ՝ որ մի-
այնդ ես փրկիչ և կեցո։
Մեղայ քեզ տէր, մեղայ քեզ
տէր, մեղայ, և քան զաւաղ
ծովու բազում են յանցանք
իմ. պատրանք աշխարհիս
խաբեցին զիս, եւ եղէ ան-
պտուղ 'ի կենաց յուսոյդ,
այլ դու անոխակալ եւ անսի-
ջաչար Փրկիչ՝ խնայեա 'ի մե-
ղուցեալ ծառայս և կեցո։

Ի խորոց սրտից խօսք՝ ընդ Աստուծոյ։

ԲԱՆ Հ.

Ա. Եւ քանզի համբարձեալ զընթացս բանիս՝ 'ի փոքունց աստի երկնայնոց՝ չհամարելոց ընդ գոյս եղելոց՝ 'ի մեծագունիցն տեսակս, ասայից զտօնելի հանդէս իրաւանց ահաւորին անաչառութեան։ Որ զի թէ մերձաւորագոյնք իցեն Աստուծոյ՝ իբրեւ զնախածանօթ հայրապետութիւնն, և կամ մաքրագոյնք՝ որպէս զմարգարէն, կամ անբծագոյնք՝ իբրեւ զառաքեալն կամ ընտ-

բելագոյնք՝ որպէս զմարտի-
բոսան, եթէ ոչ դու մարդա-
սիրեացես աննուազ բարիդ
եւ անփոփոխ խնամակալու-
թիւնդ եւ անպակաս ողոր-
մութիւնդ, ընդունայն է ինձ
փրկութիւնն առ'ի նոցանէ։

Բ. Զի եթէ առ նոյն ինքն
Աբրահամ՝ ձայն արձակիցեմ,
իբր ողորմագին առակ ընչե-
ղին ինձ վարդապետէ, 'ի տա-
պոյ անտի պատակեալ, կաթի
միոյ ջրոյ ոչ բաւականանայ.
քանզի և նա փակեալ է ընդ
կարեօք հաստարակաց անհնա-
րութեան։ Իսկ եթէ առ Մով-
սէս, և նա զգաճեալ է տկա-
րութեամբ, որ ոչ զբրեաց

առնն փրկութեան, որ զՀայ-
թայթանաց կրկուտն 'ի պահ-
պանութեանն աւուր ժողո-
վէր։ Իսկ եթէ առ Ահարոն,
և նա ինքնին իսկ կարօտացաւ
մաղթողի։ Իսկ եթէ առ Դա-
ւիթ, 'ի մէջ բարեացն առա-
ւելութեան՝ ստգտեալ է և
նա։ Իսկ եթէ առ Նոյ և Յոբ
եւ Դանիէլ, զայս Եզեկիէլ
մարգարէ մեկնեաց՝ յանուա-
նէ իսկ յիշատակեալ զնոսա,
և զայն ընդ նոսին իբր 'ի դի-
մաց Աստուծոյ ազդեալ, կեն-
դանի եմ ես՝ ասէ տէր, թէ
ոչ ապրեցուսցեն զուստերս
և զդստերս իւրեանց 'ի բար-
կութենէն՝ որ հասանիցէ,

բայց եթէ ինքեանք միայն
ապրեսցին։ Իսկ եթէ առ
Պետրոս վէմն հաւատոյ, 'ի
քումդ ինամոց խուն մի խի-
թացեալ՝ և նա ընդ կրիւք ինն
գրաւեցաւ։ Թողում ասել
զբազմացն գումարութիւն՝ խու-
նարհեալ առ կարիս կուրիս,
թէ և յաւէտ երջանիկք լցեն,
ընդ որս և Յովասու ոմն մար-
գարէի 'ի մէջ աստուածա-
ռաքն սպասաւորութեան
մարդ կորէն գայթակղու-
թիւն՝ մնայ յոլովից անթարգ-
մանելի, թէ եւ 'ի դէմս ինն
մեկնութեան ձեւակերպեսցի։

գ. Եւ քանզի չափեալ սահ-
մանեցաւ զորութիւն վրկու-

թեան մարդկան, և ցուցան
նոքա ողորմեալք բարերա-
բիւդ՝ և զօրացեալք ամենա-
կալիւդ. կոչեցեալք պաշտ-
պանողիւդ՝ եւ քաւեցեալք
հնարաւորիւդ. շնորհեալք ա-
զատեցուցչիւդ՝ եւ բժշկեալք
անմխիթարիւդ. կենդանա-
ծեալք անապականիւդ՝ և լու-
սաւորեալք նորոգողիւդ, այ-
սուհետեւ գիտացեալ զսակն
որք անուանեանց հողածին բը-
նութեանս որք միմիայն են
օրինակաւն նմանաբար հա-
ղարատապէս վերստուութեան
յուսահատելոց, ահա առ-
քեալ դիմեցից՝ որդի Աստու-
ծոյ կենդանւոյ Քրիստոս օրհ-

նեալ յամենայնի։ Մանա-
ւանդ զառաքն ազգակից
այսմ մաղթանաց աստանօր
յիշեալ, զվերագրեալսդ բան
վերատին արդարացուցանէ,
բարի է, ըստ իմաստնոյ ու-
մեմն երջանկի, անկանել 'ի
ձեռս տեառն, և մի 'ի ձեռս
մարդկան. զի որպէս մեծու-
թիւն նորա, և ողորմութիւն
նորին։ Եւ այս բան՝ թէ եւ
զԴաւթին իմն գծագրէր, որ
զերեք մանեան հարուածն
աստուածեան առաջի եղեալ՝
ընտրեաց ինքնին կամաւ որա-
բար զդատակնիք մահուն ա-
տակման՝ իբր զկենդանի Քրիս-
տոսի հաւատոցն յաճախու-

թեամբ քան զերկուսն եւ այլ փոքրկունս՝ որք տանջեն և ոչ ողորմին. սակայն և իմ օրինակութիւն բանիս պատ-կերի ճարակեցելոյ հնարս կե-նաց կորուսեալս անձին՝ ոչ է այլայլեալ յարմարութենէ. զի ոչ եթէ զփրկեալսն նուա-ստացուցանեմ 'ի մատենի այսր ողբերգութեան, առանց ո-րոց ոչ է մատչիլ առ տէր, այլ զփրկողին անուն պատ-կեմ, և զշնորհ նորին առ ա-մենեսին բարեհոչակեմ. և զընաւին բարձունսն 'ի թռիչս վերուց՝ խոստովանիմ բանիս պայմանաւ յաւէտ կարո-ղեալ ողորմութեանն դեղոյ։

Դ. Ահա դու կեանք, դու փրկութիւն, դու բժշկութիւն, դու անմահութիւն, դու երանութիւն, դու լուսաւորութիւն. արա՛ ինձ անդորը 'ի մեղացս աշխատութեանց, զի և քեզ լեցի հանդիսատ 'ի մշտադասոս հեծութեանց՝ ձանձրացուցիչս թախանձանաց. որ ոչ այլ իւիք, քանզի փրկութեամբ մարդկան պարարիս, օրհնեալ յաւիտեան. ամէն։

Աղօթք առ Հայրն երկնաւոր, Յովհաննու գառնեցւոյ ասացեալ։

Արարչագործ Աստուած եւ ամենախնամ, որ յայսմ աւուր գթութեամբ կամաց քոց ժողովեցեր զջուրս որ 'ի վերայ երկրի՝ 'ի խորս ծովու, և զատուցեր զցամաքն 'ի ջուրց։ և զարդարեցեր զայն զանազան բանջարօք և ծաղկագեղ վայելչութեամբ, և ազգի ազգի պտղաբեր ծառովք։ Իսկ արդ երկիրս անձնաւոր՝ փոխանակ բարեբոյս սերմանց առաքինագործ արգասեաց՝ բուստի փուշ

մեզաց խոցոտիչս հոգւոյ իմոյ. և փոխանակ բերոցն քաղցրութեան՝ պտուղս անօրէնութեան դառինս և մահաբերս ինձ գոյացուցի։

Այլ դու անոխակալ տէր՝ հայեաց քաղցրութեամբ առ իս յարարածս քո, և մի՛ անտես առներ զգործս ձեռաց քոց. խլեա՛ յինէն զփուշս չարեաց և զարդասիս անօրէնութեան՝ զոր ես ինձէն՝ պտղաբերեցի. և սերմանեա՛ վերսին 'ի միտս և 'ի կամս իմ զբարին և զօգտակարն հոգւոյ իմոյ՝ յօժարիլ և ընտրել զայն, և առնել կամարար սիրով։

Անօրէնութիւնք իմ բարձ-

ցացան քան զգլուխ իմ, եւ տղմաշաղախ ջուրք մեզաց ծածկեցին զանձն իմ. եւ ա-հա առ քեզ առ բարեգութ տէրդ իմ պաղատիմ, երե-ւեցո՛ զիս իբրեւ երկիր ցա-մաք, և նորոգեա զսիրտ իմ բերել պտուղս բարիս զկա-նուին և զանապան ըստ հա-ճոյից քոց՝ մարդասէր։

Երկիրս բանաւոր՝ զոր զար-դարեցեր բնաբուս առաքի-նութեամբ, ցամաքեցայ 'ի հրատապ հրապուրանաց իշ-խանին օդոյս այսորիկ՝ որպէս դալարի 'ի սաստիկ տօթոյ, և թօթափեցան ծաղիկք հո-գւոյս, գօտացան ոսոք առա-

քինութեան, եւ խամրացան
բողբոջք բարեաց։

Եւ ահա կորացեալ ան-
ձամբ առ քեզ աղաղակեմ
պարզեւիչդ կենաց, ցողեա
յիս զցօղ խնամոց մարդասի-
թեան քոյ, զի չորացաւ որ-
պէս խեցի զօրութիւն իմ, և
որպէս խոտ տանեաց ցամա-
քեցայ, և նորոգեա զիս նորո-
գութեամբ շնորհաց քոց ըստ
առաջնումն պայծառութեան։

Արարեր զիս այդի վայե-
լուչ ցանկով օրինաց պատս-
պարեալ առ 'ի բերել ողկոյզս
քաղցրութեան 'ի հաճոյս տրն-
կագործողիդ իմոյ Աստուծոյ.
իսկ ես ապստամբ կամօք ար-

համարհեալ զորէն քո, խոս-
պանացայ չարաչար գնացիւք,
և պոռաբերեցի խաղաղ դառ-
նութեան բազմօրինակ անո-
րէնութեան։

Եւ արդ մարդասէր՝ խնա-
յեա՛ յիս գթութեամբ, եւ
դարման տար այգուս այսմիկ
զոր տնկեաց աջ քո. ամրացո՛
զիս վերատին օրինաքդ կենաց,
եւ 'ի բաց արա՛ յինէն զաղ-
ձանս չարեաց՝ որք ատեղնին
'ի կամս իմ։ Որպէս զի վաս-
տակեալ յարդիւնս առաքի-
նութեան՝ արժանի եղէց ընդ-
դունիլ զորհնութիւն առ 'ի
քէն և վայելել յանճառ բա-
րիսդ ընդ սուրբս քո յերկինս,

և գոհութեամբ փառաւորել զամենազօր տէրութիւն քո յաւիտեանս յաւիտենից։ ամէն։

Զոր առեալ Որդւոյ վերափոխեալ դասեաց յանպատում 'ի կեանս։

ՁՈՐԵՔՇԱՒԱԹԻ ԱՒՈՒՐ

ՍԱՂՄՈՍ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Ողորմեա՛ ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում, ըստ բազում գթութեան քում քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։

Առաւել լո՛ւա զիս յանօրէնութենէ իմմէ, և 'ի մեղաց իմոց տուրբ արա՛ զիս։

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ, եւ մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։ Քեզ միայն մեղայ տէր, եւ չար առաջի քոյ արարի։

Որպէս արդար եղիցիս 'ի բանս քո և յաղթող 'ի դատել գաս։

Անօրէնութեամբ յղացաւ, և 'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր, զանյայտս և զծածկեալս իմաստութեամբ քով յայտնեցեր ինձ։

Ցողեա՛ յիս մշուկաւ և սրբ եղէց, լուա՛ ես քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի արա՛ ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն, և ցնծաս-

ցեն ակերք իմ տառապեալք։
Դարձիր զերեսս քո 'ի մեղաց
իմոց. եւ զամենայն անօրէ-
նութիւնս իմ քաւեայ յինէն։
Սիրտ սուրբ հաստատեայ յիս
Աստուած, եւ հոգի ուղիղ
նորոգեայ 'ի փորի իմում։
Մի ընկենուր զիս տէր յերես-
աց քոց. և զհոգի քո սուրբ
մի հաներ յինէն։
Տուր ինձ ցնծութիւն փրկու-
թեան քոյ, եւ հոգւով պե-
տութեան քոյ հաստատեայ
զիս։
Ուսուցից անօրինաց զճանա-
պարհս քո, եւ ամբարիշտք
առ քեզ դարձցին։
Փրկեայ զիս յարենէ Աստուած՝

Աստուած փրկութեան իմոյ, ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քում։

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։

Թէ կամեցեալ էիր պատարագս մատուցանէաք, բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար։

Պատարագ Աստուծոյ հոգի խոնարհ. զսիրտ տուրբ եւ զհոգի խոնարհ Աստուած ոչ արհամարհէ։

Բարի արա տէր կամաք քովք սիոնի, և շինեսցին պարիսպքն Երուսաղեմի։

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պա-

տարագս արդարութեան, յարժամ ուխտից պատարագս հանցեն 'ի սեղան քո զուարակս։

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Բ։ Յամենայն ժամ աղաչանք իմ այս են, 'ի մեզայ իմոց սուրբ արա զիս տէր։

Յանցանաց իմոց զարհուրի սիրտ իմ. աղաչեմ զքեզ՝ թող ինձ տէր։

Արտասուաց իմոց մի լուեր տէր. զի պանդուխտ եմ ես՝ անցաւոր երկրի։

Թիւնս իմ. Ողորմեա՛ ինձ

Աստուած իմ՝ ողորմեա՛ ինձ
զի անպատասխանի եմ յամե-
նայնի, թո՛ղ ինձ տէր։
Տառապեալք. ձանապարհք
քո ուղիղ են, ես միայն մո-
լորեցայ. դարձ՛ զիս՝ եւ ո-
ղորմեա ինձ Աստուած։
Թեան քո. Դատաստանք քո
արդար են, ես միայն եմ մե-
ղս ցեալ. քաւեա՛ զիս՝ եւ ո-
ղորմեա՛ ինձ Աստուած։
Յոյս իմ ես դու տէր՝ քա-
ւիչ յանցանաց իմոց. մի՛ ան-
տես առներ զբղխումն արտա-
սուաց իմոց. ողորմեա՛ ինձ
Աստուած։
Ա՛ռ քեզ ապաւինեցայ որպէս
զանառակ որդին. հայր՝ մե-

զմայ յերկինս և առաջի քո։
ողորմեա՛ ինձ Աստուած։
Փրկեա՛ զիս Աստուած 'ի բա-
զում մեղաց իմոց։ արա՛ ար-
ժանի քոյին տուրբ արքայու-
թեանդ։ ողորմեա՛ ինձ Աս-
տուած։

Մեղք իմ բազում են յոյժ,
ծանր են քան զաւազ ծովու։
քանզի քեզ միայնոյ մեղայ։
ողորմեա՛ ինձ Աստուած։
Բա՛ց տէր զդուռն ողորմու-
թեան, որ ողբալով կարդամ
առ քեզ։ քանզի քեզ միայնոյ
մեղայ։ ողորմեա՛ ինձ Աս-
տուած։

Հե՛ղ յիս զդէթուութիւնդ քո
բազումողորմ և մարդասէր։

քանզի քեզ միայնոյ մեղայ
ողորմեա՛ ինձ Աստուած։
Թիւնս իմ. Մեղայ քեզ
տէր՝ մեղայ, ողորմեա՛։
Մեղայ անօրինեցայ՝ և մատ-
նեցայ 'ի ձեռս անօրէն թըշ-
նամւոյն. արդ անկեալ ապա-
չեմ՝ թո՛ղ ինձ տէր։
Քան զամենեսեան առաւել
մեղայ տէ՛ր իմ՝ գթած. քան
զամենեսեան անօրինեցայ և
մատնեցայ 'ի ձեռս անօրէն
թշնամւոյն. արդ անկեալ ա-
ղաչեմ՝ թո՛ղ ինձ տէր։
Եկեսցէ տէր 'ի վերայ մեր
ողորմութիւն քո, եւ բան
փրկութեան քոյ պահեսցէ
զանձինս մեր 'ի մեղաց։

Ողորմութիւն քո եւ ճշմարտութիւն քո և լոյս երեսաց քոց առաջնորդեսցէ մեզ 'ի յարդարութիւն։

Որ ողորմածդ ես՝ գթած եւ երկայնամիտ տէր, ընկալ զաղաչանս մեր բարեխօսութեամբ տուրբ Աստուածածնին։

Տէր՝ զլուր միւսանգամ քոյ գալստեանդ լուայ և երկեայ. զի ուստ 'ի սրբոց պատուիրանացն, եթէ գաս դու 'ի դատել զերկիր։

Տէր՝ յիշեցի զչար զգործս իմ և զարհուրեցայ, զի ծանեայ ճշմարտութեամբ զահաւոր և զանաչառ զքո դատաստանն։

Տէր՝ յիշեցի և զգուշութ արարչական սիրոյ քոյ առ քո արարածս. և՝ի քո գթութիւնդ ապաւինեալ աղաչեմ, որմեան ինձ յաւուր յոյնմիկ Քրիստոս արդար դատաւոր։

Աղաչանօք Աստուածածնէն անարատական քուսմ ծնողին՝ զիմանալի աչս արարչոյ մերոյ բացցես ողորմութեամբ հայել՝ի լոյս քո Քրիստոս։

Փառք հօր և որդւոյ։

Արիսամ կոյս անարատ զանարատական միածոյդ աղաչեա, զի հաշտեսցի ընդ այրի երեալ հոգիս, և միաւորեսցի դարձեալ սիրով ընդ հեռացեալս՝ի նմանէ։

Այժմ և միշտ և յաւիտեան։
Յորժամ յարեւելից փայլիս, անճառ լուսով լուսաւորես զհաւատացեալսն, և դատապարտես զապիրատն հրէից անհաւատից, ով տուրբ քառաթեւ, եւ զիս լուսաւորեա զխաւարեալս մեղօք, և դատապարտեա 'ի դատս մատենադրի յանճառ երկնից արքայութեանդ. զի անդադար օրհնաբանիս, և քո են փառք յաւիտեանս. ամէն։

Թադաւորք Ապաշխարութեան։

Տէր իմ՝ բաղում են անօրէնութիւնք անձին իմոյ, ոչ

յիշեցի զահեղ զդատաստան
քո. արդ անկեալ զքեզ ա-
ղաչեմ, շնորհեա ինձ ապաշ-
խարութիւն տէր, և ողոր-
մեա։

Անօրէնութիւնք իմ բարձրա-
ցան քան զգլուխ իմ. և որ-
պէս բեռն ծանր ծանրացան
'ի վերայ իմ։

Նեխեցան և փտեցան վէրք
իմ յերեսաց անզգամութեան
իմոյ. ոչ յիշեցի զահեղ զդա-
տաստան քո. արդ անկեալ
զքեզ աղաչեմ, շնորհեա ինձ
ապաշխարութիւն տէր, եւ
ողորմեա։

Պաղատանս մատուցանեմք
քեզ հայր երկնաւոր, մի ան-

տես առներ զաղաչանս մեր, այլ անցն զցասումն քո 'ի մէնջ, և յիշեա զի պատկեր եմք բարերարութեանդ։

Տէր իմ՝ գթութիւնք քո բազում են յոյժ, առ իս ա՜ռա զբարերարութիւնս քո. որպէս և մաքսաւորին՝ և ինձ ողորմեա։ Գթութիւնք քո բազում են տէր, և ըստ ի՜բրաւանց քոց կեցո զիս։

Բազումք են որք հալածեն և նեղեն զիս. 'ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ. առ իս առա զբարերարութիւնս քո, որպէս և մաքսաւորին և ինձ ողորմեա։

Անհասկալ և անյիշաչար տէր՝

որ գթալով 'ի մեղաւորս, շնորհեցեր ապաշխարութիւն արդ գթա՛ և յիս տէր 'ի մեղուցեալ և յանօրինեալ քո ծառայս. և փոխարկեա՛ զգործողս չարեաց 'ի զղջումն ապաշխարութեան և կեցո՛։

Ի տաճարի քում որբութեան փառաւորելով զքեզ դա՛ ունիս իշխանութիւն՝ ողորմեա՛ մեզ։

Այլ ես ըստ բազում ողորմեան քում մտից 'ի տունքս, և երկրպագից 'ի տաճարս սուրբ քո երկիւղիւ քով։

Տէր՝ առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութեան քում վասն թշնամեաց իմոց և ուղիղ արա՛

առաջի իմ զՀանապարհս քո. դու ունիս իշխանութիւն՝ ո-
զորմեա՛ մեզ։
Ի տաճարի քում արքութեան հանապազ զքեզ գովեմք թա-
գաւոր փառաց, որ ունիս իշ-
խանութիւն կենաց և փրկու-
թեան՝ ողորմեա՛ մեզ։

Ի խորոց պարկց խօսք՝ ընդ Տիրահոյն։

ԲԱՆ Զ.

Ա. Եւ արդ 'ի վերայ այս-
քանեաց յուսահատութեանց
եւ ահարկու սրտաբեկու-
թեանց. պակուցանողական

սատկութեանց , աստուա-
ծային բարկութեանց տագ-
նապեալ ոգւով թախծու-
թեան խպառ , ալաչեմ ըզ-
քեզ սուրբ աստուածածին ։
Հրեշտակ 'ի մարդկանէ . մար-
մնատեսիլ քերովբէ . երկնա-
ւոր արքայուհի . անխառն
լերեւ զոդ . մաքուր որպէս
լոյս . անշաղախ ըստ նմանու-
թեան պատկերի արուսեկին
բարձրութեան . գերազանց
քան զբնակութիւն անկոխե-
լին սրբութեանց . երանաւոր
խոստմանն տեղի . եղեմ ջն-
չական . ծառ կենացն անմա-
հից բուսեղէն սրուքն պտրու-
նակեալ . 'ի բարձրեալն Հօրէ

զօրացեալ եւ հովանացեալ։
հանգստեամբ Հոգւոյն հան-
դերձեալ և մաքրագործեալ։
բնակութեամբ Որդւոյն յար-
դարեալ եւ տաղաւարեալ։
Միածինն հօր՝ և քեզ անդ-
բանիկ։ որդի քո ծննդեամբ՝
և տէր ալարչութեամբ։ Ընդ
անաղտ մաքրութեանդ՝ եւ
անբիծ բարի։ ընդ անարատ
սրբութեանդ՝ և խնամակալ
բարեխօս։ ընկալ զմաղթանս
այսր աղերսանաց՝ քում դա-
ւանողիս, և մատո՛ ընծայեա՛
ընդ սմին խառնեալ զբանն
իմ նախնի՝ մեծիդ ներբողի՝
'ի քոյդ պաղատանս։ Հիւսեա՛
միացո՛ զմեղուցելոյս դառն

հեծութիւն ընդ քումդ երջանիկ և խնկաւորեալ հայցուածոց՝ տունկդ կենաց պտղոյն օրհնութեան. զի 'ի քէն միշտ օգնեալ և բարեգործեալ, և 'ի մաքրական քոյ ծնելութիւնդ ապաւինեալ և լուսաւորեալ, կեցից Քրիստոսի որդւոյ քոյ և տեառն։

Բ. Օժանդակեա՛ թեւոցդ աղօթիւք՝ խոստովանեալ մայրըդ կենդանեաց՝ եւ ելից՝ իմ յերկրէս հոգւոյ, առանց լկանաց հետեւիլ 'ի կեանս օթեւանացդ պատրաստութեան, զի թեթեւացի կատարածն իմ ինձ՝ ծանրացեալս անօրէնութեամբ։ Արաս-

ցեռ ոճն ինձ բերկրութեան՝
զօրն իմ տապնապի ողջացու-
ցիչ երկանցն Եւայի. բարե-
խօսեան խնդրեա մաղաչեա, զի
լաւ անձառելի մաքրու-
թեանդ և ահա զքանիդ հա-
ւատամ զընդունելութիւն։
Արտասուք օգնեա վասանդե-
ցելոյս՝ գովեալդ 'ի կանոյս.
ծանր խոնարհեցո առ իմ հաշ-
տութիւն՝ ծնողդ Աստուծոյ.
ընդ իմում թշուառս հոգւոյ՝
խորանն բարձրելոյն. ձեռն
տուր անկելոյս՝ տմարտ երկ-
նոյին. փառաւորեա զարդիդ
քո 'ի քեզ՝ տուտուածօրէն
ինձ հրաշագործել քաւու-
թիւն և ողորմութիւն, ողջ-

խին Աստուծոյ և մայր. բարձ-
րացի զատիւ քո ինեւ, եւ
ցուցցի փրկութիւն իմ քեւ։

գ. Եթէ զիս գտցես՝ տի-
րամայր. թէ ինձ սղորմես-
ցիս՝ զբուհի. թէ զկորուս-
եալս շահեցիս անարատ. թէ
զհարթուցեալս յանձանձես-
ցես երջանիկ. թէ զամաչե-
ցեալս յառաջ մատուցես՝
բարեշնորհ. թէ յուսահա-
տելոյս ինձ միջնորդեսցես
միշտ սուրբ կոյս. թէ զմեր-
ժեալս ընտանեցուսցես՝ մե-
ծարեալդ Աստուծոյ. թէ յիս
ցուցցես զդթածութիւն՝ լու-
ծիչդ անիծից. թէ զծփեալս
հաստատեսցես՝ հանգիստ.

թէ 'ի խռովութեանցս յուզ-
մանց փոխեացես զիս՝ խաղա-
ղարար. թէ վրիպելոյս ինձ
հնարաւորեացես՝ գուշեալ. թէ
վասն իմ մոցես 'ի հանդէս
մահու նահանջիչ. եթէ ըզ-
դառնութիւնս իմ անուշես-
ցես՝ քաղցրութիւն. թէ զբա-
ժանմանն իմ խորոց քակտես-
ցես՝ հաշտութիւն. թէ զան-
մաքրութիւնս իմ բարձցես՝
եղծման ընդունիչ. թէ զմատ-
նեալս մահու փրկեացես կեն-
դանի լոյս. թէ զլալեացս ձայն
հատցես՝ բերկրութիւն. թէ
զխորտակեալս կազդուրես-
ցես՝ դէղ կենաց. թէ 'ի կոր-
ծանեալս յիս ակնարկեացես՝

հոգեւոր թէ ողորմութեամբ
ինձ պատահեցին՝ կամ
նուիրեալ. օրհնեալդ միայն
'ի շրթունս անբիծս լեզուաց
երջանկաց, ահա կամիլ մի
կամին քումդ կատարեան
յանձն իմ անձրեւեալ՝ կե-
նաց ինձ զօրէ, մայրդ բարձ-
րեալ տեառն Յիսուսի արար-
չին երկնի և բնութեն երկրի։
Զոր անճառապէս ծնար ը-
վանդակ մարմնովն և հաստա-
տութեամբն, որ փա-
ռաւորեալն է ընդ Հօր եւ
Հոգւոյն սրբոյ էութեամբ,
եւ անքննութեամբ մերոյն
բնութեամբս միացեալ, ա-
մենայն՝ և յամենայնում, մի

յերրորդութենէն. նմա փառք
յաւիտենից յաւիտեանս . ա-
ամէն։

Աղօթք առ Հայրն երկնաւոր , Յովհաննու
գառնեցւոյ ասացեալ։

Հաստիչ ամբաւազօր լու-
սաւորացն երկնից , եւ ճար-
տարապետ ամենիմաստ տա-
նըս աշխարհի , որ յայսմ ա-
ւուր կարգեցեր զլուսաւորսն
'ի հաստատութեան երկնից՝
զարեգակն և զլուսին և զաս-
տեղացն պարս՝ 'ի նշանս եւ
'ի ժամանակս և յաւուրս և
'ի տարիս։

Արդ աղաչեմ զքեզ Աստուած կենարար, հաճոյական պարգեւօք հոգեձիր շնորհաց քոց շարժեա զմիտս և զկամս իմ սիրել զքեզ յամենայն սրտէ, եւ ուղղեա զընթացս անձին իմոյ անհերքելի զօրութեամբ քով՝ գնալ անխոտոր'ի ճանապարհս հրամանաց քոց։ Կապեալ կամ անզերծ շղթայիւք յանցանաց իմոց ապատեա զիս ամենակար։ Անկեալ դանդաչեմ'ի հաղբս կորստեան գաղտնի որսողին, հան զիս բարեգութ։ Ի բանտ անելանելի խաւարին գործոց կաշկանդեալ տանջիմ, ծագեա առ իս զլոյս շնորհիդ

և զերծ՛ զիս խնամակալ՝ յա-
զատութիւն կենաց անվախ-
ճանից։

Դու ես յոյս իմ և ապա-
ւինութիւն, դու իմ փրկու-
թիւն. քեզ ակնկալեալ սպա-
սէ ամենամեղ անձն իմ։ Քեզ
փափագի հոգի իմ՝ մարդա-
սէր, որպէս փափագի եղջե-
րու յաղբերս ջուրց։ Ցարա-
ւի եմ ողորմութեան քում,
արբո՛ զիս. տանջեալ 'ի տվէ՝
յեղջերաց խոզից կերակրիմ,
զհայդ երկնաւոր ջամբեա՛
ինձ։ Մրուր դառնութեան
մեղաց եւ մահու արբեալ
տագնապիմ չարաչար, զբա-
ժակդ կենաց մատուսակեա՛

ինձ։ Մերկացեալ դողամ յա-
նագորոյն աւազակաց իշխա-
նին մահու, զգեստուք խնա-
մոց քոց ծածկեա զիս։ Վի-
րաւորեալ եմ՝ ի թիւնաւորնե-
ոից աներեւոյթ թշնամւոյն,
բժշկեա զհարուածս իմ։

Եւ արա զիս զապախտա-
ւոր ծառայս՝ որ կարդամ առ
քեզ, արժանաւոր երկնային
հարանարանին և անմահական
սեղանոյն ընդ այնոսիկ որք
սիրեցին զքեզ՝ ի բոլոր սրտէ,
եւ պահեցին զպատուիրան
քո. զի ընդ նոսին փառաւո-
րեցիս զամենագութ մարդա-
սիրութիւն քո յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն։

Հացն զոր ես տաց՝ մարմին իմ է։

ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ ԱԻՈՒՐ

ՍԱՂՄՈՍ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Տէր լուր աղօթից իմոց՝ աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ, և մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութեան իմոյ խնդարկեցո՛ առ իս զուշակն քո. յորում՝ աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ, և ոսկերք իմ որպէս խուրձ չորացան։

Հարայ ես որպէս խոտ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ, մոռացայ ուտել զհաց իմ 'ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ, նմանեցայ ես հաւալան անապատի։

Եղէ ես որպէս բու յաւերակի, տքնեցայ ես և եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն 'ի տանիս։

Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհնանապաղ։ և գոլիչք իմ ինեւ երդնուին։

Զմոխիր որպէս զհաց կերի,

և զամպելին իմ արտասուք
խառնեցի։
Յերեսաց բարկութեան արտ-
մտութեան քոյ, զի դու բարձ-
բացուցեր եւ խոնարհեցուցեր
զիս։
Աւուրք իմ որպէս հովանի
անցին, եւ ես որպէս խոտ
ցամաքեցայ։
Դու տէր յաւիտեան կաս, և
յիշատակ քոյ յազգէ մինչեւ
յազգ։
Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի
վերայ սիօնի. ժամանակ գթա-
լոյ նորա հասեալ է ժամ։

Գյ. Զերծ զիս յորոգայթէ որսողին, և յամենայն վտանգից ապրեցո՛ և ողորմեա։

Յաներեւոյթ թշնամւոյն և'ի գաղտնի նետից բանարկուին պահեա՛, և ողորմեա։

Փրկեա՛ զիս'ի յանցանաց մեղաց իմոց, և նորոգեա՛ զիս հոգւով գիտութեան, և ողորմեա։

Ծով մեղաց իմոց զիս ալէկոծէ, որ ես նաւապետ բարի, շնորհեա՛ ինձ նաւահանգիստ՝ հայր ամենակալ։

Խորք պատրանաց զիս կորուսանեն, այլ դո՛ւ նաւապետ

բարի, շնորհեա՛ ինձ նաւա-
հանգիստ՝ հայր ամենակալ։
Որ միայն իշխանդ ես թողուլ
զմեզ. և ես աղաչեմ զքեզ
տէր, թո՛ղ ինձ զմեզս իմ
հայր ամենակալ։

Մերձեալ է օր գալոյ քոյ
տէր. լո՛ւր ձայնի աղօթից ի-
մոց՝ որ կարդամս առ քեզ,
և ողորմեա՛։

Բանից իմոց ունկն դիր տէր,
և՝ ի միտ առ զաղաչանս իմ
զառաւօտուս՝ որ կարդամս
առ քեզ, և ողորմեա՛։

Որ ընկղմեալս եմ՝ ի խորս չա-
րեաց, տուրբ զհոգիդ քո ա-
ռաքեա՛ առ իս՝ որ կարդամս
առ քեզ, և ողորմեա՛։

Ողորմեա՛ ինձ Աստուած, զի քեզ միայնոյ մեղայ։
Առաւել լուա՛ զիս 'ի տղմոյ յանցանաց՝ աղաչիւր բժշկութեան, և ողորմեա՛։
Յարենէ փրկեա՛ զիս, որ հոգւոց և մարմնոյ ունիս իշխանութիւն, և ողորմեա՛։
Վիրաւորեալ յանցանօք ունիմ։ առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ։ թո՛ղ ինձ զմեղս իմ միայն բարեգութ, եւ ողորմեա՛ ինձ Աստուած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում։
Կործանեաց զիս չարագործ թշնամին, եւ կամի խլեա՛ զիս որսալ։ հայր բարեգութ

բժշկեա՛ զվիրաւորեալս. և ողորմեա՛ ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում։

Անդունդք մեղաց պաշարեցին զիս, զի բազում են քան զաւազ ծովու. առ քեզ տէր պաղատիմ, փրկեա՛ 'ի վտանգէս, եւ ողորմեա՛ ինձ Աստուած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում։

Զանապական զհոգեւոր զգանձն յապականացու կենցաղս ծախեցի. այլ առ քեզ միայն պաղատիմ՝ բարերար փրկիչ, խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։

Զցանկ հոգւոյ իմոյ քակտեցի և եղէ անբարուն ակ որթ.

այլ առ քեզ միայն պաղատիմ բարերար փրկիչ, խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։

Ոստաքանց եղէ ես որպէս զարմաւենի, պտղակորոյս որպէս ձիթենի. այլ անյիշաչար և անոխակալ փրկիչ՝ խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։

Անտանելւոյն տաղաւար բարձող էիցս բարձողին, որ ծնար զաստուած մարմնով զանմարմնաբար ծնունդն հօր, բարեխօսեա՛ վասն մեր աստուածածին Մարիամ։

Փառք հօր և որդւոյ։

Որ վառեցար 'ի յարփւոյն և ոչ կիզար ըստ մարենւոյն, այլ եռուր զհացն կենաց կե-

բակուր բանաւորաց, բարե-
խօսեա՛ առ Քրիստոս՝ ջնջել
զգիր մեղաց մերոց։

Այժմ և դեպ և յաւիտեան։
Զկենդանագիր անարատ ծնող-
ն քո արկանեմք առաջի ա-
ռաջի անոխակալ տէրու-
թեանդ քոյ. յորժամ գաս
փառօք հօր դատել զթշնա-
մին խաչի քոյ, ներեա՛ յան-
ցանաց մերոց բարեխօսու-
թեամբ մօր քոյ և կուսի. ա-
ղաչեմք զքեզ տէր, պահ-
պանեա զմեզ ընդ հովանեաւ
խաչի քոյ սուրբ։

Թագաւոր Ապաշխարութեան։

Ապաշխարութեան արտասուս աւազան լինի, եւ լուանայ զբազմութիւն մեղաց. տվաւ շնորհեա՛ յառաջ քան զվախճան զքաւութիւն եւ զմեծ քո զողորմութիւն։

Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ Աստուած հզօր և կենդանի. ե՞րբ եկից երեւեցայց երեւեցայց երեսացդ Աստուծոյ։ Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր՝ի տուէ և՝ի գիշերի. և այն զի ասէին ցիս զօրհանապանչ, թէ ո՞ւր է Աստուած քո. տվաւ շնորհեա՛ յառաջ

քան զվախճան զքաւութիւն
և զմեծ քո զաղերմութիւն։
Յարժամ գաս փառօք հօր յա-
հագին աւուրն 'ի դատել զեր-
կիր. և դողան սարսափմամբ
երկրածինքս ամենայն 'ի յահէ
քումմէ. 'ի նախ քո յառենի
դատաւոր ահեղ, և յանկնար-
կել քո յարարածս, յիշեա՛
և զիս զքաղմամեղս. որ ըն-
կղմեալս եմ յանցանօք բան-
սարկուին խաբմամբ. և հոյ-
ցեմ զաւազակին, տէր՝ եւ
զիս յիշեա՛, որ միայնդ ես
փրկիչ։
Զիս որ 'ի նուի աշխարհի ա-
լէկոծեն մեղք իմ, նաւա-
հանգիստ ապաշխարութեան

շնորհեա՛ ինձ բաղումողորմ,
և կեցո՛ ։

Կեցո՛ զիս Աստուած, զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկալայ ես 'ի խորս անդնդոց՝ ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ. նաև հանգիստ ապաշխարութեան շնորհեա՛ ինձ բաղումողորմ,
և կեցո՛ ։

Նաև ապետ բարեգութ առքեզ ապաւինիմ. տո՛ւր ինձ ձեռն որպէս երբեմն Պետրոսին 'ի վերայ ալեացն, որ ծփիմն ալէկոծեալ յանցանօք մեղաց, և կեցո՛ ։

Դու ես Քրիստոս աղբիւր կենաց, բղխումն ողորմութեան. շնորհեա՛ փրկիչ ան-

ձանց մերոց զԹողութիւն մե-
զաց մերոց։
Ի.քէն է տէր աղքիւր կենաց,
և լուսով երեսաց .քոց տեսա-
նեմք զլոյս։
Ծագեա՛ զողորմութիւնս .քո՝
որք ճանաչեն զ.քեզ. զարդա-
րութիւնս .քո՝ որք ուղիղք են
սրտիւք. շնորհեա՛ փրկիչ ան-
ձանց մերոց զԹողութիւն մե-
զաց մերոց։
Որ աղքիւրդ ես ծարաւեաց,
և հանդիստ աշխատելոց. ճա-
նապարհ մոլորելոց, և հովիւ
հոգեւոր բանաւոր հօտի. փա-
փագողացս առ .քեզ Քրիս-
տոս՝ լե՛ր նաւահանդիստ. և
արբո՛ մեզ ծարաւեացս զբա-

ժամկ քո քաղցրութեան յա-
նապատ յաղթերէդ։

Ի խորոց սրտից խօսք՝ ընդ Աստուծոյ։

ԲԱՆ ՁԲ.

Ա. Տէր Աստուած բարե-
բար՝ բազմապարգեւ Թագա-
ւոր, կենաց պատապարան,
լուսոյ կերպարան, լայնա-
տարը հանգստարան. որ յա-
ղագս մեզուցելոյս եկեալ
մարմնացար. գործեցեր զան-
պատումն, և հանդերձեցեր
զԵրուշալէմն, մինչեւ կատա-
րեցեր զառեցեալն ընդ ամե-
նալիր աստուածութեանդ։

Բ. Արդ՝ վասն առաքելոցն սրբոց յերկնաստեղծ քո ձեռացդ ձեռնադրելոց, և հոգւովդ սրբով օծելոց. զորոց զգովեստն արժանաւորութեան ըստ իմում կարի՝ առ'ի փառս քո տէր ամենայնի՝ յայլում բանի պաշտեցի, և ինձ ողորմեացիս յիշատակաւ սիրոյ նոցին ընտրութեան։ Շաւիղ ինձ եղիցի նոքօք՝ և հանդերձեսցեն յերանութիւնն փափագելի. ձայն բարի հովուութեան նոցին՝ 'ի յաղջոյն ինձ կենաց քաղցր լուիցի։ Մասն կալայց 'ի յանեղծութիւն փրկութեան ածնեցեալ յուսոյն ընդ առաջ

նորդացն կենաց, սկզբնաշը-
նորհիցն պատուոյ, փառա-
ւորեալն դասուց, գեղոցն
բանականաց, աւետարան-
չացն բարձանց, իշխանացն
պանծալեաց, լուսապայծառ
թագիւ պճնելոցն, 'ի զարդ
անկապուտ զօրութեան շնոր-
հին պայծառացելոց, իւղովն
զուարթութեան տիրական
լուսոյն կատարելոց։

գ. Ընդ աշակերտաց մե-
ծիդ հրամանի բարձրեալդ
Աստուծոյ Քրիստոսի՝ և մար-
տիրոսացն ընտրելոց նահա-
տակութեամբ, որք մահացու
եւ վշտաչարչարն մարմնով,
վտանգաւոր եւ ամենակիրն

անդամոք , երկրաւորական
եւ հողազանգուածն բնու-
թեամբ՝ մարտուցեալ ընդ
տարր գոյից ամենայն նիւթից
պատկեցան բարձրացան եւ
կենդանացան հոգեպէս . ա-
ղիաբար ելեալք 'ի յերկրէ ,
ըստ մարգարէին վկայք ՀՐՇ-
մարիտք ամենափորձն մա-
հու . իմանալեացն անտեսիցն
և ծածկելոց՝ աներկբայ բա-
ղեացն՝ յուսով տեսելոցն աս-
տէն նկատիչք . աշակերտք
առաքելոցն և չարչարակից ք
նոցին . որ հաւատարեալ գոր-
ծովք ընդ նոսին , կատարեալ
լոմամբ անպակասելեաւ՝ պա-
ղեն 'ի խրախճանս անկէտան

երանութեան. որոց հաճոյա-
կան և ընդունական մաղթա-
նօք, արիւնընծայ վաստա-
կանուէր քրտնակնդրուկ ա-
ղերսին յարդմամբ՝ ընկալ
զիս նորոգ ըստ նոցին մասին
անեղծ փրկութեամբ 'ի քեզ
արձանացեալ։

Դ. Ընդխաղացեալսն հուրբ
և տուսերբ՝ արեամբ ներկե-
լոցն, և ճգնաւորացն սրբոց
հարցն միանձանց՝ և քեզ հե-
տեւելոցն որդի Աստուծոյ,
անպարտելի քաջութեամբ և
անպատիր զգաստութեամբ,
ընդդժնեայ գառուզի մարմնոյս
բռնութեան արիապէս մար-
տուցեալ. սովիմբ վանիցին

զանմարմին բեւլիար , և մրշ-
տամարտ հանդիպիւ յասպա-
ւիսի կենցաղոյս առանց զը-
զուանաց ծանրաբեռնու-
թեան 'ի լայնածաւալ ծփա-
նաց աշխարհիս ծովու՝ տա-
պանակաւ մարմնոյս թանձ-
րութեան զթեթեւութիւն
հոգւոյն թռուցեալ՝ 'ի նա-
ւահանգիստն կենաց հասին .
և իբր սիրողք վերնում վի-
ճակին՝ առանց յետնոցն մը-
տածութեան , զթագն յաղ-
թութեան . համարձակապէս
պայծառ ճոխութեամբ պրծ-
նեալ իսկապէս՝ 'ի գլուխ կա-
պեցին . վասն նոցին արժանա-
ւոր մաղթանաց և նուիրա-

կան հայցուածոց՝ և զիս զմե-
ղաւորս 'ի պատժականաց ըն-
կալ ընդ նոսին։

Ե։ Եւ ահա խառնեալ զան-
մաքուրս բան՝ ընդ նախագը-
րեալ երջանկացն փառաս-
տական աղերսարկութիւն,
որ վասն իմ գոչեն քեզ 'ի հա-
ճութիւն, և ես ընդ նոսին՝
լիր դառնութիւն եղեալ
ընդ քաղցու, կամ տատասկ
ընդ ողորկութեան, տգեղու-
թիւն ընդ վայելչութեան, և
սիրմ ընդ գեղեցկութեան
մարգարտի, կամ հոլ ընդ
յստակութեան ոսկւոյ, եւ
կամ քարինս անարգս ընդ
պայծառութեան արծաթոյ,

բացաստութիւն ընդ ճշմար-
տութեան. կամ աւազ ինչ
ատամնառու ընդ կակղու-
թեան զանգուածոյ հացի.
արդ լուր՝ հզօր հնարաւոր
գովեալ, զնոցայն վասն իմ
և զիմս ընդ նոսին 'ի նոցին գո-
վեստ, 'ի փրկութիւն իմ և
'ի փառս քո՝ ամենապուրթ,
բարերար, օրհնեալ, երկայ-
նամիտ, կարող, անքննին,
անճառ, անեղծ և անստեղծ։
Քո են պարգեւք, քո են շը-
նորհք. դու սկիզբն և պատ-
ճառ բարեաց ամենայնի։ Ոչ
ես դատապարտիչ, այլ աղա-
տիչ. ոչ ես կորուսիչ, այլ
գտիչ. ոչ ես մահացուցիչ,

այլ կեցուցիչ. ոչ ես տարա-
գրիչ, այլ ժողովիչ. ոչ ես
մատնիչ, այլ ապրեցուցիչ.
ոչ ես ընկղմիչ, այլ վերածիչ.
ոչ ես գլորիչ, այլ կանգնիչ.
ոչ ես անիծիչ, այլ օրհնիչ.
ոչ ես վրիժառու, այլ շնոր-
հիչ. ոչ ես թշուառացուցիչ,
այլ մխիթարիչ։ Ոչ եղծանես,
այլ գրես. ոչ սատանես, այլ
հաստատես. ոչ ոսն հարկա-
նես, այլ սփոփես. ոչ պատ-
ճառս յօդես մահու, այլ
հնարս ինդրես կենաց. ոչ ես
'ի կամս շարժեալ սատակման,
այլ 'ի փրկութիւն ողորմու-
թեան։ Ոչ մոռանաս զայցե-
լութիւն. ոչ լքանես զբարի.

ոչ արդելուս զգթութիւն. ոչ բերես վճիռ կորստեան, այլ կտակ ազատութեան։ Ոչ թշնամանիս յառաստութեանց. ոչ բամբասիս 'ի շնորհաց. ոչ հայհոյիս 'ի պարգեւաց. ոչ նախատիս 'ի ձրի ձրից. ոչ անպանիս յերկայնամտութեանց. ոչ եպերիս 'ի ներութեանց. ոչ բանտարկիս 'ի բարութեանց. ոչ անպատուիս 'ի քաղցրութեանց. ոչ քամահիս 'ի հեզութեանց. ոչ առաքին այսոցիկ տրտունջմունք, այլ անլռելի գոհաբանութիւնք։ Բարձ զմեզս իմ հզօր. լայծ զանէծս իմ օրհնեալ. քաւեա զպարտիս

իմ ողորմած. Ընչեա՛ զյան-
ցանս իմ գթած. մատո՛ մատն
այցելութեան, եւ անդատին
իսկ կատարեցայց. զի՞նչ քեզ
տէր՝ քան զսատին դիւրապոյն,
և կամ զի՞նչ ինձ պարտաւո-
րիս կարեւորագոյն։ Այլ
կենդանագրեա՛ բարեխնամ՝
քոյինատեղծ պատկերիս փը-
չումն կրկին 'ի շունչ նորոգ-
ման լուսաւորութեան մաք-
րական շնորհի՝ զամենամեղս
ոգի պաշտպանեալ։

Զ. Մի՛ ածեր ողորմած՝ ինձ
օր տարաժամ 'ի հնամաւոտ
երբի՝ անթոշակ ապաձեռնու-
թեամբ ընդ անկատար ուղին
հետեւիլ. մի՛ մատուցաներ

բաժակ դառնութեան 'ի ժամ ծարուս. մի փակեր գլխաձ՝ իմ հանդէպ՝ զյաջողուած հոգեւոր օգուտս; եւ մի իբր՝ յանկարծադէպ հինից ապաստակ՝ գիշեր մահուն ինձ պատահեցէ. մի տապ ոսթոյն յանպատրաստ պատհուն՝ զարմատս հատեալ ցամաքեցուցէ, և մի լուսնական դիպուածք հատեալ գազանեօք վնասեսցեն. մի պահեցի ինձ տառն մեզաց, և մի հատանք ուղխից կենցաղոյս զիս ողողեսցեն։ Մի հանգիստ մահ բերիցէ, եւ մի ննջումն 'ի տատակումն յարաջեսցէ. մի քունն ինձ կո-

ռուստ լցի, և մի նիրհումն
ապականութիւն գործեսցէ,
մի վախճանն անյարմար՝ 'ի
վերայ իմ արշաւեսցէ, և մի
շնչոյս վերարձակութիւն ըմ-
բռնեալ 'ի խնարհ լքցի։

Դու ես տէր, դու գթած,
դու բարերար, դու երկայ-
նամիտ։ դու ամենակարող,
առ ամենայն բան անհատու-
թեան անճառ զօրաւոր, քա-
ւել, փրկել, կենագործել,
լուսաւորել, վերստին հաս-
տատել, 'ի ժանեաց կերչոց
գազանաց և կամ յատամանց
վիշապաց 'ի կեանս կորզել, 'ի
խորոց անդնդոյ 'ի լոյս բեր-
կրութեան ածել, և 'ի հեղձ-

մանէ ծփանաց մեղաց, ընդ արդարս երջանկաց փառաք բազմեցուցանել։ Ամենայն ոգի քեզ ակնկալեալ յուսով սպասէ, կարօտեալ քումդ շնորհաց. եթէ երկնայինք, եւ եթէ երկրաւորք. եթէ անկածն մեղաք, և եթէ ամբարձեալն արդարութեամբ, եթէ տէր, եւ եթէ ծառայ. եթէ տիկին, եւ եթէ աղախին. և 'ի ձեռին քո է շունչ կենդանական բոլորեցուն։ Եւ քեզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ փառք՝ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք առ Հայրն երկնաւոր, Յովհաննու գառնեցւոյ ասացեալ։

Որ արարչական գթով կենդանածնեա զարարածս քո, և խնամեա քաղցրութեամբ՝ Աստուած իմ եւ տէր. որ յայսմ աւուր ամենազօր հրամանաւ քով հաներ 'ի ջուրց զեռունս շնչոց կենդանեաց և զկէտս մեծամեծս և ըղթռչունս թեւաւորս, եւ աստուածային օրհնութեամբ քով օրհնեցեր զնոսա ածիլ և բազմանալ 'ի վերայ երկրի։

Արդ՝ աղաչեմ զանփոփոխելի տէրութիւն բարերարութեան քոյ, օրհնեա և զիս

զատեղծուածս ամենակալ ձեռին քո ծննդաբեր լինիլ գործոց առաքինութեան։ Եւ զսերմն հոգեւոր կենաց՝ զոր անդստին քնաւորեալ ես 'ի խորս մտաց իմոց, զօրացո՛ զիս աճեցուցանել կենաբեր խորհրդով 'ի ձեռն շնորհաց և ողորմութեան քոյ, զոր տուս ամենայնի եւ ոչ նախատես, զի դու նոյն ես՝ եւ ամք քո ոչ պակասին. բանաս զձեռն քո, եւ լցուցանես զպէտս և զկարիս ամենեցուն յանըսպառ գանձուց քոյ։ Մի թողուր զիս տէր իմ՝ ամուլ և անբեր գործոց բարութեան. մի՛ անտես առներ զտառա-

պեսալ 'ի քոց՝ խնամոց վասն բազմութեան յանցանաց իմոց։ Խոնարհեցո՛ զունկն քո՝ և լուր ինձ, զի աղքատացայ 'ի բարեաց։ ստուգանեցի կենարար պատուիրանաց քոց, և յօժարեցայ հաճել զկամս անձին իմոյ։

Յարդարեցեր զիս տաճար կենդանի արարչութեան քում, և ես զանձն իմ պատրաստեցի բնակարան ատելեաց քոց դիւաց։ Պատմուճան լուսազգեաստ զգեցուցեր ինձ 'ի հոգեւոր ծննդեան, և ես արկի զանձամբ հանդերձ խաւարի մեղաց եւ մահու։ Եռուր ինձ սիրտ մարմնեղէն

խոկալ յօրէնս քո յամենայն ժամ, և ես ման խորհրդոց անօրէնութեան յօրինեցի։ Կարգեցեր յիս լսելիս 'ի լուր պատուիրանաց քոց, եւ ես բացի առ հրապոյրս բանսարկուին։ Կալեցեր յիս լեզու գործի օրհնութեան եւ ես չարաչար վարեալ՝ արարի զէն անիրաւութեան։ Սերմանեցեր 'ի միտս իմ սերմն բարի առաքինութեան, եւ ես փուշս դժնդակ մոլութեան բուսուցի ընդ այն։ Զբարիսն զոր պարգեւեցեր ինձ շահիլ նոքաք զկեանս, անմտութեամբ իմով վարեալ 'ի անտիս՝ առացայ ինձ մահ եւ

կորուստ։ Տիրական իշխանու-
թեամբ և փառաւոր պատուե-
ցեր զիս, և ես կամաւ մատ-
նեցի զանձն իմ 'ի ծառայու-
թիւն մեզաց։

Եւ այժմ առ քեզ ապա-
ւինեալ աղաչեմ բարեգութ
քաւեա զյանցանս իմ, և նո-
րոգեա զիս շնորհօք ողորմու-
թեան քոյ։ Ծարաւի եմ առ
քեզ Աստուած իմ, արբո՛ զինձ
զկուրդ կենդանարար։ Ցան-
դահար եղէ ցանկութեամբ
չարեաց, մրկ զիս 'ի բովս հա-
լոցաց, և արբեա՛ հրով սիրոյ
քոյ։ Բաղձանք երկրաւորացս
տարապիր արար զիս առ 'ի
քէն, կարկառեա՛ առ իս զաջդ

ամենազօր, և մատո՛ զիս առ
քեզ։ Փոխանակ մշանջենաւոր
և անանց փառաց, զդիւրեղ-
ծական եւ զապականացուն
սիրեցի. մի՛ թողուր զիս 'ի
կամս իմ։

Տեղացին 'ի վերայ իմ թու-
նաւոր նեռք աներևոյթ թըշ-
նամւոյն, լո՛ր ինձ վահան ամ-
րութեան և տեղի ապաւինի
ապրեցուցանել զիս։ Խոր-
հուրդք չարեաց հարին զհո-
գիս 'ի հարուածս անողջանա-
լիս, մատո՛ր առ իս դթութ-
թեամբ, և բժշկեա՛ ամենա-
հնար։ Թշնամիք զանձն իմ
պաշարեցին և 'ի լարս խաբէ-
ութեան իւրեանց ապրելին։

զարթո՛ զզօրութիւն քո՝ և եկ
'ի կեցուցանել զիս։ Մերկա-
ցուցին զիս անագորոյնք, և
վերս 'ի վերայ վիրաց յաւե-
լին. զի ոչ զգեցայ զզրահն
արդարութեան, և ոչ եդի 'ի
գլուխս իմ զսաղաւարտն յու-
սոյն փրկութեան. ոչ առի
զվահանն հաւատոյ, եւ ոչ
զսուր բանին Աստուծոյ. այլ
դու հզօր և ամենակար՝ ա՛ռ
զզէն և զասպար քո, և արի
յօգնել ինձ. խորտակեա՛ զզօ-
րութիւն հպարտացեալ բըռ-
նաւորին, և ասա՛ դու ցանձն
իմ՝ թէ փրկութիւն քո ես
եմ։ Ցրտամեալ է անձն իմ
մինչեւ 'ի մահ, մխիթարեա՛

զծառայս քո։ Ապերախտ դը-
տայ առ երախտաւորդ, եւ
բարկացուցի զանբարկանալի
բնութիւնդ, այլ դու անյի-
շաչար՝ մի՛ հատուցաներ ինձ
ըստ անօրէնութեան իմում,
այլ ողորմութեամբ քով քա-
ւեա՛ զիս։

Առ քեզ աղաղակեմ՝ ի խո-
րոց անդնդոց՝ յոր ընկղմեալ
եմ, որպէս Յովնան՝ ի փորոյ
կիտին. հան զիս՝ ի վէհս խա-
ւարի՝ վերաբերեալ՝ ի լոյս կե-
նացդ յաւիտենից։ Խորտու-
զեալ եմ յանդունդս մեղաց
կորստեան, մատո՛ զաջդ ամե-
նազօր և փրկեա՛ զիս։

Տանջիմ հանապազ՝ ի խղճէ

մոտաց , զի դառնացուցի ըզ-
քաղցրագութ տէրդ իմ. եւ
յոյգք վարանական խորհրդոց
աններելի տանջանացն՝ պատ-
րաստեալ ճնան ինձ , և իբ-
րեւ լեռնացեալ ամեհի ա-
լեօք հողմակոծեն զանձն իմ
բարերար և անոխակալ՝ հզոր
այցելու՝ օգնեա՛ ինձ , և հան-
դարտեցո՛ զմրրկեալ ալիս խը-
ռովութեան մոտաց ցօղով
գթութեան քոյ ։

Բազմութիւն անօրէնու-
թեան իմոյ որպէս հեղեղք
պղտորեալք գարնանագայր
գետոց՝ ողողեցին զմեղու-
ցեալս . այլ դու մարդասէր՝
շնչեա՛ զհողմն քաղցրութեան

կամաց քոց, եւ ցամաքեցն զհասանն չարեաց իմոց. և ո-
զորմութեամբ քով քաւեա զանօրէնութիւնս իմ, և թուա-
կից արա սիրելեաց անուանդ քում սրբոյ. զի ընդ նոսին
փառաւորեցից զանոխակալ մարդասիրութիւն քո, այժմ
և միշտ և յաւիտեանից յաւի-
տեանս. ամէն։

INRI
IRENT DE BERNI

ՈՒՐԲԱԹ ԱՒՈՒՐ

ՍԱՂՄՈՍ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր, տէր լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո 'ի լսել զձայն աղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննես՝ տէր տէր. իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո, զի 'ի քէն է քաւութիւն։

Վասն անուան քո համբերի տէր՝, համբեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ 'ի տէր։

Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յերեկոյ, 'ի պահէ առաւօտու յուսացաւ իսրայէլ 'ի տէր։

Ի տեառնէ է ողորմութիւն բազում. 'ի նմանէ է փրկութիւն, եւ նա փրկեաց զիսրայէլ յամենայն նեղութեանց նորա։

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Գէ. Քրիստոս Աստուած Աստուծոյ՝ ողորմեա։

Անօրէնութեամբ 'ի մեղս եր-
կնեաց զիս մայր իմ. աղաչեմ
փրկիչ՝ ողորմեա։
Վիրաւորեալ մեղօք անկա-
նիմ առ քեզ Փրկիչ. մի ան-
տես առներ՝ ողորմեա։
Մաքսաւորն հառաչանօք
'ի տաճարին էառ զքաւու-
թիւն. նովին ձայնիւն եւ ես
գոչեմ, ողորմեա ինձ Աս-
տուած։
Աւազակն աղաղակէր 'ի խա-
չին՝ յիշեա զիս տէր. նովին
ձայնիւն և ես գոչեմ, ողոր-
մեա ինձ Աստուած։
Անառակ որդին աղերսանօք
աղաչէր զքեզ, հայր՝ մեղայ
յերկինս և առաջի քո. նովին

ձայնիւն և ես գոչեմ, ողոր-
մեա՛ ինձ Աստուած։

Շնորհեա՛ մեզ տէր՝ ընդ
աղքատաց օրինակին Ղազա-
րու ժուժկալութիւն, զի կա-
մաւոր աղքատութեամբ՝ ար-
քայութեանդ երկնից ընդ
նմին լիցուք արժանի. լսեր
մեզ՝ եւ ողորմեա՛ Քրիստոս
Աստուած։

Որ փոխանակ հացին կարօ-
տութեան զհացն անմահու-
թեան նմա շնորհեցեր. եւ
ընդ մեծատանն անգթու-
թեան՝ի գոգն Աբրահամու
զնա ընկալար. լսեր մեզ՝ եւ
ողորմեա՛ Քրիստոս Աստուած։
Լուսաւորեա՛ զաչս սրտից

ստանալ մեզ ողորմութեամբ
'ի քէն տէր՝ զողորմութիւն,
զի մի ընդ մեծատանն հայ-
ցեսցուք 'ի բաց հնոցին՝ ծա-
գիւ մատին ջուր 'ի զովա-
ցուցին. լուր մեզ՝ և ողոր-
մեա՛ Քրիստոս Աստուած։

Զանակիզքն Աստուած ըզ-
հայրն ամենակալ բարեբա-
նեցէք ընդ զուարթունս եր-
կնից։

Զառ 'ի Հօրէ ծնեալ զՈրդին
միածին բարեբանեցէք հրեշ-
տակային ձայնիւ։

Եւ զնորոգող սուրբ զՀոգին
ձայնիւ ցնծութեամբ բարե-
բանեցէք անլռելի ձայնիւ։

Անակիզքն Աստուած եւ

Թագաւոր երկնաւոր՝ բարե-
բանեալ 'ի զօրաց անմահից
երկնաւորաց, զքեզ օրհնեմք
Հայր անսկիզբն։
Խոնարհեցար 'ի բարձանց վան
մերոյ փրկութեան՝ արձակիչ
կապելոց՝ և բժիշկ հոգւոց մե-
րոց, զքեզ գովեմք Որդիդ
միածին։
Որ էակիցդ ես ընդ հօր եւ
փառակից միածնիդ, բաշ-
խող պարգեւաց եւ տուող
ողորմութեան, զքեզ բարե-
բանեմք սուրբ Հոգիդ ճշմա-
րիտ։
Որ զլոյս աստուածային
քո բանի ծագեցեր յաշխարհ
համած խաւարն անդիտու-

թեան, լուսաւորեա՛ և զմեզ
հօր իմաստութիւն։
Որ զհամօրէն դատաստանին
օրինակ նշանակեցեր առ մե-
ծատունն և Ղազարոս, ներ-
հակաբար տալով զոր ատ
ընկալան։
Վասն որոյ աղաչեսցուք ըզ-
քեզ տէր փրկել զմեզ 'ի հրոյ
մեղայ և տանջանաց, հանդ-
ջել 'ի գոգ նահապետին ար-
դարոյ։
Որով եւ մեք ընդ հրեշտա-
կացն դատուց անբաժանելի
աւրը Երրորդութեանն հա-
մաձայնեալ երգեմք զփառս
'ի բարձունս։
Ուրախացիր բարձրելոյն

հալանացեալ զօրութեամբ, և բնակարան սուրբ հոգւոյն, որով ծնար զքանն Աստուած. բարեխօսեա՛ վասն մեր աստուածածին Մարիամ։

Փառք հօր և որդւոյ։

Աղաչեր կենաց բղխեալ յԵդեմայ՝ սուրբ Աստուածածին, որով արբեցաւ երկիր ծարաւուտ հոգւոյն իմաստիւք. տալ մեզ մաղթեա՛ աղաչիւրս արտասուաց, մաքրել զմեզ 'ի մեղաց մերոց։

Այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Քեզ ցնծան ստորայինքս ամենայն 'ի միւսանգամ քո գալստեանն. և յաւէժ զուարթ-

Ճանան դասք անմարմնոցն առ էիցս։

Թագաւորք Ապաշխարութեան։

Ի տաճարի սրբութեան քում լուր տէր ձայնի իմում. և աղաչանք իմ ժամանեսցեն 'ի յականջս քո տէր։ Լուաս ինձ 'ի տաճարէ սրբոյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առաջի նորա մտցէ յականջս նորա, և աղաչանք իմ ժամանեսցեն 'ի յականջս քո տէր։

Որ լուսաւոր ես տիեզերաց Քրիստոս Աստուած, լուս-

ւորեմ զիմ զխաւարային խոր-
հուրդս, և կեցի։
Օրհնեալ ես տէր, և փառա-
ւորեալ է քո անքաւ մարդա-
սիրութիւնդ. զաղաչանս մեր
քեզ մատուցանեմք, որ թա-
գաւորդ ես յաւիտենից. ըզ-
ննջեցեալսն մեր արժանի ա-
րա տէր՝ ընդունիլ 'ի կեանդ
յաւիտենից։
Արտասուս ինձ շնորհեա 'ի
յապաշխարութիւն տէր, զի
լուացից զմեղս անձին իմոյ
որպէս պոռնիկն. աղաչեմ և
կեցի։
Վատաւեցայ ես 'ի հեծու-
թեան իմում. լուացի զամե-
նայն գիշեր զմահիճս իմ, և

արուստուօք իմովք զանկո-
ղինս իմ թացի, զի լուացից
զմեղս անձին իմոյ որպէս
պառնիկն. աղաչեմ և կեցո։
Ով աղբիւրդ եռ անապական
Քրիստոս Աստուած. զվերա-
ւորեալ անձն իմ 'ի մեղաց՝
բժշկեա տէր բղխմամբ արդ-
ուստուց և կեցո։

Զմոլորեալ ծառայս խնդ-
դրեա տէր. եւ մի դատա-
պարտեր զիս 'ի յաւուրն այ-
ցելութեան քոյ մարդասէր։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ
զքեզ. և իրաւունք քո օգ-
նեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար
կորուսեալ. խնդրեա զծա-

ռայս քո՝ զի զպատուիրանս
քո ես ոչ մոռացայ. եւ մի
դատապարտեր զիս 'ի յա-
ւուրն այցելութեան քոյ՝
մարդասէր։

Որ մոլորեցայ 'ի հօտէ քում-
մէ, հովիւ բարի՝ խնդրեա՛
զիս զմոլորեալս, և արժանա-
ւորեա՛ խառնիլ 'ի հօտ քո
Քրիստոս, և կեցո՛։

Ի խորոց սրտից խօսք՝ ընդ Աստուծոյ։

ԲԱՆ ՀԷ.

Ա. Եւ քանզի օր է օրհնա-
բանեալ և լուսանորոգ՝ կըշ-
ռութեան երկուց ընտրու-

թեանց՝ արարածոցս սաստ-
նութեանց՝ յեղանակելոյ
յայլ ինն էութիւն երկնակեն-
ցաղ անվոխադրելի, ամ-
բարձելոցն խոնարհութեան
եւ կործանելոցս վերբերու-
թեան, սարսափելի ուրբա-
թու մեծի պասեքիս. յորում
եկն եհաս ժամ բարեպատեհ
գրել ինձ զայս նուազ ձայնի
հեծութեան՝ զուարճախառն
երկիւղիւ. ահա ըղձալի հա-
մարիմ ասել աստանօր 'ի քո-
յոց այտի՝ զոր ընդ իմ կրե-
ցեր՝ Աստուած բոլորից։

Բ. Կացեր յատենի քում
ստեղծուածոյն իմովս կեր-
պիւ. ոչ խօսեցար՝ տուիչդ

բանի. ոչ բարբառեցար՝ հաստիչդ լեզուի. ոչ ձայն արձակեցեր՝ սատանիչդ երկնի. ոչ մռնչեցեր՝ ամենատգդ եցիկ փառդ մեծութեան. ոչ երախտեաքն քո յանդիմանեցեր, և ոչ չարեաք նոցին ըմբերանեցեր. ոչ մատնեցեր ամօթոյ՝ զմատնիչն զքեզ տանջանաց մահու. ոչ 'ի կապելն զքեզ դիմադարձեցեր, և ոչ յապտակելն զժուարեցար. ոչ 'ի թքնուելն թշնամանեցեր, և ոչ ընդ կռփելն երբեք խռովեցար. ոչ ընդ կատակիլն սրտմտեցար և ոչ ընդ խաղ արկանելն երեսս փոխեցեր։ Մերկացուցին զգեստ

պատմուճանին իբրեւ՝ ի տկա-
րէ, եւ դարձեալ ապուցին
իբր անիրկանաւոր ըմբռնե-
ցելոյ։ Եթէ ոչ էր արբեալ
կրկնակի քացախ՝ զանգեալ
ընդ լեզուս, ոչ էր հեղեալ
մաղձն իմ մթերեալ նախնի
դառնութեանն. ճաշակեաց
վհատութեամբ, եւ արդել
անդէն տարակուսանաց. առին
մոլեգնաբար, եւ դարձեալ
մատուցին անպատկառապէս։
Գանիւ հարուածոց յետին ա-
նարգութեան՝ ի մէջ խառնի-
ճաղանջն ամբոխի դատապար-
տեցին. ծունր կրկնեցին նա-
խատանաց, եւ պատկ եդին
արհամարհութեան։

գ. Ոչ ետուն հանգիստ կենդանարարիդ, եթէ ոչ՝ զգործի մահուն կրել քեզ պատրաստեցին. ընկալար իբր երկայնամիտ, առեր իբրեւ զհեզ, բարձեր որպէս համբերող, ստանձնեալ իբր ըզպարտական՝ զփայտն վշտաց։ Որպէս զծաղիկ շուշանաց հովտաց՝ ուսով բերեալ զզէնն կենաց, զի յարհաւրաց գիշերայնոց՝ զիւրակերտս գահաւորակս մարմնեղէն գոյութեանն՝ պահպանեսցէ 'ի դատապարտութեանն վայրի՝ իբր 'ի խրախճան խնճոյից։ Հանին արտաքս իբր զողջակէզ. կախեցին իբր զխոյն սաբեկայ՝

ձգեալ զեղջերացն. տարա-
ծեցին 'ի սեղան խաչին իբր
զպատարագ. բեւեռեցին որ-
պէս չարագործ. պնդեցին իբր
զապտամբ, զխաղաղու-
թիւնդ երկնաւոր՝ իբր զա-
ւազակ. զանկապուտ մեծու-
թիւն՝ իբր զտառապեալ, զառ
'ի քրովբէից ուսուցեալդ՝
իբր զքամահեալ, զահմանդ
կենաց՝ իբր զարժանաւոր սա-
տակման մահու. զաւետա-
բանիս նկարիչ՝ իբր զհայհոյիչ
օրինին. զտէր և զկատարումն
մարգարէից՝ իբր զհամառօտիչ
գրեցելոցն, զճառագայթդ
փառաց՝ եւ զկնիք անքննին
խորհրդոց հօր՝ իբր զներհակ

ծնողիդ կամաց։ զարհնեալդ
իսկապէս՝ իբր զտարագրեալ։
զկապոյ օրինին լուծիչդ՝ իբր
զայր ՚ինղալս պրեալ։ զհուրդ
ծախիչ՝ իբր զհեղքեալ լին
կալանաւոր։ զտհաւորդ եր-
կնի և երկրի՝ իբր զհաւատի
պատժաւոր։ զ՚ի լոյս անմա-
տոյց ծածկեալդ՝ իբր զհողա-
ծին ընդունեալ։

Դ։ Ո՞վ քաղցրութիւնդ և
երկայնամիտ բարերարութ-
իւնդ ողորմածիդ գթութ-
եան, որ վասն ապիսատա-
ւոր եւ անօրինեալ ծառայի՝
ոչդ բոլորից՝ զայս ամենայն
կամաւորապէս եւ հաւանո-
ղական հաճութեամբ տար-

եալ՝ մարմնոյդ միութեամբ
'ի քեզ ընկալաւ. եւ մինչեւ
'ի քնարան շիրմին տապանի
անպակաս 'ի լուութենէ ամ-
բողջ նոյնութեան Աստուած
անքննին՝ զնոյն կրեալ նախա-
մինս անճառ համբերու-
թեան, յարեալ կենդանի
ինքնիշխան բարձրութեամբ
լուսոյ՝ անանուագ մարմնով և
անթերի աստուածութեամբ։
Օրհնեալ փառաք, գովեալ
պիտութեամբ, բարեբանեալ
միշտ ողորմութեամբ, յա-
ւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք առ Հայրն երկնաւոր, Յովհաննու գառնեցւոյ ասացեալ։

Էապէս բարի և ամենակարող զօրութիւն Աստուած յաւիտենական, որ յոյսդ աւուր հրամայեցեր երկրի, և եհան զանասունս և զսողունս և զգազանս ըստ ազգի. և չհանդուրժեալ բնութեամբ բարիդ՝ արարեր զմարդն 'ի հողոյ 'ի պատկեր և 'ի նմանութիւն արարչապետիդ ոչ եղերայց, եւ կացուցեր տէր և իշխան 'ի վերայ բոլորեցունց քո արարածոց և զգուշացուցեր զնա կալ 'ի պատուիրանի քում, և վայելել զբարին՝

զոր ետուր նմա ձրի եւ ա-
ռանց փոխարինի 'ի քումմէ
առատութենէ։

Եւ արդ՝ տէր իմ և Աստ-
ուած իմ՝ որ զիս հոգս անար-
գութեան այսպիսի անկշռելի
բարութեամբ բարգաւաճե-
ցեր, ես ինքնին հրապուրա-
նաց թշնամւոյն կենաց ան-
ստգեալ՝ պատուիրանաց կե-
նարարիդ հեռացի. և օտա-
րացայ 'ի նմանութենէ հաս-
տատելոյ իմոյ Աստուծոյ։ Եղծի
զգեղեցկութիւն կերպարա-
նաց հոգւոյս՝ ազգի ազգի ա-
նօրէնութեամբ, եւ ոչ զոր-
հուրեցայ։

Պերճացուցեր զիս իմա-

ցական մոքք խորշել 'ի չարէն
եւ ընտրել զբարին. իսկ ես
վարեալ անմտութեամբ՝ յա
ժարեցայ 'ի չարիս։ Ամբարձեր
զիս 'ի նմանութիւն աստուա
ծութեանդ քո անձնիշխան
կամաքդ, և ես ծառայ եղեալ
կրից մարմնոյս՝ հաւասարեցայ
անասնոց անբանից։ Թողի զգ
ոյս հրամանաց քոց՝ զոր ե
տուր ինձ առաջնորդել նովա
զգնացս ոտից իմոց 'ի ճանա
պարհ ուղիղ երկնից օրհնեա
նին, և ես ընդ խաւար գնա
ցեալ՝ անկայ 'ի խորխորատ ա
նելանելի կորստեան վհի։

Այլ դու մարդասէր եւ
երկայնամիտ՝ մի իսպառ բար-

կանար ինձ, և մի՛ ոմն պահեր
յաւիտեան. զի 'ի քեզ անկայ
ես յարդանդէ, և դու ես Աս-
տուած իմ և տէր։ Գթա՛ յիս
'ի գործս ձեռաց քոց, և նո-
րոգեա՛ զանգարեալ մեղաք
պատկերս բարերարութեան
քոյ 'ի ձեռն աստուածեղէն
շնորհաց քոց։ Լուսաւորեա՛
զաչս մտաց իմոց ուղղել ըղ-
շաւիղս իմ 'ի ճանապարհս օ-
րինաց քոց։ Սանձակոծեա՛
զերկրաքարշ բաղձանս և զան-
բան կրից բռնութիւն եր-
կիւղիւդ քով սրբով։ Վառեա՛
զհոգի իմ սիրով աստուածու-
թեանդ քոյ՝ մատուցանել
պատարագ օրհնութեան ըստ

հաճոյից բարերարութեան քոյ։
Մի թողուր զիս 'ի ձեռս թշնա-
մւոյն փրկութեան իմոյ, որ
հանդերձեալ է արկանել զիս
'ի խաւարն արտաքին. այլ ելիր
այցելու բարեդթութեամբ
քով, և փրկեա զիս։

Անկաւ բեկաւ զօրութիւն
իմ 'ի մահաբեր հարուածոց
հակառակորդին, և մէջք իմ
կցեցան 'ի հող 'ի ծանրութենէ
բեռանցս մեղաց. այլ դու
ողորմած՝ յարո՛ զբազմամեղ
անձն իմ, և զօրացո՛ զիս թօ-
թափել զչարիս, եւ խոկալ
զՀրամանս օրինաց քոց։ Հարայ
'ի թունոյ աներեւոյթ վիշա-
պին, և մահ անմեռ կայ ա-

ռաջի իմ յամենայն ժամ. զբ-
թիւն յիս օրհնեալ և ամենա-
զարմ, եւ մատո՛ ինձ զդեղ-
թաւի ապաքինիչ երկնաձիր
շնորհաց քոց, զի կեցից և փա-
ռաւորեցից զանձառ մարդա-
սիրութիւն քո՝ այժմ և յան-
վախճան յաւիտեանս. ամէն։

Աղաչեա՛ մայր Աստուծոյ զմիածին
քո զմիրդի, զի շնորհեսցէ մեզ ըստ
առազակին զդրախտին փափկու-
թիւն։

ՇԱԲԱԹ ԱՒՈՒՐ

ՍԱՂՄՈՍ Ը.ՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քում։ Լուր ինձ արդարութեամբ քում, և մի մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում, զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի։

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. եւ նստոյց զիս 'ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։

Զանձրացաւ յիս հոգի իմ, և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհեցայ յամենայն գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տէր՝ զի նուազեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ

ոչ ինչանեն 'ի դուք։
Լսելի արա՛ ինձ առաւօտու
զողորմութիւնս քո, զի ես 'ի
քեզ տէր յուսացայ։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր եւ
գնացից, զի առ քեզ տէր
համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց ի-
մոց տէր՝ զի զքեզ ապաւէն
ինձ արարի։
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո,
զի դու ես Աստուած իմ։
Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ
ինձ 'ի յերկիր ուղիղ։
Վասն անուան քո տէր կեսցուցես
զիս արդարութեամբ
քով, հանցես 'ի նեղութենէ
զանձն իմ։

Ողորմութեամբ քով ստատ-
կեա զթշնամիս իմ, եւ կորո՛
զամենայն նեղչիս անձին իմոյ,
զի ես ծառայ քո եմ։

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

Տէր. Հայրաբարձեալ առ քեզ
տէր զաչս իմ, նայեա՛ յիս
զթութեամբդ քո, եւ ողոր-
մեա։
Դու ես յոյս և ապաւէն իմ,
զերծո՛ զիս յորոգայթէ մե-
ղաց, և ողորմեա։
Ապրեցուցիչ իմ և փրկիչ իմ,
ապրեցո՛ զիս յորոգայթէ մե-
ղաց, և ողորմեա։

Բազմութեամբ յանցանօք ծանրաբեռնեալ է անձն իմ. միայնոյ քեզ մարդասիրի աղաչեմ. ողորմեա՛ ինձ Աստուած։

Բղխմամբ արտասուաց և հառաչանօք արտի իմոյ անդադար հայցեմ բազմամեղութեամբ. քաւեա՛ զիս Աստուած։

Բազմագութ մարդասէր՝ շնորհեա՛ զթութիւն իմոյ յանցանաց, զի առ քեզ միայն պաղատիմ. քաւեա՛ զիս Աստուած։

Աստուած մարդասէր՝ որ զմաքառաւորն արդարացուցեր. քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Որ քշանցիւ հանդերձի քո զմերձեցեալն 'ի քեզ բժշկեցեր. քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Որ բանիւ հրամանի քո զանդամալոյծն առողջացուցեր. քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Որ զաղտոնակ կնոջն այլազգւոյ առնիկալար՝ փրկիչ մարդասիրապէս, և զիմն ապաշխարութեան արա՛ արժանի ընձայն մեղուցելոյս ընդունող։

Որ հառաչմամբ ձայնի ապաւնոյն ոչ լռեցեր՝ փրկիչ ընդունակ մեղաւորաց, և զիմն ապաշխարութեան արա՛ արժանի զձայն մեղուցելոյս ընդունող։

Որ զառաջնապարգեւի քո

նչիսար ոչ խնայեցեր ընձեռել
շանն հովուասիրի, և զիմս ա-
պաշխարութեան արդ արժանի
զձայն մեղուցելոյս ընդունող։

Անկանիմ առաջի քո եւ
խնդրեմ զթողութիւն յան-
ցանաց իմոց, մի՛ անտես առ-
ներ Հայր՝ զաղաչանս իմ։

Աղաղակեմ որպէս մաքսաւո-
րըն, և հեղում զարտասուս
իմ առաջի քո որպէս պոռ-
նիկն. մի՛ անտես առներ Հայր՝
զաղաչանս իմ։

Յաներեւոյթ թշնամւոյն պարտ-
ուեցայ, և 'ի գաղտնի նետից
բանտարկուին վերաւորեցայ.
մի՛ անտես առներ Հայր՝ զա-
ղաչանս իմ։

Անկանիմ առաջի քո տէր։
բաղմամեղիս ողորմեա։
Աղաղակեմ առ քեզ փրկիչ
քանանացւոյն զձայն։ բաղ-
մամեղիս ողորմեա։
Մաքաւորին հառաչմամբ
կարդամ առ քեզ փրկիչ եւ
բարերար։ բաղմամեղիս ո-
ղորմեա։
Ողորմեա՛ ինձ Քրիստոս՝ ո-
ղորմութեամբդ քո մեծաւ,
զի կարօտ եմ՞ ես շնորհի քոյ
եւ ողորմութեան։ ողորմեա՛
և լսուր ինձ բաղմամեղիս։
Լսուր տէր ձայնի ողբալոյս և
ցաւագին պաղատանացս, որ
ամօթոյ կամ առաջի քո իմ
չարաչար վարուք, ողորմեա՛

և լուր ինձ բազմամեղիս։
Ընկալ տէր զաղաչանս իմ և
զհառաչանս սրտի իմոյ, որ
աղաղակեմ որպէս կինն քա-
նանացի. ողորմեա՛ եւ լուր
ինձ բազմամեղիս։

Որ եկիր 'ի փրկութիւն
մարդկան ծննդեամբ կուսին
Մարիամու. և կենդանարար
քո յարութեամբդ հրաւի-
րեցեր զմահացեալքս 'ի յա-
րութիւն անմահութեան.
վասն որոյ աղաչանօք մօր քոյ
կեցո՛ զմեզ փրկիչ։

Փառք հօր և որդւոյ։

Որ անապական ծննդեամբդ
քով լուծեր զերկունս նախա-

մօրն. Մարիամ մայր Աստու-
ծոյ, բարեխօսեա առ միածին
Որդին լուծանել զկապան
մեղաց մերոց, եւ ազատել
փրկել զանձինս մեր 'ի փոր-
ձութենէ։

Այժմ և մշտ և յաւիտեան։

Բանն անեղ համագոյ որ ընդ
հօր եւ սուրբ հոգւոյն Երե-
ւեալ 'ի յերկրի պայծառա-
ցան արարածք հզօրին կա-
րողութեամբ և զմեզ վերա-
գրեաց յորդեգրութեան
շնորհս։

Տէ՛ր Քրիստոս Աստուած՝
յոյս ապաշխարողաց, շնորհեա զԹողութիւն բազում
յանցանաց իմոց։
Առ քեզ բազմագութ՝ ապաւինեալ կարդամք, մի՛ մերժեր զմեզ յողորմութենէ
քումմէ։
Որպէս զաւազակն աղաղակեմ առ քեզ, յիշեա՛ և զիս տէր՝
'ի քում յաւքայութեանդ։
Զմեզս իմ խոստովան լինիմ առ քեզ Քրիստոս, որ միայնդ ես
բազմագութ Թողութեամբ.
ողորմեա՛ ինձ Աստուած։
Դու տէր՝ որ ճշմարտութեանց
ես սիրող, և քննես զծածուկս

գաղտնեաց սրտի իմոյ. ողորմեա՛ ինձ Աստուած։

Տա՛ր ինձ ցնծութիւն փրկութեան, եւ հոգւով տէրութեանդ քոյ հաստատեա՛ զիս։ Եւ ողորմեա՛ ինձ Աստուած։

Ա՛լիք յանցանաց զիս ազատեսցեն, և մեղք իմ բազում զիս յանդիմանեն։

Արդ զի՞նչ սրտրիցս մեղուցեալ անձամբս, որ չեմ ապրելոց յահագին հրոյն։

Մեղայ քեզ Քրիստոս որդի Աստուծոյ. շնորհեա՛ զթողութիւն բազում յանցանաց իմոյ։

Տէր՝ որ 'ի մէջ լերինն աղաչեցուցեր զՄովսէն 'ի վիմէն։

Տէր՝ 'ի սրտէ իմմէ հան ինձ
արտասուս ապաշխարութեան։
Զի կեցից եւ ապաշխարու-
թեամբ ապրեցայց 'ի հան-
դերձեալ քոց դատաստանաց։

Մեղուցեալ անձամբ կար-
դամ առ քեզ Հայր երկնաւոր,
օգնեա՛ ինձ 'ի նեղութեանս՝
որ մեղքս եմ մեռեալ. օգ-
նեա՛ ինձ։

Վիրաւորեցայ ես յաներ-
ւոյթ թշնամւոյն. բժի՛շկ հի-
ւանդաց բժշկեա՛ զիս զհի-
ւանդութիւնս, որ մեղքս եմ
մեռեալ. օգնեա՛ ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս գոչիւն
կորուսեալ, խնդրող դերելոյ՝
խնդրեա՛ զիս զմոլորեալս, որ

մեղքս եմ մեռեալ. օգնեա՛ ինձ։

Մեղայ քեզ տէր՝ քաւեա՛ զիս, և ողորմեա՛ ինձ Աստուած։ Ոչխար եմ բանաւոր հօտի քոյ, և առ քեզ ապաւինիմ հովիւ բարի. խնդրեա՛ զիս զմոլորեալս, և ողորմեա՛ ինձ Աստուած։

Ի ծովու մեղաց ալէկոծեալ եմ, եւ առ քեզ աղաղակեմ՝ նաւապետ բարի. փրկեա՛ զիս 'ի վտանգէս, և ողորմեա՛ ինձ Աստուած։

Վասն որոյ աղաչեա՛ մայր Աստուծոյ Մարիամ զմիածին քո զՈրդին, զի շնորհեսցէ ըստ առաւակին ժառանգել

վերատին մեզ զդրախտին վայելչութիւն։

Փառք հօր և որդւոյ։

Ցնծա Մարիամ արեգականն արդարութեան արեւելք. և աղաչեա զառ 'ի քէն ծնեալն Աստուած վասն մեր, զի դարձուցէ վերատին զմեզ 'ի դրախտին ժառանգութիւն։

Այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Յաղթող զօրութեամբ խաչի քո պահեա զմեզ Քրիստոս Աստուած. որ տարածեցեր զձեռս քո 'ի նմա, եւ լուծեր զկնիք դատապարտութեան յանցանաց մերոց՝ ապրեցուցանել զմեզ 'ի պատրանաց թշնամւոյն։

Ի խորոց սրտից խօսք՝ ընդ Աստուծոյ։

ԲԱՆ ԽԷ.

Ա. Եւ արդ՝ զի՞նչ գոյ ասել ամուչեցելոյս յերեսաց մեծիդ ահաւորութենէ, բայց եթէ համրանալ, եւ հող՝ի բերան եղեալ լռել՝ի սրտի, ըստ մարգարէութեանն խրատու, ահա՝ի բարւոյն կարկառեալ՝ի յոյս։ Իսկ եթէ ըստ փափկանս շարժմանութեան շրթանցս բացից բռնադատեցից՝ խօսիլ կամեցեալ, դարձեալ զնոյն ձայն կրկնակական եղերերգութեան լալեաց բաղմութեան խէթ մտացս յառաջադրէ։

Բ. Եւ արդ՝ ողբակից մեծ մեղաւորին անօրինելոյ կամաւ առ'ի մահ՝ զնորին գոչումն երկրորդեցից եւ ես ընդ նմին, մեղայ տէր՝ մեղայ, և անօրէնութեանց իմոց ինձէն վկայեմ։ Հիւսեալ ընդ նմին զբանս յիսներորդի սաղմոսին, անթիւս գրեմ պարտուցս սակ անձինս մեղանաց՝ քան զհիւղ երկրի հաղմահաս փոշւոյ ընդ օդս ամենայն տարածեցելոյ։

Գ. Մեղայ յերկինս և առաջի քո, ընդ անառակ որդւոյն պատկառեցելոյ՝ հայրենի գթոյդ վերատին դարձեալ՝ թախանձ արկանեմ

զողորմելին ձայն աղերսանաց արտօրրածին ողբովք գոչման՝ 'ի տխուր դէմս մատուցեալ առաջի քո տարածանեմ, հայր գթութեանց, Աստուած բոլորից, չեմ արժանի կոչիլ, և ոչ բնաւին առ այս անուանիլ, ոչ միայն որդի, այլ և անպիտան ապարան վարձկան։ Ընկալ զսովեալս տարադրական, պարտական վընասուց. եւ զցաւ քաղցոյս լկանաց նեղելոյս նուաղեցելոյս՝ կենաց քոյ հացիւդ բըժշկեացես։ Լիր ընդ առաջ քո ողորմութեամբդ՝ 'ի ընկղնաւորս ապաւինութեան. զգեցո՛ գթած և անոխակալ՝

անօրինեալս մեղապարտի ըն-
նախակատարս հանդերձին
ծածկոյթ. աւանդակորոյս ձե-
ռացս ալտեղեալ մեղք՝ ըն-
կնիք մատանւոյն համարձա-
կութեան ամենատես կամաք
մատուցեա. զպարշապարացս
թշուառութիւն մերկութեան
ոտից՝ պատապարութեամբ
աւետարանական ամրակե-
ցարկու օդեցս կօշկաց և յօ-
ձին թիւնից միշտ ամրացուցա-
ցեա։ Զգուարակդ պարարա-
կի եղինդ երկնայնոյ, որ է մի-
ածին որդիդ քո օրհնեալ, խա-
կատէս մարդասիրութեամբ՝
կարօտելոյս բարեաց նուի-
րեա. որ մատուցեալ միշտ

եւ՝ անպակաս մնայ 'ի լուս-
թեան յարակայ զենեալ 'ի
պանդարանի անթիւ սեղա-
նոց անապառութեամբ՝ բոլոր
յամենեսին և բնաւ յամենայ-
նում, էութեամբ յերկինս
և իկութեամբ 'ի ստորինս,
անուաղ մարդկութեամբ՝ և
անթերի աստուածութեամբ,
փչեալ՝ և բաշխի 'ի մատուռս
անհատս, զի զհամայնն հա-
ւաքեսցէ առ 'ի նոյն մարմին
իւրուն գլխոյ. քեզ փառք
ընդ նմին՝ հայր ողորմութեան
յաւիտեանս. ամէն։

Աղօթք առ Հայրն երկնաւոր, Յովհաննու գառնեցւոյ ասացեալ։

Աստուած ամենակալ՝ անբաւելի/և անճառելի, անաշխատ բնութիւն եւ անտկարանալի զօրութիւն, որ յոյժ աւուր հանդերձ յամենայն դարձոց քոց՝ զոր արարեր. և օրհնեցեր զնա եւ սրբեցեր ամենիմաստ խորհրդով եւ կանխագիտութեամբ քով։

Արդ՝ եւ ծնունդս մեզաց՝ անկեալ կամ յախտ դառնագին ցաւոց հոգեկան վնասուց, զոր շնչեաց յիս հողմն մահածին իշխանին խաւարի, և ոչ գոյ ինձ հանդիստ գժբն-

դակ տանջանաց։ Այլ դու ամենազօր՝ տպաքինեա զանբժշկելի հիւանդութիւն հոգւոյս, աննահանջելի հրամանաւ քով, եւ հանգո՛ զկս յանհնարին տանջանաց՝ որով հասեալ կամ՚ի դրունս մահու, զի ամենայնի կարող ես եւ հզօր, եւ չի՛ք քեզ իր անհնարաւոր։

Սէր երկրաւորաց և բաղձանք հեշտալեաց գերեալ գերիեալ զմիտս իմ՝ չարաչար վշտօք ծառայեցուցանեն զկս հանապազօր՚ի զգալիս եւ՚ի անտես, եւ ոչ երբէք տան դուլ եւ դադար ոգի առնուլ, եւ խակալ խորհիլ

զելս ազատութեան յանուա-
նելի կրից կարեաց և դառն
աշխատութեանց։ Եւ ահա
ազաչեմ զքեզ բարերար՝ որ
փրկութիւնդ ես ամենայնի և
դիւրիչ վշտացեալոց, մաւր
ինձ գտանել ելս 'ի տառա-
պանաց աստի յազատութիւն
մշտնջենաւոր կենաց և անանց
հանգստեան յորմէ մերժեալ
են ցաւք և հեծութիւնք։

Ալեք յանցանաց յուզեալք
'ի հաղմոյ հրապուրանաց բան-
տարկուին բազմեն զնաւակ
մարմնոյս շինուածոյ, և ըս-
պառնան խորտոյզ առնել
յանդունդս խաւարի անզերծ
տանջանաց։ Իսկ դու բարե-

գութ փրկեա՛ զիս 'ի վշտաց ամենազօր աջովդ շնորհի, եւ հաւատ 'ի նուաստանգիտան անքոյթ խոստովանութեան երկնային յարկի, ուր ամբարեալ պահին ամենայն գանձք բարեաց եւ անպակաս բերկրութիւնք։

Մի թողուր զիս տէր Աստուած իմ 'ի կամն անձին իմոյ, զի մի ըստ յօժարութեան ապականեալ բնութեանս ընտրաքարշ եղէց յանցաւորս և 'ի ոնոտիս. և մի 'ի բացեայ առնիր յինէն նոհանջելով զնպաստս շնորհաց եւ ողորմութեան քոյ վասն անօրէնութեան իմոյ. այլ ըստ ա-

վարական մարդասիրութեան քոյ խնայեա՛ յիս 'ի սեղծուածս քո՝ որ առ քեզ աղաղակեմ կողկողագին հեծութեամբ։

Լսուր ինձ անսխակալ, զբ թա՛ մարդասէր, ներեա՛ անյիշաչար, և ողորմեա՛ բազմամեղ անձին իմոյ ըստ մեծի ողորմութեան քում. արա՛ առ իս նշան բարի 'ի փառս անուանդ քում սրբոյ, եւ քաւեա՛ զմեղս իմ 'ի ձեռն ամենաբաւական շնորհաց քոց. զի քաղցր ես դո՛ւ տէր, եւ գթութիւն քո անչափ։

Աղաչեմ զքեզ մարդասէր՝ մի մատներ զիս 'ի ձեռս

դժոխային գազանաց, որ
բացեալ զկոկորդս իւրեանց՝
ինդրեն կեղեքել զհոգի իմ
ամենածախ ժանեօք. Հայր ըն-
նուա զօրութեամբ բազկի քոյ
'ի հարուածս անողջանալիս, և
զերծո զիս զծառայս քո 'ի մա-
հաբեր վտանգէս. զի դու ես
փրկութիւն իմ և կեանք, և
ես 'ի քէն է օգնութիւն իմ
յամենայն ժամ։

Տարակուսեալ վարանիմ
վասն բազմութեան մեղաց
իմոց, յորժամ նկատեմ ա-
ռաջի աչաց տեսութեան մը-
տացս զդատաստանն անտ-
չառ, զմերկապարանոց յան-
դիմանութիւնն ամենայն դը-

ծոց, զպատիժն ասկալի մե-
զաւորաց և անդարձից, ըզ-
հուրն անշէջ, զորդն անմահ,
և զդատապարտութիւնն յա-
ւիտենական։

Եւ քանզի ոչ կարեմ իմովս
զօրութեամբ թօթափել
յանձնէ զբեռին մեղաց, և
աղաստիլ յարժանահաս պատ-
ժոցս, վասն որոյ անձամբ բե-
կելով գաչեմ առ քեզ մար-
դասէր, գործակից լեր ինձ
'ի դառնալ յեռս յանօրէնու-
թեան գնացից իմոց՝ եւ դի-
մել առ քեզ յամենայն զօրու-
թենէ և 'ի մտաց, և պտտ-
ուուչ զղջմամբ գտանել զթո-
ղութիւն և զշնորհս, և աղեր-

մութեամբ քով արժանաւո-
րիլ ընդ սուրբս քո մշտնջե-
նաւոր հանգստեան յարքա-
յութեան քում յերկինս. և
ընդ նոսին փառաւորել ան-
լռելի գոհաբանութեամբ զա-
մենազօր տէրութիւն քո յա-
մենայն յաւիտեանս. ամէն։

Սիրասուքը ճանճոնչ, շուղէ Սատանայի
Սիրա ինչ չեռոնն սայրասոնը սրասրանէ։

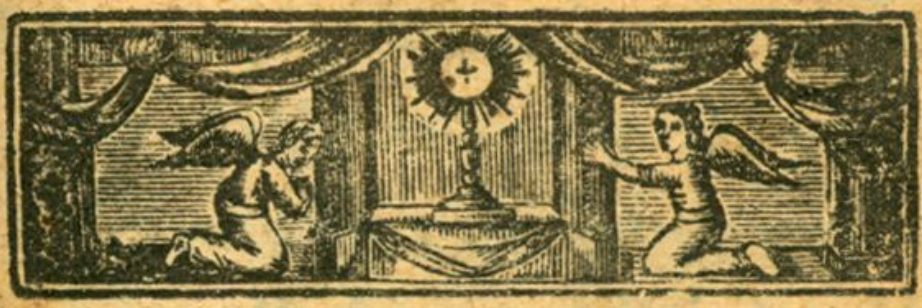

ԱՂՕԹՔ

ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ԺԱՄՈՒՆ

Հայր մեր որ յերկինս։

Ամենաբարձրեալ՝ տէր զլոյս քո եւ զճշմարտութիւն քո, զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հասցեն զիս 'ի լեռն սուրբ քո, 'ի յարկս քո։

Մոլոր առաջի սեղանոյ Աստուծոյ առ Աստուած, որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։

Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ՝ Աստուած Աստուած իմ։

Արդ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա՛ առ Աստուած, խոստովանեա՛ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստուած է։

Փառք հօր և որդւոյ և։
Այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Ե-ա՛ խաղաղութեան զքեզ աղաչեմ։
Օրհնո-ւիս-ն և փառք հօր և։

Ընկնցէ՛ ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր, և փրկու-

թիւն քո ըստ բանի քում։
Տաց պատասխանի ոչ նախա-
տեն զիս բանիւք. զի ես 'ի
բանս քո յուսացայ։
Մի 'ի բացեայ առներ 'ի բե-
րանոյ իմմէ զբան ճշմարտու-
թեան մինչեւ յոյժ, զի յիրա-
ւունս քո յուսացայ։
Պահեցի զօրէնս քո յամենայն
ժամ, յաւիտեան՝ եւ յաւի-
տեանս յաւիտենից։
Գնայի ես յանդորրու. զի ըն-
պատուիրանս քո խնդրեցի։
Խօսէի զվկայութիւնս քո առ-
աջի թագաւորաց, եւ ոչ
ամաչէի։
Խորհէի 'ի պատուիրանս քո
զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պա-
տուիրանս քո՝ զոր սիրեցի, և
խորհէի յարդարութեան
քում։

Յիշեա զբան ծառայի քո,
յոր և յուսացուցեր զիս։
Որ մխիթարեցէ զիս 'ի խո-
նարհութեան իմում. զի բան
քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան
յիս յոյժ, այլ յօրինաց քոց
ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զ։ տաւունս քո յաւի-
տենից տէր, և մխիթարեցայ։
Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի
մեղաւորաց, եւ ոչ թողին
զօրէնս քո։

Դաշնի՛ն եմ ինձ իրաւունք քո

'ի տեղւոջ պանդխտութեան
իմոյ։
Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո
տէր. և պահեցի զօրէնս քո։
Սա եղեւ ինձ ճանապարհ 'ի
կեանս, զի զարդարութիւնս
քո խնդրեցի։
Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս
քո սիրեցի։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու,
և ես 'ի բանս քո յուսացայ։
Ի բաց եղերուք յինէն չարք,
եւ քննեցից զպատուիրան
Աստուծոյ իմոյ։
Օգնեա՛ ինձ ըստ բանի քում,
եւ կեցո՛ զիս. եւ մի՛ յամօթ
առներ զիս 'ի յուսոյ իմմէ։
Օգնեա՛ ինձ, և ապրեցո՛ զիս։

և խորհեցայց յիրաւունս քո
յամենայն ժամ։
Անարգեցեր զամենեսեան՝
որք ապստամբք եղեն յար-
դարութենանց քոց. զի անի-
րաւութեամբ էին խորհուրդք
նոցա։
Ցանցաւորս համարեցայ զա-
մենայն մեղաւորս երկրի.
վասն այսորիկ սիրեցի զպա-
տուիրանս քո։
Բեւեռեա՛ ընդ երկիւղ քո
զմարմին իմ, զի 'ի դատաս-
տանաց քոց երկեայց յոյժ։
Արարեցին խնդրուածք իմ.
առաջի քո տէր, ըստ բանի
քում իմաստուն արա զկս։
Ամենեն տղօթք իմ առաջի քո

տէր , և բանիւ քով փրկեսցես զիս ։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո , յորժամ ուսուցես ինձ զարդարութիւնս քո ։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո , զի ամենայն պատուիրանք քո արդարութեամբ են ։

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս , զի զպատուիրանս քո ընտրեցի ։

Ցանկացայ փրկութեան քում տէր , և օրէնք քո խօսք իմ էին ։

Կեցցէ անձն իմ , օրհնեսցէ զքեզ , և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Մի՛ եկեսցեն 'ի վերայ մեր ոտք ամբարտաւանից, եւ ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողայցուսցեն զմեզ։

Անդ անկցին ամենեքեան այք գործեն զանօրէնութիւն, մերժեսցին եւ այլ մի՛ կարասցեն հաստատել։

Ես 'ի տէր յուսացայ, ցնծացայց եւ ուրախ եղէց յԱստուած փրկիչ իմ։

Տէր տէր ես ինձ զօրութիւն եւ կոչեցայց զատս իմ 'ի հաստատութեան. 'ի վերայ պարա-

նոցի թշնամանքն կացոյց զկա, եւ հանգոյց զկա երագ ե-
բաց։

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ Աստուծոյ յերկինս հանգիցէ։

Ասացէ տեառն՝ ընդունող իմ՝ ես. տպաւէն իմ Աստուած, և ես յուսամ 'ի նա։

Նա փրկեսցէ զկա յորոգայթէ որսողին, և 'ի բանից 'ի խռովութենէ։

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. 'ի հովանի թեւոց նորա յուսացիս։

Որպէս զվահն շուրջ եղիցի ըզքեզ՝ ճշմարտութիւն նորա։

Ոչ երկիցես զոր յերկնից

գիշերի , եւ ոչ 'ի նեռէ՝ որ
թռչի 'ի տուէ։
Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի , 'ի
գայթակղութենէ դիւին 'ի
հասարակ աւուր։
Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ
հազարք և բիւրք ընդ ոչմէ
քումմէ . և առ քեզ մինչ ոչ
մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հա-
յեսցես դու , եւ զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես.
զի դու տէր յոյս իմ ես։
Զբարձրեալն որսարեր քեզ ա-
ռնուէն . զի ոչ հասցեն առ
քեզ չարք , և տանջանք մի
մերձեսցին 'ի յարկս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուի-

ռեալ է վասն քո, 'ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո։

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի մի երբէք հարցես զքարի զոտն քո։

Ի վերայ իժից եւ քարից դնասցես դու. եւ առ ոտն կոխեսցես զառիւծն եւ զվիշապն։

Քանզի յիս յուսացաւ, եւ փրկեցից զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ զանուն իմ։ Կարդասցէ առ իս՝ եւ ես լուայց նմա. և առ նմա եղէց 'ի նեղութեան։

Փրկեցից և փառաւորեսցուս զնա. երկայն աւուրբք

լցուցիս, և ցուցից նմա ըզ-
փրկութիւն իմ։

Այո՛ քեզ տէր համբարձի զաչս
իմ, որ բնակեալդ ես 'ի յեր-
կինս։

Որպէս աչք ծառայի 'ի ձեռն
տեառն իւրոյ. և որպէս աչք
աղախնոյ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ
տէր Աստուած մեր. մինչեւ
ողորմեացիս 'ի վերայ մեր։

Ողորմեա՛ մեզ տէր՝ ողորմեա՛
մեզ. զի բազում լցաք ար-
համարհանօք։

Եւս առաւել լցան անձինք
մեր նախատանօք, որք նա-
խատէին զմեզ. և արհամար-
հանօք ամբարտաւանից։

Աստուած յանուան քում կեցո՛ զիս, և 'ի զօրութեան քում իրաւ արա՛ ինձ։

Աստուած լսեա՛ աղօթից իմոց. ունկն դիր բանից բերանոյ իմոց։

Օտարք յարեան 'ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ Աստուած առաջի իւրեանց։

Ահա Աստուած օգնականն իմ, եւ տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիս իմ, ճշմարտութեամբ քով ստուգեա՛ զնոսա։

Եւ կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան

եղէց անուան քում տէր, զի բարի է։

Յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս, և 'ի թշնամիս իմ եսես ակն իմ։

Օրհնեալ ես դու տէր Աստուած հարցն մերոց. գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սրբութեան քոյ. գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Օրհնեալ ես 'ի վերոյ աթոռոյ

արքայութեան քոյ. գովեալ
և առաւել բարձրացեալ յա-
ւիտեան։

Օրհնեալ ես որ նստիս 'ի քրուվ-
բէս եւ հայիս յանդունդս.
գովեալ և առաւել բարձրա-
ցեալ յաւիտեան։

Օրհնեալ ես 'ի վերոյ հաստա-
տութեան երկնից. գովեալ
և առաւել բարձրացեալ յա-
ւիտեան։

Օրհնեցէք զԱստուած 'ի սրբ-
բութեան նորա. օրհնեցէք
զնա 'ի հաստատութեան զօ-
զութեան նորա։

Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութեան
նորա. օրհնեցէք զնա 'ի բազ-
մամեծութեան նորա։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնութեան. օրհնեցէք զնա աղմուկիւք և օրհնութեամբ։

Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութեամբ, գովեցէք զնա ուրախութեամբ։

Օրհնեցէ՛ք զնա 'ի բանս քաղցր, գովեցէք զնա բարբառ լսելի։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհութեան. ամենայն հոգիք օրհնեցէք զտէր։

Սիրդ արձակեա՛ զծառայս քո տէր՝ ըստ բանի քում 'ի խաղաղութիւն, զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո՝ զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց։

Լոյս յայտնեցար հեթանո-

ասց, և փառք ժողովրդեան
քում Իսրայէլի։
Զգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զկս աջ քո, և տէր հաստատեսցէ ընդ իմ։
Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի անտես առներ։
Տէր հան 'ի քանտէ զանձն իմ։ գոհանամ զանուանէ քումմէ։
Եւ քեզ սպասեն արդարք՝ մինչեւ հատուցես։
Աճեցուցէ անձն իմ զսէր, և ցնծացէ հոգի իմ Աստծով փրկչաւ իմով։
Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ։ այսուհետեւ երանիցեն ինձ

ամենայն աղգք։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն, եւ սուրբ է անուն նորա։

Ողորմութիւն արար աղգաց յաղգս երկիւղածաց իւրոց. արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի մտաց սրտի, և քակեաց ըզ-հզօրս յաթոռոց։

Զխոնարհս բարձրացոյց՝ զկա-ղաւոտս ելից բարութեամբ, և զմեծատունս արձակեաց ու-նայնս։

Պաշտպանեաց Իսրայելի ծա-ռայի իւրում, յիշելով զողոր-մութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ Հարսն մեր՝ ընդ Աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան։

Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քոյ, կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ, և արա՛ առ իս նշան բարութեան։

Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու տէր օգնեցեր ինձ և միխիթարեցեր զիս։

Փառք Հօր և որդւոյ և։

Այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Մաղլանիա։

Անձն իմ 'ի ձեռս քս է յամենայն ժամ, և 'ի սուրբ խաչ քո յուսացեալ եմ թողութիւն մեղաց։

թիւն սրբոց քոց բարեխօս
ունիմ առ քեզ։
Որ երկայնամիտդ ես առ ա-
մենեսեան, մի՛ անտես առ-
ներ զապաւինեալս 'ի քեզ.
այլ պահեա պատուական և
սուրբ խաչիւ քով 'ի խաղա-
ղութեան։

Քարոզ։

Աղաչեցուք զամենակալն
Աստուած, եւ խնդրեսցուք
'ի նմանէ զի առաքեսցէ ըղ-
հրեշտակ խաղաղութեան, որ
եկեալ պահեսցէ զմեզ յեր-
կիւղէն գիշերի, 'ի դի-
ւանակնեխութենէ ամբողջ
պահելով զհոգի և զմարմին

մեր՝ մինչեւ 'ի կատարումն ժամանակի ամաց մերոց։

Ամենակալ տէր Աստուած մեր կեցո՛ւ եւ ողորմեա՛։

Զհանդիսատ դիշերիս խաղաղութեամբ անցուցանել՝ հաւատալ 'ի տեառնէ խնդրեսցուք։

Զհրեշտակ խաղաղութեան պահապան անձանց մերոց 'ի տեառնէ խնդրեսցուք։

Զքաւութիւն եւ զթողութիւն յանցանաց մերոց 'ի տեառնէ խնդրեսցուք։

Զսրբոց խաչին մեծ եւ կարողզօրութիւնն յօգնութիւն անձանց մերոց 'ի տեառնէ խնդրեսցուք։

Եւ եւս միաբան վասն ճշմա-
րիտ և սուրբ հաւատոյս մե-
րոյ՝ զտէր աղաչեսցուք։
Զանձինս մեր եւ զմիմեանս
տեառն Աստուծոյ ամենակա-
լին յանձն արասցուք։
Ողորմեաց մեզ տէր Աստուած
մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեան
քում. տասցուք ամենե-
քեան միաբանութեամբ։

Աղօթք։

Տէր Աստուած մեր, դու
պահեա զմեզ խաղաղու-
թեամբ. 'ի գիշերիս յայսմիկ
և յամենայն ժամանակի։ Ընդ
սուրբ երկիւղ քո բեւեռեալ
պահեա զմիտս և զխորհուրդս

մեր։ Որպէս զի յամենայն ժամ քեզ պահպանեալ լիցուք յորոգայթից թշնամւոյն։ Եւ քեզ հանցուք զորհնութիւն և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Հրեշտակի խաղաղութեան յանձն արա զանձինս մեր՝ տէր զօրութեանց. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս 'ի տուէ և 'ի գիշերի՝ յարթնութեան և 'ի հանգստեան մերում, զի դու ես ուրուրիչ լուսոյ, և հատուցիչ գիշերի։

Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ՝ տէր Աստուած մեր, զհանդիսատ գիշերիս շնորհեա խաղաղութեամբ անցուցանել, և հանանիլ 'ի պաշտօն առաւօտուց երկրպագութիւն և 'ի փառաբանութիւն ամենասուրբ Երրորդութեանդ, այժմ եւ միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Սաղմոս Դ.

Խաղաղութեամբ յայս և 'ի այն ննջեցուք և զարթիցուք. զի դու տէր միայն ապանձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ

Աստուած ըստ արդարու-
թեան, 'ի նեղութենէ ինձ
անդորր արարեր. ողորմեա՛ ինձ
և լուր աղօթից իմոց։
Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ
էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սի-
րէք զնանրութիւն. և խընդ-
րէք զստութիւն։
Ծաներ՛ուք զի սքանչելիս ա-
րար տէր սրբոյ իւրում. եւ
տէր լուիցէ ինձ 'ի կարդալ
իմում առ նա։
Բարկանայք և մի մեղանչէք։
զոր ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր՝
յանկողինս ձեր զղջացարուք։
Մատուցէք պատարագս արդ-
դարութեան. և յուսացարուք
'ի տէր։

Բազումք ասէին թէ ՝ի ցուցցէ մեզ զքարութիւն տեառն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց և եղուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

Ի պողոց ցորենոյ գինւոյ եւ ձիթոյ իւրեանց լցուցեր ըզնոսա։

Խաղաղութեամբ յայս եւ ՝ի սոյն ՝ննջեսցուք եւ զարթիցուք. զի դու տէր միայն առանձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ։

Աւետիս Օրմի։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Եւ ընդ հոգւոյդ քում։

Արիութեամբ լուսաւուք։

Սրբոյ աւետարանիս՝ որ ըստ
Յովհաննու։

Փառք քեզ տէր Աստուած մեր։
Պատմութիւն։
Ասէ Աստուած։

Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս ասէ։

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի, ինքն միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում արդիւնս առնէ։ Որ սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա. և որ ատեայ զանձն իւր յաշխարհիս այսմիկ, 'ի կեանսն յաւիտենական պահեսցէ զնա։ Եթէ ոք զիս պաշտիցէ, զկնկն իմ

եկեսցէ. և ուր եան եմ, անդ
եւ պաշտօնեայն իմ եղիցի.
եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պա-
տուեսցէ զնա Հայրն իմ։

Քարոզ։

Փառք քեզ տէր Աստուած մեր։

Սուրբ խաչիւս աղաչեա-
ցուք զտէր, զի տվաւ փրկ-
կեսցէ զմեզ 'ի մեղաց, և կե-
ցուսցէ շնորհիւ ողորմու-
թեան իւրոյ։ Ամենակալ տէր
Աստուած մեր, կեցո՛ և ողոր-
մեա՛։

Աղօթք։

Պարհպանեա՛ զմեզ Քրիս-
տոս Աստուած մեր՝ ընդ հա-

վանեաւ տուրբ և պատուա-
կան խաչուդ քով 'ի խաղա-
ղութեան. փրկեա՛ յերեւելի
և յաներեւոյթ թշնամւոյն։
Արժանաւորեա՛ զոհութեամբ
փառաւորել զքեզ ընդ հօր
և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւի-
տենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն։
Հայր մեր՝ որ յերկինս։

Անկանիմք առաջի քո՝
տուրբ Աստուածածին, հա-
ղաչեմք զանարատ գիւղդ
բարեխօսեա՛ վասն ազգիս
մերոց՝, և աղաչեա՛ զմիածին

որդիդ՝ փրկել զմեզ 'ի փոր-
ձութենէ և յամենայն վը-
տանգից մերոց։

Աղաչանք զօրաւորք՝ արհաւրաց գի-
շերայնոց, ասացեալ որբոյն Գրիգորի
Նարեկացւոյ։

ԲԱՆ ԺԲ.

Ընկալ քաղցրութեամբ
տէր Աստուած հզօր՝ զդատ-
նացողին զաղաչանս. մատիր
գթութեամբ առ պատկա-
ռեալս դիմաք. փարատեա ա-
մենապարդեւ՝ զամօթական
ակնարկութիւնս. բարձ յինէն
ողորմած՝ զանընդունելի ծան-
բութիւնս. անջրպետեա հը-

նաքաւոր՝ զմահացու կրթութիւնս. աւարեալ միշտ յաղթող՝ զկաբողին հաճութիւնս. բացատրեալ վերնային՝ զմոլեցեալն մատախուղ. կնքեալ կենցուցիչ՝ զկորուսչին ընթացմունս. ցրուեալ ծածկատեսն՝ զբմբռնողին չար գումունս. խորտակեալ անքննին՝ զմարտողին դիմեցմունս։ Տեառնայդրեալ քո անուամբդ ըզլուսանցոյց երդ յարկիս. պարփակեալ քո ձեռամբդ զառաստաղ տաճարիս, գրծադրեալ քո արեամբդ ընդմուտ սեմոց սենեկիս. կնքպացեալ զքո նշանդ ի հեռաս ելից մաղթողիս. ամրացեալ քո

ոչխարդ զհանդաստեանս խշտի. մաքրեսցես 'ի հաղբից զծաղկարան անկողնոյս. պահեսցես քո կամօքդ զտառապեալ անձն ոգւոյս. անխարդախ արասցես զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս. կացուցցես շրջապատակ զպարզ զօրուդ երկնայնոյ. կարգեսցես 'ի դիմի ընդդէմ դիւացն դասու։ Տէր հանգիստ քերիկրութեան մահահանդոյնս նիրհման 'ի խորութեան գիշերիս, բարեխոսութեամբ հայցուածոց որդւոյ Աստուածածնիդ՝ և ամենայն բնութեան։ Ամփոփեալ աղաչեմ զպատուհան տեսութեանս՝ զգայարանացս ի-

մասէն՝ անզարհուրելի զե-
ռեղմամբ՝ 'ի ծփական խռո-
վութեանց, կենցաղական ըզ-
բաղմանց. անրջական երա-
զոց. խօլականաց ցնորից. յի-
շատակաւ քո յուսոյդ՝ ան-
վնասելի պաշտպանեալ։ Եւ
սթափեալ վերստին 'ի ննջմա-
նէ ծանրութեան՝ ամենապ-
գաստ արթնութեամբ. հո-
գենորոգ զուարթութեամբ
'ի քեզ արձանացեալ, զայ-
ձայն մաղթանաց՝ բուրմամբ
հաւատոց՝ քեզ ամենօրհ-
նեալ թագաւոր փառաց. ան-
ճառից, փառաբանողաց երկ-
նագումար խմբից երկրպ-
ցեալ յերկինս առաքեալ։ Զի

զու փառաւորեալ ես յամենայն սրտիցդ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Աղօթք նորին սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ։

ԲԱՆ ԽԱ.

Որդի Աստուծոյ կենդանւոյ օրհնեալ յամենայնի. հօրդ ահաւորի անքննին ծնունդ. որ տկարանայ առ'ի քէն եւ մէջ ինչ։ Որ'ի ծագել անատուեր նշաւակս սղոմանութեան քոյ փառաց, հալին մեղք, հալածին դեւք. ջնջին յանցանք. խզին կապանք. խորտակին շղթայք. կենդանանան մահացեալք.

բժշկին հարուածք. ոչխանան
վերք. բառնին ապականու-
թիւնք. տեղի տան տխրու-
թիւնք. նահանջին հեծու-
թիւնք. փախնու խաւարն.
մեկնի մէգն. մերժի մառա-
խուղն. փարատի մռայլն. ըս-
պառի աղջամուղջն. վերանայ
մութն. գնայ գիշերն. տա-
բաբերի տագնապն. չքանան
չարիքն. հալածին յուսահա-
տութիւնքն, եւ թագաւորէ
ձեռն քո ամենակար՝ քաւիչդ
ամենայնի։

Որ ոչ եկիր կորուանել ըստ
մարդկան ոգի՝ այլ կենդա-
նանել. թող լինիցի անմիտ
չարիսն իմ՝ բաղում ողորմու-

թեամբդ. զի դու միայն ես յերկնի անճառ, եւ յերկրի անզննին. 'ի տարր գոյի, եւ յեզրս ծագաց աշխարհի, ընկալեալ ամենայնի և յամենայնի ամենայն լրմամբ, օրհնեալ 'ի բարձունս. և քեզ ընդ հօր եւ հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Աղօթք հարկաւոր խրատանշիւր անձանց հաւատացելոց 'ի Քրիստոս, զոր յարտարեալ է սրբոյն Ներսէսի շնորհալւոյ՝ Հայոց կաթուղիկոսի։

Հաւատում խոստովանիմ և երկիրպագանեմ քեզ՝ Հայր և Որդի և սուրբ Հոգի, անեղ

և անմահ բնութիւն, որա-
րիչ հրեշտակաց և մարդկան
և ամենայն եղելոց. և ողոր-
մեա՛ ք՝ որ որարածոց եւ ինձ
բազմամեղս։

Հաւատով խոստովանիմ, եւ
երկիրպագանեմ քեզ՝ անքա-
ժանելի լոյս, միածնական
սուրբ Երրորդութիւն եւ մի
աստուածութիւն, որարիչ
լուսոյ և հալածիչ խաւարի.
հալածեա՛ ի հոգւոյ իմմէ ըղ-
խաւար մեղաց և անդիտու-
թեան, և լուսաւորեա՛ զմիտ-
իմ՝ ի ժամուս յայսմիկ ողո-
թեալ քեզ՝ ի հաճոյս, և ընդ-
նիլ՝ ի քէն զանդրաւանս իմ։
և ողոր։

Հայր երկնաւոր Աստուած ճշմարիտ՝ որ առաքեցեր զորդիդ, քո սիրելի 'ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին եւ զդեղեցիկ ինձ զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մերկացայ մեղք. և ողորմ։

Որդի Աստուծոյ Աստուած ճշմարիտ՝ որ խոնարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ եւ առեր մարմին 'ի սրբոյ կուսէն Մարիամայ վասն մերոյ փրկութեան. խաչեցար թաղեցար և յարուար 'ի մեռելոց՝ և համբարձար փառօք առ Հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո.

յիշեա զիս որպէս զաւազակն
յորժամ գաս արքայութեամբ
քում. և ողորմ։

Հոգի Աստուծոյ Աստուած
ճշմարիտ՝ որ ելեր 'ի Յորդա-
նան եւ 'ի վերնատունն, եւ
լուսաւորեցեր զիս մկրտու-
թեամբ սուրբ աւազանին,
մեզայ յերկինս և առաջի քո.
մաքրեա զիս վերստին աս-
տուածային հրով քով՝ որպէս
հրեղէն լեզուօք սուրբ զա-
ռաքեալսն. և ողորմ։

Անեղ բնութիւն՝ մեզայ քեզ
մոօք խոովք, հոգւով և մտա-
ծիով խոով. մի յեշեր զմեզ
իմ զառաջինս վասն անարատ
քոյ սրբոյ. և ողորմ։

Տեսուլ ամենայնի՝ մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և գործով ընչեաւ զձեռագիր յանցանաց իմոց, և գրեա զանուն իմ՝ ի դպրութեան կենաց. և ողորմ։ Քննուլ գալոնեաց՝ մեղայ քեզ կամաւ և ակամայ, գիտութեամբ եւ անգիտութեամբ. թողութիւն շնորհեա մեզաւորիս, զի՝ ի ծնընդեանէ սուրբ աւազանին մինչեւ ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի Աստուածութեանդ քո զգայարանօք իմովք, եւ ամենայն անդամօք մարմնոյս. և ողորմ։

Ամենախնամ տէր՝ դիր պատնէշս աչաց իմոց զերկիւղ

քո սուրբ ոչ եւս հայիլ յա-
ղաւթս, եւ ականջաց իմոց՝ ոչ
ախորժել լսել զքանս չարու-
թեան, և բերանոյ իմոյ՝ ոչ
խօսիլ զստուերթիւն, եւ սրտի
իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարութիւն,
եւ ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել
զանիրաւութիւն, և ոտից ի-
մոց՝ ոչ գնալ 'ի ճանապարհս
անօրէնութեան. այլ ուղղեա՛
զչարժումն սոցա լինիլ միշտ
ըստ պատուիրանաց քոց յա-
մենայնի. և ողորմ։

Հուր կենդանի Քրիստոս։
Զհուր սիրոյ քոյ զոր արկեր
յերկիր՝ բորբոքեա՛ յանձն
իմ, զի այրեսցէ զամենայն հոգւոյ
իմոյ, եւ արբեսցէ զիսկզ

մոտց իմոց, եւ մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զլոյս գիտութեան քոյ 'ի սրտի իմում. և ողորմ։

Խմաստութիւն հօր Յիսուս՝ տուր ինձ խմաստութիւն, զբարիս խորհիլ եւ խօսիլ եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ։ 'ի չար խորհրդոց 'ի բանից և 'ի գործոց փրկեա՛ զիս։

և ողորմ։

Կամեցող բարեաց տէր կամարար՝ մի թողուր զիս 'ի հրեան անձին իմոյ գնալ։ այլ առաջնորդեա՛ ինձ լինիլ միշտ ըստ կամաց քոց բարեփրաց։

և ողորմ։

Սլքանչ երկնաւոր՝ տուր ինձ

զաղքայութիւն քո՝ զոր խոս-
տացար սիրելեաց քոց. և զօ-
րացո՛ զսիրտ իմ առեալ զմեզս,
և սիրել զքեզ միայն, և առ-
նել զկամս քո. և զոր։
Խնամո՛ղ արարածոց՝ պահեա՛
նշանաւ խաչի քո զհոգի եւ
զմարմին իմ 'ի պատրանաց
մեղաց, 'ի փորձութեանց դի-
ւաց, եւ 'ի մարդոց անիրա-
ւաց, և յամենայն վտանգից
հոգւոյ և մարմնոյ. և զոր։
Պահապան ամենայնի Քրիս-
տոս՝ աչք քո հսկանի լեցի 'ի
վերայ իմ 'ի տուէ և 'ի գի-
շերի. 'ի նստել 'ի տուն, 'ի
գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի նստել
և 'ի յառնել, զի մի՝ խրատ

ստանեցայց. և ողոր։
Աստուած իմ, որ բանաս ըն-
ձեռն քո, և ընուս զամենայն
արարածս ողորմութեամբ
քով, քեզ յանձն առնեմ
զանձն իմ, զոս հոգւոյ և պատ-
բաստեսայ զպէտս հոգւոյ եւ
մարմնոյ իմոյ յայսմ հետէ մին-
չեւ յաւիտեան. և ողոր։
Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո
զիս 'ի չար սովորութեանց ի-
մոց 'ի բարի սովորութիւն. և
բեւեռեսայ 'ի հոգի իմ զսոս-
կալի օր մահուն, և զերկիւղ
դեհենին, և զսէր արքայու-
թեանն, զի զղջացայց 'ի մե-
ղաց և գործեցիցս զարդարու-
թիւն. և ողոր։

Աղբիւր անմահութեան՝ աղ-
բերացո՛ ’ի սրտէ իմմէ զար-
տասուս ապաշխարութեան
որպէս պոռնկին, զի լուացից
զմեղս անձին իմոյ յառաջ
քան զելանելն իմ յաշխար-
հէս. և ողոր։

Պարգեւիչ ողորմութեան՝
պարգեւեա՛ ինձ ուղղափառ
հաւատով, և բարի գործով,
և սուրբ մարմնոյ և արեան
քոյ հաղորդութեամբ գալ
առ քեզ. և ողոր։

Բարերար տէր՝ հրեշտակի
բարւոյ յանձն առեալ զիս
քաղցրութեամբ առաջնորդել
զՀոգի իմ, և անխռով անցու-
ցանել ընդ չարութիւն աշ-

ոցն՝ որ են 'ի ներքոյ երկնից.
և ողորմ։

Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս՝ արժանաւորեա զՀոգի իմ ուրախութեամբ տեսանել զլոյս փառաց քոց 'ի կոչման աւուրն, եւ հանդիպել յուսով բարեաց յօթեւանս արդարոց մինչեւ յօր մեծի գալստեան քոյ. և ողորմ։

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս փառաւք հօր դատել ըստ կենդանիս եւ զմեռեալս, մի մոռաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա զիս 'ի յաւիտենական հրոյն, եւ ընդ ի աջոյ ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից ար-

քայութիւնդ. և ողոր։
Ամենողորմ տէր՝ ողորմեա
ամենայն հաւատացելոց 'ի
քեզ, իմոց և օտարաց, ծա-
նօթից և անծանօթից, կեն-
դանեաց և մեռելոց. շնորհեա
և թշնամեաց իմոց և ատե-
լեաց զիմ ողութիւն որ առ իս
յանցանաց, և դարձո զնոսա
'ի չարեացն զոր ունին վասն
իմ, զի ողորմութեան քում
արժանի եղիցին. և ողոր։
Փառաւորեալ տէր՝ ընկալ
զաղաչանս ծառայիս քոյ, զի
կատարեա 'ի բարի զինդրուածս
ծրս իմ՝ բարեխօսութեամբ
սրբոյ Աստուածածնի
եւ Յովհաննու Մկրտչի։

որբոյն Ստեփաննոսի նախաւելկային, եւ որբոյն Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին, և որբոց առաքելոյ՝ մարգարէից՝ վարդապետաց՝ մարտիրոսաց՝ հայրապետաց՝ ճգնաւորաց՝ կուսանաց, եւ ամենայն որբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց։ Եւ քեզ փառք եւ երկրպագութիւն անբաժանելի սուրբ երրորդութեանդ յաւիտեանս յաւիտենից։

ամէն։

Մաղթանք։

Վասն որբուհւոյ Աստուածածնին բարեխօսութեանն՝ տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ։

Սուրբ զԱստուածածինն և զամենայն սուրբս բարեխօս արասցուք առ Հայր 'ի յերկինս. զի կամեցեալ ողորմեսցի՝ եւ գթացեալ կեցուսցէ զարարածս իւր։ Ամենակալ տէր Աստուած մեր կեցո՛ և ողորմեա՛։

Աղօթք։

Ընկա՛լ տէր զաղաչանս մեր՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Աստուածածնին՝ անարատ ծնողի միածնի որդւոյ քոյ, և աղաչանօք ամենայն սրբոց քոյոց և որոց այսօր է յիշատակ։

Լուր մեզ տէր՝ և ողորմեա, ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր։ Արժանաւորեա գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս։

Մաղթանք։

Զհանգուտեան զաղօթս և զաղաչանս ընկալ մարդասէր Աստուած 'ի հաճոյս բարեբարի կամաց քոց. և մեր մեղայ եւ բազում յանցանացն թողութիւն շնորհեա. և քեզ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Փառք քեզ տէր Աստուած մեր՝ որ պարգեւեցեր զօրս զայս բարեաւ եւ խաղաղութեամբ անցուցանել։

Մարդասէր Աստուած՝ զառաջակայ գիշերս որ'ի վերայ մեր գալոց է, 'ի մեղաց փրկեա, 'ի չարեաց ազատեա, եւ 'ի գործս բարիս առաջնորդեա։ Առաւօտու օրհնութեանցն և փառաբանութեանցն արժանի արա զամենայն հաւատացեալս անուանդ քում սրբոյ, և պահեա 'ի խաղաղութեան։

Տէր Աստուած մեր՝ տուր զքոյ խաղաղութիւնդ ամենայն աշխարհի, բարձ զպատերազմս

և զպատուհան 'ի յարարածոցս։

Ողորմեա՛ հարց եւ եղբարց մերոց՝ կենդանեաց եւ հանգուցելոց։

Ողորմեա՛ զեկեղեցի շինողաց, երախտաւորաց, պտղատուից, սպասաւորաց, և այնոցիկ որք ընդ հովանեաւ սրբոյ եկեղեցւոյ են հանգուցեալ։

Տէր Աստուած՝ օգնեա՛ թագաւորացն քրիստոնէից, եւ իշխանացն բարեպաշտից, զօրաց և զաւակաց նոցին՝ պահելոյ 'ի խաղաղութեան։

Տէր Աստուած մեր՝ պահեա՛ զառաջնորդս և զեղբայրութիւնս մեր ամբողջ և անխը-

ռով 'ի կամն ողորմութեան
քոյ։
Նշանաւ սուրբ և պատուա-
կան խաչի քոյ՝ հալածեա զե-
ղեւեալն և զանեղեւոյթ թըշ-
նամին 'ի սահմանաց մերոց
և 'ի բնակութենէս մերմէ։
Փրկեա զմեզ 'ի հրոյն յաւի-
տենից, և քեզ փառք յաւի-
տեան. ամէն։

Օրհնեալք եղերուք 'ի շբ-
նորհաց սուրբ հուսոյն. հան-
գերուք խաղաղութեամբ, և
տէր եղիցի ընդ ամենեսեանդ.
ամէն։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Առ սուրբ Աստուածածինն, եւ առ ամենայն սուրբսն Աստուծոյ • յետ եկեսցէին ասա՛։

Աստուածածին ամենօրհնեալ
զպաղատանս մեր ընկալ,
'ի հանգստեան ժամուս հասեալ
առ քեզ գոչեմք անձամբ թախծեալ։
Բանին կենաց բարձող եղեր,
զԱստուած մարմնով պարագրեցեր,
առ բանն Աստուած բարեխօս լեր
'ի փրկանաց զմեզ փրկել։
Պարծեալ ես դու փայտ փրկութեան,
ամենօրհնեալ յաղթող նշան.
'ի գիշերին սատերական
ծագեալ մեզ զլոյսդ արփիական։
Զողան 'ի քէն գունդք խաւարին,
ամենահրաշք զէն արարչին.

զմեզ պահեա՛ շնորհիւ քոյին
'ի դիշերին աղջամղջին։
Երկոտասան սուրբ առաքեալք,
եօթանասուն աշակերտեալք,
յանձառ լուսոյն լոյս անուանեալք,
որթոյն կենաց պտղաբերեալք։
Զձեզ աղաչեմք պատասուագին,
և պաղատիմք կողկողագին,
վանիչ լերուք դիւաց գնդին
ոչ մերձենալ առ մեզ չարին։
Էին ընտրեալք բանին կենաց,
գումարք դասուց տեսանողաց,
որք զապագայն ժամանակաց
գուշակեցիք հոգւավ շնորհաց։
Ընդ մեզ լերուք աղօթակից
որք Աստուծոյ էք խօսակից.
փրկել զմեզ 'ի վտանգից
'ի յարքնութեան և յերազից։
Թագաւորին երկնաւորի
երկրպագող 'ի յարգանդի,
մեծ Կարապետ սուրբ ամենի
միջնորդ կենաց և օրինի։
Ժամանեա՛ մեզ 'ի յոգնութիւն

զի մի՛ մոցուք 'ի փորձութիւն.
մաքուր մարմնով լինիլ 'ի քուն,
արդար հոգւով մնալ արթուն։
Ի քէն հայցեմք արտասուագին,
Նախավկայ Տեառն արարչին,
սուրբ Ստեփաննոս բացող զերկին,
տեսող զՅիսուս յաջմէ ծնողին։
Լե՛ր բարեխօս արեամբ քոյին
տալ մեզ հանգիստ 'ի յանկողնին,
արթուն լինիլ յառաւօտին,
բարեբանել զլոյսն անքննին։
Խնդրեմք 'ի քէն, հայր պատուական,
լուսաւորիչ ազգի մարդկան,
տէր սուրբ Գրիգոր պէտ Պարթեւեան.
լե՛ր մեզ պարիսպ և պահապան։
Ծնողաբար 'ի մեզ գթա՛,
զքուռեալ զորդիս քո Ժողովեա՛.
յիերարխութիւն զմեզ կոչեա՛,
և 'ի բարին առաջնորդեա՛։
Կենդանարար թագաւորին
զուրբ Ճշմարիտ զինուորքն նմին,
զոր յոր Ամենիրաք վկայք փրկչին,
զմի յարմեցիք զմեծնամին։

Հոգն լուսոյ միշտ մաղթեցէք
զոլորդին ընդ հոր աղաչեցէք.
հոգւոյն շնորհօք մեզ օգնեցէք,
'ի բանսարկուէն զմեզ թափեցէք։
Զիւնափայլեալ երամք ընտրեալ
ճգնաւորաց դասք երանեալ,
թռչնոց երկնից էք նմանեալ,
յայրս և 'ի ծերպս բնակեալ։
Ղօղեալ հոգւոյ մեր 'ի մարմին,
լերուք պարիսպք ընդդէմ չարին,
զի յաղթեսցուք հակառակին,
խորտակելով զկէնս նորին։
Ճրագունք վառեալ լուսով 'ի լի,
սուրբ կուսանաց դասք երամի,
արժան եղեալք առագաստին
և անթառամ՝ սուրբ պսակին։
Մեզ բարեխօս լերուք սիրով,
առ տէր Յիսուս աղերսելով,
'ի փորձանաց զմեզ փրկելով,
յանշէջ հրոյն ազատելով։
Յանեղ լուսոյ աստուածային,
լուսոյ ստեղծեալք բանիւ նորին
զարդարեցայք հոգւով շնորհին։

դասք իններկի զծրք երկնային։
Նախախնամել զմեզ փոխեցաջիք,
և յօգնութիւն առ մեզ հասջիք,
որ յԱստուծոյ հրաման առիք,
ոչ ճշմարիտ մեր սիրելիք։
Շնորհատու ազգի մարդկան
տէր մեր Յիսուս անքննական,
զմեզ պահեա միշտ անսասան
աստի մինչ յօր քո գալստեան։
Ողորմութիւն մեզ պարգևեա,
զհիւանդ հոգիս մեր բժշկեա.
'ի բանսարկուէն զմեզ փրկեա.
և 'ի չարեաց անփորձ պահեա։
Զար իշխանքն խառարին
որք ընդ ծառայս քո մարտնչին.
քո նշանաւ սրբոյ Խաչին
անհրեշտոյթ կործանեսցին։
Պարգևիչ բարեաց մարդկան,
ամենատես յամենեսեան.
արարչագործ մեզ անխափան
ընդ շառ հոգւոյ և մարմնական։
Զեռ չեղարկեա՛ ինձ արտասուաց
զի չուսցիս զգործս չարեաց,

արժան եղէց քոց հաղորդեաց
ընդ իմաստուն սուրբ կուսանաց։
Դահ բարի՝ իմ տէր Յիսուս,
և հաց կենաց սովեալ հոգւոյս,
առաջնորդեա՛ մոլորելոյս,
և կերակրեա՛ զմիտս ընդ մարմնոյս։
Օրհեա՛ զհոգիս յաղտոյ մեղաց
՝ի զանազան չար փորձանաց.
տո՛ւր ինձ գնալ ըստ քո կամաց,
զի արժանի եղէց վարուց։
Պիրաւորեաց զիս թշնամին,
այն որ չկամի զկեանս մարդկային,
զիս բժշկեա՛ տէր երկնային,
լուսաւորեա՛ լուսով քոյին։
Տրտմեալ հոգւոյս լեր սփոփիչ,
ցաւած մարմնոյս լեր դարմանիչ,
մոլար մտացս լեր ուղղիչ,
ամենաւատ բարեաց տուիչ։
Զամէն սրբոց աղաչանաց,
ինեսակ դասուց հրեշտէն զօրաց
առաքելոց քոց սիրողաց,
մարգարէից տեսանողաց։
Յանկալի հայրապետաց,

4084

և երջանիկ վարդապետաց ։
արիւնաներկ մարտիրոսաց ։
և գերագոյն ճգնաւորաց ։
Իսուսապատակ սուրբ կուսանաց ։
որք փեսայիդ սպասեն փառաց ։
և ամենայն մաքուր անձանց
հեռեւողաց քոյին կամաց ։
Փրկեա՛ զՀոգիս 'ի տանջանաց ։
զաղբատեսիլ յանքուն որդանց ։
լսել տո՛ւր զձայն քո աւետեաց
զոր խոստացար քոց սիրողաց ։
Քեզ հօրդ փառս միշտ առաքեմք ։
զորդիդ ընդ հօրդ դաւանեմք ։
զՀոգիդ սուրբ բարեբանեմք ։
Երրորդութեանդ երկրպագեմք ։

2001

2013